

Dr. ing. Dragoș George CÎRSTIAN

Semnul Fiarei

- INTERVIU -

Brașov, 2020

Casetă tehnică

Întocmit în anul 2018 (actualizat ulterior), prin selecții din **Lucrarea intitulată "Semnul Fiarei"** redactată în perioada ianuarie 2016 – iunie 2019 și vara anului 2020.

Doctor inginer Cîrstian Dragoș George
cirstian.dragos@yahoo.com / 0746093149

Lucrarea integrală a autorului intitulată "Semnul Fiarei", sau versiunile mai mici ale acesteia, se pot descărca gratuit de pe site-ul: <https://semnulfiareiapocaliptice.online/>, sau se pot solicita (sub formă electronică), de către oricine, la adresa de e-mail sus specificată.

Capitole prioritare: CAPITOLUL 11. Ziua de odihnă, CAPITOLUL 12. Fiara din vremurile din urmă, CAPITOLUL 13. SEMNUL FIAREI, CAPITOLUL 14. Vremurile din urmă, CAPITOLUL 15. Babilonul, Reacții și comentarii

Ediția nr.:

Data tipăririi (publicării) acestei ediții:

Versiuni ale lucrării intitulată Semnul Fiarei:

Lucrarea integrală – nr. pagini: 876 (A4), 1245 (B5);

Identitatea Antihristului Apocaliptic – nr. pagini: 88 (A4), 123 (B5), 167 (A5);

Interviu – nr. pagini: 96 (A4), 135 (B5), 192 (A5);

Interviu - partea I – nr. pagini: 75 (A4), 100 (B5), 145 (A5);

Mini - Interviu – nr. pagini: 45 (A4), 61 (B5), 83 (A5);

Ziua falsă de odihnă – nr. pagini: 80 (A4), 113 (B5), 168 (A5);

Care este adevărata zi de odihnă? – nr. pagini: 43 (A4), 64 (B5), 92 (A5);

LEGEA DUMINICALĂ – nr. pagini: 43 (A4), 63 (B5), 92 (A5);

Timpul strâmtorării – nr. pagini: 43 (A4), 57 (B5), 83 (A5);

Legea lui Dumnezeu. Încălcarea Legii (Păcatul) – nr. pagini: 80 (A4), 116 (B5), 181 (A5);

Babilonul – nr. pagini: 18 (A4), 24 (B5), 32 (A5);

Neputințele doctrinelor bisericești tradiționale false – nr. pagini: 433 (A4), 654 (B5);

Răpirea Bisericii lui Hristos – nr. pagini: 99 (A4), 144 (B5), 209 (A5);

Dincolo de moarte. Învierile – nr. pagini: 55 (A4), 81 (B5), 123 (A5);

De ce există numeroase biserici creștine diferite? – nr. pagini: 75 (A4), 112 (B5), 165 (A5);

Ordinea de citire, recomandată: 1. Identitatea Antihristului Apocaliptic; 2. Ziua falsă de odihnă; 3. Interviu; 4. Babilonul; 5. Timpul strâmtorării 6. Neputințele doctrinelor bisericești tradiționale false, etc

ISBN 978-973-0-24143-3

CUPRINS

INTERVIU.....	5
1. <i>Cele Zece Porunci de la Muntele Sinai (date prin profetul evreu Moise, la ieșirea din Egipt, acum cca 3.500 de ani), "scrise cu degetul lui Dumnezeu" pe "cele două table ale legii, table de piatră", mai sunt valabile astăzi?</i>	8
2. <i>Scrieți, vă rog, în ordine, cu cuvintele dvs., Cele Zece Porunci..</i>	12
3. <i>Cele Zece Porunci se pot schimba?</i>	14
4. <i>În ce constă voia Domnului Dumnezeu?</i>	17
5. <i>Vă rog să definiți concret noțiunea de "păcat"</i>	21
6. <i>Vă rog să precizați care a fost, în cele din urmă, acuzația pentru care a fost condamnat la moarte Domnul Iisus Hristos, acuzație adusă Lui de către "arhiereii, bătrânii și tot sinedriul" evreiesc.....</i>	28
7. <i>Vă rog să precizați cui se adresa Mântuitorul în versetul urmator:</i>	31
8. <i>Ce zi de odihnă a ținut Mântuitorul lumii și Apostolii Săi?</i>	35
9. <i>Este poruncită direct, concret, expres, de către Domnul, în toată Biblia, ținerea zilei întâi (duminică) ca „nouă” zi de odihnă săptămânală?.....</i>	38
10. <i>Care este adevărata zi biblică, de odihnă săptămânală?</i>	41
11. <i>De ce majoritatea Lumii Creștine de astăzi, nu ține ziua a șaptea de odihnă (sâmbata), conform Poruncii a 4 a din cadrul Celor Zece Porunci poruncite de Dumnezeu?.....</i>	46
12. <i>Conform Bibliei, în ce perioadă orară trebuie să se țină ziua de odihnă săptămânală?</i>	53
13. <i>Vă rog să identificați cele „Două Fiare” apocaliptice, care la sfârșitul acestei lumi, în acel timp „de strămtorare mare, cum n-a fost de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi”, vor pune în lucrare într-un mod exacerbat, puterea răului (Satanei)</i>	55
14. <i>Vă rog să precizați care este identitatea „Semnului Fiarei” ce va fi impus întregului Pamânt, înaintea sfârșitului acestei lumi, de către cele „Două Fiare” apocaliptice, „Semn” ce va determina pierderea veșnică a celor ce-l vor accepta</i>	74

15.	<i>Vă rog să precizați ce face sau ce nu face poporul lui Dumnezeu din ultima generație a acestui Pământ, în vremurile din urmă, dinaintea sfârșitului lumii și a celei de-a doua veniri a Domnului Iisus, pentru a NU primi groaznicul și pe vecie pierzătorul Semn al Fiarei și implicit pentru a NU se închina Fiarelor apocaliptice și Balaurului din spatele lor (Satanei)</i>	93
16.	<i>Vă rog să scrieți clar, care sunt „poruncile lui Dumnezeu”, consemnate în Apocalipsa, porunci ce trebuie neapărat păzite pentru a NU primi pe vecie-pierzătorul „Semn al Fiarei”</i>	102
17.	<i>Vă rog să precizați care este identitatea „Babilonul creștin apocaliptic” din care poporul lui Dumnezeu trebuie să iasă, ca să nu se facă părtaș la păcatele acestuia și să nu fie lovit de pedepsele sortite lui</i>	121
18.	<i>Vă rog să precizați ce s-a întâmplat și ce se va întâmpla cu oamenii (unde sunt și unde vor fi: Rai, Iad, nicăieri, etc.):</i>	126
19.	<i>Vă rog să indicați în întreaga Biblie, unde Domnul Dumnezeu ne poruncește expres, direct, concret, să ne închinăm Lui prin/la Fecioara Maria/Maica Domnului, statui, icoane, sfinți vii sau morți, moaște etc.</i>	145
20.	<i>Vă rog să indicați în Biblie, unde sunt consemnate o multitudine de posturi și sărbători, aferente Fecioarei Maria, sau sfinților sau apostolilor, etc. ce umplu astăzi calendarele lumii creștine</i>	152
21.	<i>Vă rog să indicați în Biblie, unde Domnul Iisus Hristos își împarte copiii Săi în ortodocși, catolici, protestanți, sectari, etc. (și de unde reiese că preferă sau favorizează vreuna dintre aceste categorii)</i>	154
22.	<i>Vă rog să precizați care sunt factorii implicați în procesul mântuirii individuale a creștinului.....</i>	158
23.	<i>În privința ereziilor, cine credeți că riscă mai mult să cadă în capcană? Cei ce învață la respectarea, la păzirea întocmai, a Cuvântului lui Dumnezeu și-al Domnului Iisus, exprimat prin Biblie, sau cei ce aduc și prioritizează învățături nefundamentate deplin scripturistic, ci mai degrabă cu tradiții, filozofii sau alte surse extrabiblice?.....</i>	164
	<i>Concluzie finală:</i>	171

INTERVIU

Scopul acestui interviu, cu caracter religios creștin, respectiv scopul nostru comun, nu este acela de-a demonstra fiecare dintre confesiuni sau fiecare dintre noi, cine este mai deștept, mai cult, mai citit, etc., ci acela de descoperi (sau mai degrabă, de-a **REDESCOPERI!**) atât *eroarea*, dar mai ales *Adevărul Biblic!*

Eroarea trebuie înlăturată obligatoriu, iar Adevărul trebuie urmat cu strictețe!

Rog pe toată lumea să se lepede de orice tip de orgoliu și să recurgă la o judecată logică, simplă și sănătoasă. Nimeni dintre participanți nu trebuie să se enerveze, să jignească ori să se simtă jignit sau să întrerupă dialogul, chiar dacă, pe alocuri, poate cădea în dificultate.

Întrucât dușmanul nostru comun, al tuturor oamenilor dintodeauna, din întreaga istorie a Pământului, nu este celălalt om care crede diferit, ci este Neadevărul, este Minciuna! Dușmanul nostru comun este Satana cu îngerii lui căzuți!

De aceea, minciuna din spatele omului trebuie urâtă, și nu omul înșelat de minciună! Minciuna, eroarea (doctrina falsă, etc.) trebuie abandonată! De minciună trebuie să ne debarasăm, și nu de oameni, pe care trebuie să-i iubim, chiar dacă ei cred altfel decât noi! Pe aceștia trebuie să-i ajutăm (prin rugăciune, prin acțiuni, etc., după conjunctură) să iasă de sub robia minciunii și erorii.

Iar acest lucru, consider că nu-l putem face decât în raport cu Biblia! Motiv pentru care, întrebările simple în număr de 23, ce fac obiectul prezentului interviu, sunt profund ancorate și își găsesc deplin răspunsurile în Sfânta Scriptură (Biblie).

Textul reprezintă percepția mea, în rezumat, despre sensul adevărat al acestei vieți, și se bazează pe o documentare diversă realizată pe parcursul mai multor ani (s-au folosit surse referitoare la Istoria lumii, Biblia Ortodoxă versiunea Modernă, surse mass-media și video, Internetul, concluziile discuțiilor purtate cu diferiți oameni sau preoți etc., precum și întreaga experiență proprie de viață). A nu se înțelege însă greșit: niciunul dintre conceptele prezentate în această lucrare, nu-i descoperit de mine și nici nou! *Mulți și mari profesori și teologi, în trecut sau acum, români sau de diverse alte naționalități, le explică.* Iar eu, doar le-am înțeles și selectat ca Adevăruri (bazat pe Biblie și Istoria lumii), doar am încercat să extrag Adevărul pur, curat, din masa enormă de erori și minciună!

Modul propus de desfășurare:

Asistența primește, în prealabil, întrebările concomitent cu răspunsurile, considerate de autor a fi cele corecte. În schimb, interviuatul primește, *succesiv*, doar întrebările (fără răspunsurile autorului!). După ce se răspunde în scris la prima întrebare, fișa se pune deoparte iar interviuatul primește următoarea fișă, cu cea de-a doua întrebare, și tot așa. În timp ce acesta își schițează răspunsurile, separat pe fiecare întrebare în parte, asistența le poate parcurge pe cele ale autorului.

La sfârșit, din nou în ordine, interviuatul își poate explica și susține punctul de vedere, câteva minute pentru

fiecare întrebare în parte, fără a fi întrerupt, pentru argumentare putând folosi acum Biblia proprie, Laptopul sau orice alte materiale deține sau dorește. După caz, autorul prezentului *Interviu*, poate contrareplica scurt, fără a fi întrerupt, evitându-se astfel suprapunerea replicilor verbale.

La finalul discuțiilor, interviueatul primește și el răspunsurile autorului, iar explicațiile scrise proprii se xeroxează sau fotocopiază și se distribuie audienței (prin e-mail sau alte modalități), în vederea reflectării ulterioare comparative, la acestea.

De asemenea, dacă se dorește, atât autorul cât și interviueatul pot reveni ulterior, în scris (pe adresele de e-mail ale participanților) sau oricum consideră, cu argumente suplimentare în sprijinul răspunsurilor și credințelor lor sau doctrinelor proprii confesiuni. Aici însă, rugămintea autorului ar fi ca aceste argumente să fie biblice și nu provenite din orice altă sursă extrabiblică.

Cu considerație!

1. Cele Zece Porunci de la Muntele Sinai (date prin profetul evreu Moise, la ieșirea din Egipt, acum cca 3.500 de ani), “scrise cu degetul lui Dumnezeu” pe “cele două table ale legii, table de piatră”, mai sunt valabile astăzi?

(Biblia Ortodoxă versiunea Modernă, Exemplu: *Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 31, 18. După ce a încetat Dumnezeu de a grăi cu Moise, pe Muntele Sinai, i-a dat cele două table ale legii, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu., Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise, Cap. 4, 13. Atunci v-a descoperit El legământul Său, cele zece porunci, pe care v-a poruncit să le împliniți, și le-a scris pe două lespezi de piatră., Cap. 9, 10. Și nici pâine n-am mâncat, nici apă n-am băut. Atunci mi-a dat Domnul două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu; pe acelea erau scrise toate cuvintele pe care vi le-a grăit Domnul pe munte, din mijlocul focului, în ziua adunării., Cap. 10, 4. Iar El a scris pe table, cum fusese scris și pe cele dintâi, cele zece porunci pe care vi le spusese Domnul pe munte din mijlocul focului, în ziua adunării, și mi le-a dat Domnul mie; Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 9, 4. Având altarul tămâierii de aur și chivotul Așezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrupa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii.).*

Timp de raspuns: cca 2 minute.

Răspuns: Da, sunt valabile! Au fost, sunt și vor fi valabile în toată istoria acestui Pământ! Dacă cineva va răspunde că „numai 9 sau 8 au rămas valabile”, după jertfirea la cruce a Mielului lui Dumnezeu (Domnul Iisus) de acum cca 2000 de ani, atunci rugăm să ni se arate fundamentul

scripturistic (biblic) al desființării sau schimbării sau înlocuirii vreuneia dintre Porunci.

Scurte explicații: Dacă ***Cele Zece Porunci*** n-ar mai fi valabile astăzi, atunci ar însemna că, fără a fi greșit (fără a fi păcat), ai voie:

1. să ai alți „dumnezei” (să încalci Porunca nr. 1),
2. ai voie să-ți faci chipuri cioplite, să le slujești și să te închini lor (să încalci Porunca nr. 2),
3. ai voie să iei numele Domnului în deșert (să încalci Porunca nr. 3),
4. nu trebuie să ții ziua a șaptea de odihnă (ai voie să încalci Porunca nr. 4),
5. nu trebuie să-ți cinstești părinții (ai voie să încalci Porunca nr. 5),
6. ai voie să ucizi (să încalci Porunca nr. 6),
7. ai voie să curvești (să încalci Porunca nr. 7),
8. ai voie să furi (să încalci Porunca nr. 8),
9. ai voie să minți (să încalci Porunca nr. 9),
10. ai voie să poștești tot ce are aproapele tău (să încalci Porunca nr. 10).

Întrucât „**păcatul**” este „**nelegiuirea**”, iar desființarea **Legii (Celor Zece Porunci** cuprinse în ***Cele Două Mari Porunci de Iubire*** ale Domnului Dumnezeu), ar avea drept consecință „liberalizarea” păcatului.

Domnul Iisus Hristos Însuși, cu gura Lui, ne învață că străduința în păzirea Celor Zece Porunci este condiție obligatorie pentru mântuirea creștinului!

(Exemplu: ***Sfânta Evanghelie după Matei***, Cap. 19, 16. Și, iată, venind un tânăr la El, I-a zis: Bunule Învățător, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?, ***Sfânta Evanghelie după Marcu***, Cap. 10, 17. Și când ieșea El în drum, alergând la El unul și îngenunchind înaintea Lui, Îl întreba: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?, ***Sfânta Evanghelie după Luca***, Cap. 18, 18. Și L-a întrebat un dregător, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?).

Noul Testament			Vechiul Testament	Numărul poruncii (dintre Cele Zece Porunci)
<i>Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 19.18,19</i>	<i>Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 10. 19</i>	<i>Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 18. 20</i>	<i>Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20. 13,14,15,16, 12</i>	
<i>Iar Iisus a zis: Să nu ucizi,</i>	<i>Știi poruncile: Să nu ucizi,</i>	<i>Știi poruncile: ... să nu ucizi,</i>	<i>Să nu ucizi!</i>	Porunca a 6 a
<i>să nu săvârșești adulter,</i>	<i>să nu săvârșești adulter,</i>	<i>Să nu săvârșești adulter,</i>	<i>Să nu fii desfrânat!</i>	Porunca a 7 a
<i>să nu furi,</i>	<i>să nu furi,</i>	<i>să nu furi,</i>	<i>Să nu furi!</i>	Porunca a 8 a
<i>să nu mărturisești strâmb;</i>	<i>să nu mărturisești strâmb,</i>	<i>să nu mărturisești strâmb,</i>	<i>Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău!</i>	Porunca a 9 a
<i>Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta</i>	<i>cinstește pe tatăl tău și pe mama ta</i>	<i>cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.</i>	<i>Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție</i>	Porunca a 5 a

La cruce, odată cu jertfirea Mielului lui Dumnezeu (Domnului Iisus), s-au încheiat (avându-și menirea doar până atunci!) doar o parte dintre **legiuirile** primite de poporul ales, respectiv diferitele slujbe **ceremoniale** de jertfe de sânge de

animale ce prefigurau jertfa Mântuitorului, precum și o bună parte dintre diversele porunci și rânduieli de viață evreiești, dar nu și *Cele Zece Porunci (Legea Morală)*, adică „*părțile mai grele ale Legii*”, care reprezintă însăși esența *Legii Iubirii* lui Dumnezeu, adresată întregii Omeniri. Orice teolog cu un elementar bun simț, nu poate contesta acest lucru!

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: “*CAPITOLUL 5. Voia Domnului: Legea Domnului*”, din lucrarea intitulată “*Semnul Fiarei*”

2. Scrieți, vă rog, în ordine, cu cuvintele dvs., Cele Zece Porunci

Timp de raspuns: cca 4 minute.

**Răspuns: Cele Zece Porunci (DECALOGUL)
sunt:**

(Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Capitolul 20)

1. *Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Care te-a scos din pământul Egiptului și din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!*

2. *Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea și al patrulea neam, Și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.*

3. *Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert, că nu va lăsa Domnul nepedepsit pe cel ce ia în deșert numele Lui.*

4. *Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, Iar ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine,*

5. *Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție.*

6. *Să nu ucizi!*

7. *Să nu fii desfrânat!*

8. *Să nu furi!*

9. *Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău!*

10. Să nu dorești casa aproapelui tău; să nu dorești femeia aproapelui tău, nici ogorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui și nici unul din dobitoacele lui și nimic din câte are aproapele tău!"

Scurte explicații:

Cele Zece Porunci trebuie cunoscute temeinic, trebuie visate!

Nu numai de către preoții oricărei confesiuni creștine, ci și de către fiecare dintre noi, de către fiecare ființă creștină în parte! De ce? Foarte simplu: pentru că le-a poruncit Domnul Dumnezeu, pentru că înseamnă **Iubire** și pentru că le avem în noi prin natura creației noastre! Și pentru că nerespectarea lor, nepăzirea lor în oricare fel, înseamnă păcat! Iar comiterea păcatului este exact scopul Satanei! Care, se pare că, prin munca lui milenară, a avut un mare succes, prin aruncarea în derizoriu, în doctrinele și practicile nenumăratelor biserici creștine, a **Celor Zece Porunci! GRAV!**

3. Cele Zece Porunci se pot schimba?

Timp de raspuns: cca 2 minute.

Răspuns: NU, NU se pot schimba!

Scurte explicații: Domnul Iisus Hristos Însuși, cu gura Lui, ne spune repetat și sub diverse forme, că **Cele Zece Porunci** nu se pot schimba și rămân permanent valabile (toate Zece, și nu doar nouă sau opt!):

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 5, 17. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc., 18. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate., **Sfânta Evanghelie după Marcu**, Cap. 13, 31. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece., **Sfânta Evanghelie după Luca**, Cap. 16, 17. Dar mai lesne e să treacă cerul și pământul, decât să cadă din Lege un corn de literă., Cap. 21, 33. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.).

Domnul Iisus: „Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii” sau „o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece” sau „mai lesne e să treacă cerul și pământul, decât să cadă din Lege un corn de literă”!

Cele Zece Porunci, “scrise cu degetul lui Dumnezeu” pe “cele două table ale legii, table de piatră” (“tablele Legii”) „**se cuprind**” în **Cele Două Mari Porunci de Iubire** (ce

înglobează **Legea!**), atotcuprinzătoare, poruncite repetat și în *Vechiul Testament* și în *Noul Testament*, atât de către Domnul Dumnezeu Tatăl, cât și de către Domnul Iisus:

Porunca a I a:

Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 22, 37. El i-a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău., 38. Aceasta este marea și întâia poruncă.,

Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 12, 29., Iisus i-a răspuns că întâia este: "Ascultă Israele, Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn"., 30. Și: "Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta". Aceasta este cea dintâi poruncă.,

Porunca a II a:

Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 22, 39., Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. 40. În aceste două porunci **se cuprind toată Legea** și proorocii.

Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 12, 31., Iar a doua e aceasta: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși". Mai mare decât acestea nu este altă poruncă.

Domnul Iisus: „**În aceste două porunci se cuprind toată Legea și proorocii.**”

Observați? Expresia folosită de Mântuitor este „**se cuprind toată Legea**”, și NU „**se abrogă Legea**”, „**se desființează Legea**”, „**se înlocuiește Legea**”, „**se schimbă Legea**”, „**se elimină Legea**”, etc., etc.. Practic, termenul „**se cuprind**”, întărește, încă o dată în plus, **caracterul neschimbabil** al Legii Morale (Celor Zece Porunci)!

Iar ca aceste versete fac referire la **Legea Morală (Cele Zece Porunci)**, ne-o confirmă repetat, tot Mântuitorul dar și apostolii Săi.

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 19, 18. El I-a zis: Care? Iar Iisus a zis: Să nu ucizi, să nu săvârșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strâmb,, 19. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși., **Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 13, 9. Pentru că (poruncile): Să nu săvârșești adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; să nu poftesti... și orice altă poruncă ar mai fi **se cuprind** în acest cuvânt: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși., **Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 5, 14. Căci toată Legea **se cuprinde** într-un singur cuvânt, în acesta: Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși., **Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov**, Cap. 2, 8. Dacă, într-adevăr, împliniți legea împărătească, potrivit Scripturii: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși", bine faceți;).

De asemenea, atenție foarte mare, căci:

Cele Două Mari Porunci de Iubire ce cuprind Cele Zece Porunci, nu trebuie privite simplist, pentru că acestea sunt profunde, atotcuprinzătoare și atotacoperitoare!

4. În ce constă voia Domnului Dumnezeu?

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: Voia Domnului Dumnezeu constă în punerea credinței (1) în El și ascultarea deplină (2) de El, motivați fiind de iubirea purtată Lui, spre mântuirea sufletului omului!

Scurte explicații:

Voia Domnului constă în „sfințirea” omului, în necomiterea păcatului, adică în păzirea, „întocmai”, fără abatere „nici la dreapta, nici la stânga”, a tuturor Poruncilor Lui, fără excepție!

(Exemplu: *Epistola întâia către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 4, 1. În sfârșit, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Iisus, ca așa cum ați primit de la noi dreptar cum se cuvine să umblați și să plăceți lui Dumnezeu - în care chip și umblați - așa să sporiiți tot mai mult., 2. Fiindcă știți ce porunci v-am dat, prin Domnul Iisus., 3. Căci voia lui Dumnezeu aceasta este: sfințirea voastră; să vă feriți de desfrânare.).

Voia Domnului este ca noi toți, oamenii dintodeauna, copiii Lui, să ne pocăim în inima noastră, motivați fiind de iubirea purtată Lui, ceea ce presupune să credem (1) în El și să ascultăm (2) de El - Tatăl Nostru, să urmăm întru-totul căile Lui (care înseamnă, într-un cuvânt: IUBIRE), să ținem, să păzim, să nu călcăm *Legea*, poruncile și hotărârile Lui, să respectăm *Cuvântul* Lui, spre binecuvântarea și bunăstarea noastră pământească și, incomparabil mai important!, spre mântuirea sufletului.

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 4, 17. De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocățiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor., Cap. 7, 21. Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri., Cap. 19, 17. Iar El a zis: De ce-Mi zici bun? Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu. Iar de vrei să intri în viață, păzește poruncile., Cap. 22, 37. El i-a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău., 38. Aceasta este marea și întâia poruncă., 39., Iar a doua, la fel ca aceasta: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși., **Sfânta Evanghelie după Marcu**, Cap. 2, 17. Dar, auzind, Iisus le-a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. N-am venit să chem pe cei dreapți ci pe păcătoși la pocăință., Cap. 10, 19. Știi poruncile: Să nu ucizi, să nu săvârșești adulter, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu înșeli pe nimeni, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta., Cap. 12, 29., Iisus i-a răspuns că întâia este: "Ascultă Israele, Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn", 30. Și: "Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, din tot cugetul tău și din toată puterea ta". Aceasta este cea dintâi poruncă., Cap. 12, 31., Iar a doua e aceasta: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși". Mai mare decât acestea nu este altă poruncă., **Sfânta Evanghelie după Luca**, Cap. 18, 20. Știi poruncile: Să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta., **Sfânta Evanghelie după Ioan**, Cap. 3, 36. Cel ce crede în Fiul are viață veșnică, iar cel ce nu ascultă de Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el., Cap. 5, 24. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață., Cap. 6, 40. Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi., Cap. 14, 15. De Mă iubiți, păziți poruncile Mele., 21. Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui., Cap. 15, 10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea după

cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui., **Faptele Sfinților Apostoli**, Cap. 2, 38. Iar Petru a zis către ei: Pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt., **Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 2, 5. Pe noi cei ce eram morți prin greșelile noastre, ne-a făcut vii împreună cu Hristos - prin har sunteți mântuiți! -, 8. Căci în har sunteți mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu., **Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan**, Cap 2.3. Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui., 4. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el adevărul nu se află., Cap. 3, 24. Cel ce păzește poruncile Lui rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el; și prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi, din Duhul pe care ni L-a dat., Cap. 5, 3. Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele., **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 14, 12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.).

Domnul Iisus: „**De Mă iubiți, păziți poruncile Mele.**”

Domnul Iisus: „**Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat de la moarte la viață.**”

Iar toți cei ce nu se străduiesc (**motivați de Iubirea purtata Domnului!**) să păzească Poruncile Lui, EXACT așa cum sunt, cele exprese, ferme, clare și existente, așa cum ne-au fost transmise prin Biblia originală, ci nu păzesc deloc sau păzesc porunci ale oamenilor, provenite din Tradiție sau porunci **deviate, cosmetizate** (cu aportul celui viclean!)

(încălcând, astfel, Adevăratele Porunci!), riscă să intre în categoria celor „*mincinoși*”!

(Exemplu: *Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan*, Cap. 2, 4. Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el adevărul nu se află.).

Observați? „**Poruncile Lui**” trebuie păzite și **NU „porunci ale oamenilor”!**

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 15, 9. Și zadarnic Mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor”, *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 7, 7. Dar în zadar Mă cinstesc, învățând învățături care sunt porunci omenești.).

Domnul Iisus: „ <i>Și zadarnic Mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor</i> ”.
--

Din nefericire însă, în lumea creștină de astăzi, în majoritatea ei, ca și în vechime, se învată și se urmează și foarte multe „*învățături ce sunt porunci ale oamenilor*”, chiar dacă, procedând astfel, se încalcă adevăratele Porunci ale lui Dumnezeu, chiar dacă se încalcă, subtil sau chiar flagrant, ***Cele Zece Porunci!***

5. Va rog sa definiți concret noțiunea de “păcat”

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: “Păcatul” este “nelegiuirea”, “nedreptatea”, “fărădelegea”, și se poate produce NUMAI prin călcarea Legii Lui Dumnezeu, adică prin nerespectarea, în oricare mod, a Celor Două Mari Porunci de Iubire (ce înglobează Cele Zece Porunci)!

Scurte explicații:

Voia Satanei este opusă voii Domnului! Voia Satanei constă în încălcarea voii Domnului!

Voia Satanei nu este pocăința, ci comiterea păcatului!

(Exemplu: *Epistola a doua către Timotei Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 2, 25. Certând cu blândețe pe cei ce stau împotriva, ca doar le va da Dumnezeu pocăință spre cunoașterea adevărului,, 26. Și ei să scape din cursa diavolului, de care sunt prinși, pentru a-i face voia.).

Voia Satanei este ca noi toți, **oamenii dintotdeauna și de pretutindeni, să nu credem (1)** în Dumnezeu și **să nu ascultăm (2)** de El – Tatăl Nostru, să nu urmăm întru-totul căile Domnului (care înseamnă, într-un cuvânt: **IUBIRE**), să nu ținem, să nu păzim, să călcăm **Legea**, poruncile și hotărârile Lui, să nu respectăm **Cuvântul** Lui, spre blestemul, degradarea și suferința noastră pământească, și, incomparabil mai important!, spre pierderea sufletului. Voia Satanei este ca noi oamenii, să ne asemănăm lui în atitudinea noastră! Voia Satanei este să nu ne asemănăm Domnului în atitudinea noastră! Voia Satanei este comiterea păcatului pentru a deveni robii păcatului!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Ioan*, Cap. 8, 34. Iisus le-a răspuns: *Adevărat, adevărat vă spun: Oricine săvârșește păcatul este rob al păcatului.*, *Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan*, Cap. 3, 6. Oricine rămâne întru El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut nici nu L-a cunoscut.).

Voia Satanei constă în comiterea păcatului, adică în călcarea, cât mai repetată, a cel puțin uneia sau cât mai multora dintre Poruncile Lui Dumnezeu!

Iar „plata păcatului este moartea”! (Exemplu: *Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 6, 23. Pentru că plata păcatului este moartea, iar harul lui Dumnezeu, viața veșnică, în Hristos Iisus, Domnul nostru.).

Plata gravă și ireversibilă a păcatului este moartea sufletului (moartea cea de-a doua)!

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 2, 11. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericii: Cel ce biruiește nu va fi vătămat de moartea cea de-a doua., Cap. 20, 14. Și moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc. Aceasta e moartea cea de a doua: iezerul cel de foc., Cap. 21, 8. Iar partea celor fricoși și necredincioși și spurcați și ucigași și desfrânați și fermecători și închinători de idoli și a tuturor celor mincinoși este în iezerul care arde, cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua.).

Iar Satana urmărește îngroșarea rândurilor taberei sale, prin comiterea păcatului, asemeni lui!

Așadar, „**păcatul**” este *nelegiuirea, nedreptatea, fărădelegea*, este călcarea Legii Lui Dumnezeu; păcatul se produce prin călcarea (neținerea, nepăzirea, neascultarea)

Poruncilor Lui Dumnezeu! Păcatul se produce prin neascultare de Dumnezeu!

(Exemplu: *Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan*, Cap. 3,4. Oricine făptuiește păcatul săvârșește și nelegiuirea, și păcatul este nelegiuirea., Cap. 5,17. Orice nedreptate este păcat,; **1 Ioan**, 3:4. Oricine făptuiește păcatul săvârșește și călcarea legii, căci păcatul este călcarea legii.; 5:17. Orice nelegiuire este păcat... - Biblia Ortodoxă, București 1968).

Sfântului Apostol Ioan: ***“Oricine făptuiește păcatul săvârșește și nelegiuirea, și păcatul este nelegiuirea.”***

Noțiunea de ***“păcat”*** (*nelegiuirea, nedreptatea, fărădelegea*) trebuie înțeleasă **concret și delimitat**! Înțelegerea corectă a ***păcatului*** este extrem de importantă, iar Lumea Creștină înregistrează, din nefericire, mari lacune în această privință! Lacune ce determină comiterea de păcate înșelătoare, din categoria celor *“inesizabile”, “inobservabile”*.

Păcatul se produce prin neascultare de una sau mai multe dintre Poruncile exprese, existente ale Domnului Dumnezeu!

Dacă omul, la rândul lui, formulează niște “porunci”, ce nu se suprapun în niciun fel Poruncilor exprese, existente ale lui Dumnezeu, nerespectarea acestora de către semenii lui nu poate însemna vreodată ***păcat***! Dimpotrivă, respectarea acestor porunci omenești poate însemna ***păcat*** dacă ele contravin flagrant, la vedere sau subtil, Poruncilor exprese, existente ale Domnului Dumnezeu!

Astfel, *păcatul* se săvârșeste numai prin neascultare de *Legea Lui Dumnezeu*, și nu se poate produce prin neascultare de *Legea omului* (dacă cele două legi nu se interferează).

Pentru înțelegere, să luăm un exemplu elementar. Avem Porunca nr. 6: "*Să nu ucizi!*", poruncită de Dumnezeu în cadrul *Celor Zece Porunci (Decalogului)* (Ieșirea, Capitolul 20), cuprinse în *Legea Lui Dumnezeu*. Dacă Domnul Dumnezeu nu ar fi poruncit niciodată acest "*Să nu ucizi!*" și nicio altă poruncă care să-l înglobeze, în toata *Legea Sa*, atunci săvârșirea „*uciderii*” de către om, trupească sau sufletească, nu ar mai fi însemnat *păcat*. Iar omul ce-ar fi comis astfel de fapte ar fi fost fără de vină în fața lui Dumnezeu. Dar, din fericire, Dumnezeu a poruncit, nu numai acel "*Să nu ucizi!*", ci și multe alte *Porunci* ce formează *Legea Sa*, care este o *Lege a Iubirii reciproce*.

Și pentru că *Legea* lui Dumnezeu este o *Lege a Iubirii reciproce*, ar fi trebuit să reprezinte dintotdeauna un "*reper*" pentru om, în formularea, la rândul său, a legilor sale care să reglementeze funcționarea societății umane. Și cu unele excepții, așa și este în cazul majorității statelor lumii (mai mult sau mai puțin conștient raportat la *Legea lui Dumnezeu*). Chiar și în cazul multor țări non-creștine ale Globului.

Deci, de principiu, legile omenești se suprapun într-o bună măsură, Legii lui Dumnezeu, ceea ce este bine. Nu mai este bine însă când legile omenești, total sau parțial, contravin și implicit se ridică deasupra Legii lui Dumnezeu, în acest fel încurajând, promovând și *legalizând comiterea păcatului* în societatea omenească.

De exemplu, revenind la acel "*Să nu ucizi!*", dacă Domnul Dumnezeu l-a poruncit, reprezintă o profundă eroare din partea statului american Texas sau a oricărui stat, să prevadă "*pedeapsa cu moartea*" în propria legislație, indiferent de gravitatea faptelor infractorului. Căci,

Oricare Lege a omului ridicată deasupra Legii Lui Dumnezeu, împinge la îndeplinirea voii Satanei, respectiv la comiterea de păcate comune și individuale!

Din nefericire însă, Biblia ne profețește că la sfârșitul acestei lumi, întreaga Omenire va fi forțată prin Legi civile la încălcarea Legii Lui Dumnezeu, de către superputerile pământești unite, ce vor lucra în slujba Satanei. Vom reveni.

Deci, păcatul se poate produce numai prin nerespectarea uneia sau mai multora dintre Poruncile exprese, existente ale Lui Dumnezeu, și nu prin nerespectarea uneia sau mai multora dintre poruncile omului.

Așadar,

Ai poruncă existentă a Domnului Dumnezeu (nu a omului!) încălcată, ai păcat!

N-ai poruncă existentă a Domnului Dumnezeu (nu a omului!) încălcată, n-ai păcat!

Iar dacă poruncile omului, legiferate civil sau nu, determină încălcarea poruncilor existente ale Domnului Dumnezeu, ascultarea și urmarea acestora au drept consecință săvârșirea păcatului.

Atenție însă la *păcat* și din alt punct de vedere! În capitolul referitor la *Legea Domnului*, vedem că *Cele Două Mari Porunci* rostite de Domnul Iisus (care includ *Cele Zece Porunci*), sunt atotcuprinzătoare și profunde, așa că nu trebuie privite simplist! Pe cale de consecință, nici păcatul, care reprezintă călcarea, în oricare mod, a acestor porunci, nu trebuie privit simplist, căci ne putem înșela foarte ușor.

Un călugăr foarte apreciat spunea că *păcatul începe din momentul manifestării voinței* în direcția greșită. Ceea ce ar însemna că păcatul se poate comite chiar în lipsa vreunei

acțiuni, fapte în direcția greșită, dacă ne-am manifestat voința. Ar echivala oarecum cu paragraful: „*Tentativa se pedepsește!*”, din legea civilă, reglementată de om. Fapt confirmat de Domnul Iisus:

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 5, 28.*
Eu însă vă spun vouă: Că oricine se uită la femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter cu ea în inima lui.).

Pe aceeași linie, păcatul se poate comite la fel de „*inobservabil*”, prin omitere, prin lipsa unor acțiuni, a unor fapte ce-ar fi putut avea efecte benefice înspre viața veșnică!

(Exemplu: *Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov, Cap. 4, 17. Drept aceea, cine știe să facă ce e bine și nu face păcat are.*).

Pentru că orice faptă și chiar voință (intenție decisă, manifestată), sau lipsa lor, ce contravin Celor Două Mari Porunci de Iubire (ce includ Cele Zece Porunci!) ale Domnului Dumnezeu, înseamnă „fărădelege” (păcat)!

Mi se pare cât se poate de logic, drept și adevărat! Cu atât mai mult în cazul celor înspre salvarea sufletelor.

Sfântul Apostol Iacov: “Drept aceea, cine știe să facă ce e bine și nu face păcat are.”!

De exemplu, dacă ai ocazia să faci cuiva o faptă cu adevărat bună (chiar și să dai și un sfat bun uneori) înspre Domnul, dar n-o faci din comoditate, sau pentru că ți-e jenă, sau pentru că ceilalți din jur n-ar aprecia, sau din diverse alte motive legate de tine, n-ar însemna că ai calcat poruncile? Ba da! Pentru că, pierzând ocazia, nu l-ai iubit pe aproapele în cauză ca pe tine însuși, aproape care în urma faptei tale bune sau sfatului tău bun ar fi crescut înspre viață veșnică, fie și un piculeț! Și, odată cu el, și tu! Dar și mai mult de-atât, Cuvântul Domnului, ne îndeamnă, nu numai să așteptăm ocazii înspre a

face bine ca să nu comitem păcat, ci chiar să le creăm, pentru că ne vor fi de mare folos.

(Exemplu: **Daniel**, Cap. 12, 3. Și cei înțelepți vor lumina ca strălucirea cerului și cei care vor fi îndrumați pe mulți pe calea dreptății vor fi ca stelele în vecii vecilor., **Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov**, Cap. 5, 20. Să știe că cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui își va mântui sufletul din moarte și va acoperi mulțime de păcate.).

Astfel, mare atenție să nu privim simplist poruncile Domnului, pentru a evita comiterea de păcate diverse, insesizabile, inobservabile!

Iar acum, după ce am definit și **păcatul**, cred că conștientizăm, încă o dată, raportul dintre **păcat** și **Legea Domnului**:

Dacă Legea Domnului n-ar mai fi valabilă, „păcatul” și-ar pierde esența, „păcatul” și-ar pierde conținutul, „păcatul” n-ar mai exista, „păcatul” ar fi o noțiune fără sens!

Iar Dacă Legea Domnului Dumnezeu n-ar mai fi valabilă, s-ar anula atât Voia Lui cât și scopul Satanei!

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: **“CAPITOLUL 6. Voia Satanei: Păcatul”**, din lucrarea intitulată **“Semnul Fiarei”**

6. Vă rog să precizați care a fost, în cele din urmă, acuzația pentru care a fost condamnat la moarte Domnul Iisus Hristos, acuzație adusă Lui de către “arhiereii, bătrânii și tot sinedriul” evreiesc

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 26, 59. Iar arhiereii, bătrânii și tot sinedriul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare., 60. Și n-au găsit, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă însă au venit doi și au spus:, 61. Acesta a zis: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc., 62. Și, sculându-se, arhiereul I-a zis: Nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisești aceștia împotriva Ta?, Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 14, 55. Arhiereii și tot sinedriul căutau împotriva lui Iisus mărturie ca să-L dea la moarte, dar nu găseau., 56. Că mulți mărturiseau mincinos împotriva Lui, dar mărturiile nu se potriveau., 57. Și ridicându-se unii, au dat mărturie mincinoasă împotriva Lui, zicând:, 58. Noi L-am auzit zicând: Voi dărâma acest templu făcut de mână, și în trei zile altul, nefăcut de mână, voi clădi., 59. Dar nici așa mărturia lor nu era la fel.).*

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: L-au condamnat pentru așa-zisa “hulă”, adică pentru că S-a recunoscut pe Sine ca fiind “Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”

Scurte explicații: Un alt argument major care demonstrează că Domnul Iisus nu a desființat *Cele Zece Porunci* din vechime sau *Memorialul Creațiunii*, respectiv

Sabatul Zilei cea de-a Șaptea (și totodată, **Porunca a Patra!**), reiese din judecata Lui, la care a fost supus de către “arhiereii, bătrânii și tot sinedriul”. Vă rog să observați că toți aceștia căutau martori și mărturii mincinoase împotriva Lui, dintre cele mai nepotrivite și puerile, pentru că nu găseau motive **grele** de condamnare. Și până la urmă, întrucât n-au avut nimic obiectiv, L-au condamnat pentru așa-zisa “hulă”, adică pentru că S-a recunoscut pe Sine ca fiind “Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”.

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 26, 63. Dar Iisus tăcea. Și arhiereul l-a zis: Te jur pe Dumnezeul cel viu, să ne spui nouă de ești Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu., 64. Iisus i-a răspuns: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului., 65. Atunci arhiereul și-a sfâșiat hainele, zicând: A hulit! Ce ne mai trebuie martori? Iată acum ați auzit hula Lui., **Sfânta Evanghelie după Marcu**, Cap. 14, 60. Și, sculându-se în mijlocul lor, arhiereul l-a întrebat pe Iisus, zicând: Nu răspunzi nimic la tot ce mărturisești împotriva Ta aceștia?, 61. Iar El tăcea și nu răspundea nimic. Iarăși l-a întrebat arhiereul și l-a zis: Ești tu Hristosul, Fiul Celui binecuvântat?, 62. Iar Iisus a zis: Eu sunt și veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta Celui Atotputernic și venind pe norii cerului., 63. Iar arhiereul, sfâșiindu-și hainele, a zis: Ce trebuință mai avem de martori?, 64. Ați auzit hula. Ce vi se pare vouă? Iar ei toți au judecat că El este vinovat de moarte., **Sfânta Evanghelie după Luca**, Cap. 22, 66. Și când s-a făcut ziua, s-au adunat bătrânii poporului, arhiereii și cărturarii și l-au dus pe El în sinedriul lor., 67. Zicând: Spune nouă dacă ești Tu Hristosul. Și El le-a zis: Dacă vă voi spune, nu veți crede., 68. Iar dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde., 69. De acum însă Fiul Omului va ședa

de-a dreapta puterii lui Dumnezeu., 70. Iar ei au zis toți: Așadar, Tu ești Fiul lui Dumnezeu? Și El a zis către ei: Voi ziceți că Eu sunt., 71. Și ei au zis: Ce ne mai trebuie mărturii, căci noi înșine am auzit din gura Lui?).

Iar dacă Domnul Iisus, evreu fiind, ar fi desființat în prealabil **Cele Zece Porunci (pe care evreii le păstrau, la acel moment, de cca 1.500 de ani!)** sau **Sabatul Zilei cea de-a Șaptea** (și totodată, **Porunca a Patra**, din cadrul **Celor Zece Porunci**), acestea ar fi fost primele acuzații, cu adevărat **grele** (și nu puerile!) ce I S-ar fi adus! Întrucât, să nu uităm că, în special cărturarii, cât încă Acesta era liber, Îi căutaseră **nod în papură** pe învățătură (“să- L prindă în cuvânt”) de mai multe ori, în timpul propăvăduirii Evangheliei Sale.

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 22, 15. Atunci s-au dus fariseii și au ținut sfat ca să-L prindă pe El în cuvânt., **Sfânta Evanghelie după Marcu**, Cap. 12, 13. Și au trimis la El pe unii din farisei și din irodiani, ca să-L prindă în cuvânt., **Sfânta Evanghelie după Luca**, Cap. 20, 20. Și pândindu-L, I-au trimis iscoade, care se prefăceau că sunt drepti, ca să-L prindă în cuvânt și să-L dea stăpânirii și puterii dregătorului.).

Și dacă nici măcar “arhieriei, bătrânii și tot sinedriul”, **care aveau lege**, n-au ridicat atunci, la judecata Lui, problema desființării **Celor Zece Porunci** sau **Sabatului Zilei cea de-a Șaptea**, credeți că-i înțeleptă că o mare parte a Lumii Creștine (din nefericire!), o face astăzi?

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Ioan**, Cap. 19, 7. Iudeii i-au răspuns: **Noi avem lege** și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu.).

7. Vă rog să precizați cui se adresa Mântuitorul în versetul următor:

(Exemplu: Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 24,
20. Rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.).

a) *apostolilor Săi, uncenicilor Săi, evreilor creștini, celor ce au crezut și au urmat Lui?*

sau

b) *evreilor rămași iudaici, mozaici, celor ce nu au crezut și nu au urmat Lui?*

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: Mântuitorul s-a adresat apostolilor Săi, uncenicilor Săi, evreilor creștini, celor ce au crezut și au urmat Lui!

Scurte explicații: De remarcat din Biblie, este faptul că „Ziua a șaptea”- „Ziua odihnei”, are o **triplă natură**: este primul „Așezământ” al Domnului Dumnezeu încă de la Creație, reprezintă „Porunca a 4 a” în cadrul **Celor Zece Porunci**, și a fost instituită și ca „Sărbătoare”, chiar **prima** între „sărbători”, în **Leviticul**.

(Exemplu: **Facerea**, Cap. 2, 2. Și a sfârșit Dumnezeu în ziua a șasea lucrarea Sa, pe care a făcut-o; iar în ziua a șaptea S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a făcut., 3. Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că într-înso S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a făcut și le-a pus în rânduială, **Ieșirea - a doua carte a lui Moise**, Cap. 20, 8. Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești., 9. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, 10., Iar

ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine,, **Leviticul - cartea a treia a lui Moise, Cap. 23, 2.** "Vorbește fiilor lui Israel și le spune care sunt sărbătorile Domnului, în care se vor face adunările sfinte. Sărbătorile Mele sunt acestea: , 3. Șase zile să lucrați, iar ziua a șaptea este ziua odihnei, adunare sfântă a Domnului: nici o muncă să nu faceți; aceasta este odihna Domnului în toate locuințele voastre.,).

Vă rog sa citiți întregul **Nou Testament**: nu veți găsi nici măcar un singur verset în care Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, să aducă vorba despre **abrogarea** sau **desființarea** sau **înlocuirea** sau **schimbarea** sau **eliminarea**, etc. **Zilei cea de-a șaptea de odihnă, săptămânală**, zi instituită de către Domnul Dumnezeu Tatăl încă de la Creația Lumii (și pe care evreii o păstrau, la momentul vieții pămâtenene a Mântuitorului, cel puțin **ca Poruncă**, de cca 1.500 de ani)!

De asemenea, nu veți găsi nici măcar un singur verset în Sfânta Scriptură (Biblie), în care Domnul Iisus să aducă vorba despre solemnitatea **duminicii (zilei întâi)**, ca nouă zi de odihnă, nici înainte, nici după învierea Sa, până la înălțarea la Cer, perioadă în care S-a arătat repetat ucenicilor (timp de 40 de zile), lămurindu-le împlinirea Scripturilor prin El! Cu atât mai puțin, Domnul Iisus nu aduce vorba despre solemnitatea viitoare (de după viața Lui pământească!) a acestei zile întâi, chiar dacă într-o astfel de zi a înviat!

În schimb, vorbește despre solemnitatea aceleași **zi a șaptea (sâmbetei)**, cu ocazia exprimării profețiilor referitoare la evenimentele istorice viitoare, de după viața Lui pământească - cele legate de distrugerea Ierusalimului (și cele legate de sfârșitul lumii și cea de-a doua Sa venire). Profețiile acestea apar, de exemplu, în **Matei, Capitolul 24**, și cunoașterea lor este deosebit de importantă!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 24, 2. Iar El, răspunzând, le-a zis: *Vedeți toate acestea? Adevărat grăiesc vouă: Nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu se risipească.*, 3. Și șezând El pe Muntele Măslinilor, au venit la El ucenicii, de o parte, zicând: *Spune nouă când vor fi acestea și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?*, ... 20. *Rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.*).

Dacă, în prealabil, Mântuitorul ar fi desființat ziua a șaptea, trecând-o în rând cu celelalte, de ce-ar mai fi pomenit-o în profețiile legate de evenimentele viitoare? Sau, dacă ar fi transferat solemnitatea zilei a șaptea la ziua cea dintâi, atunci nu credeți că ar fi specificat-o pe aceasta din urma în profeție? Nu credeți că ar fi vorbit despre **duminică** și nu despre **sâmbătă**?

Fraților, când Domnul Iisus a vorbit în jurul anului 30 d.Hr., despre distrugerea viitoare a Ierusalimului, fapt împlinit în anul 70 d.Hr., la cca 40 de ani de la rostirea profeției, **se adresa, categoric, apostolilor Săi, uncenicilor Săi, evreilor creștini, celor ce au crezut și au urmat Lui** și nu evreilor rămași iudaici, mozaici, celor ce nu au crezut și nu au urmat Lui ! Atenție foarte mare! Acest lucru apare foarte clar în versetele din *Matei, Capitolul 24* (a se vedea și *Marcu - Capitolul 13* sau *Luca - Capitolul 21*).

Iar când s-a întâmplat nenorocirea, în teribilul măcel al romanilor din anul 70 d.Hr din Ierusalim, n-au scăpat evreii iudaici, mozaici, ci evreii creștini! Și au scăpat tocmai pentru că, cunoscând, crezând și înțelegând împlinirea profeției Mântuitorului chiar sub ochii lor, au reușit să fugă imediat înainte de producerea dezastrului, atunci când armata romană ce împresurase orașul, s-a retras inexplicabil puțin timp!

Așa că, ar fi fals contraargumentul că Domnul Iisus s-ar fi referit la ziua de „**sâmbătă**” în profeția Sa prezentată în *Matei - Capitolul 24, Marcu - Capitolul 13* sau *Luca - Capitolul 21*, doar pentru că s-ar fi adresat evreilor iudaici!

Pentru că El s-a adresat în primul rând evreilor creștini, sau poate chiar numai evreilor creștini, celor ce au crezut Lui, urmașilor Lui în credință! Așadar, profeția incluzând „sâmbăta” i-a vizat pe creștini și nu pe evreii iudaici, care, chiar dacă ar fi auzit-o din gura creștinilor, n-au crezut-o și n-au luat-o în seamă! Nimeni să nu ne înșele! Și chiar dacă profeția cu „fuga de sâmbătă”, i-ar fi vizat pe toți, inclusiv pe evreii rămași iudaici, sau dacă vreți, i-ar fi vizat numai pe evreii rămași iudaici, acest fapt nu ar putea schimba cu absolut nimic lucrurile, pentru că învățătura Mântuitorului întregii lumi, este unică și universală, și nu particularizată și separatistă! Acest fapt cred că trebuie să-l recunoască oricine, oricare preot de bună credință! Așa că, să nu cădem în plasa diversivunii!

Este logic că într-o situație de criză, mult mai ușor se poate fugi vara. Și bine ar fi ca fuga ta să nu se întâmple în ziua de odihnă, pentru că, într-o zi de odihnă, pe lângă că te-ar lua prin surprindere, ar trebui să fii cu mintea și să te închini Domnului și nu să fugi ca să n-o profanezi. Și așa se pare că a fost, căci fuga creștinilor din Ierusalim s-ar fi întâmplat într-o zi de vară (n-a fost sâmbătă, ci miercuri!) din luna august a anului 70 d.Hr..

Deci, Mântuitorul, prin acest verset *direct* „îi leagă” practic, pe ucenicii și pe urmașii Săi în credință și pe viitor (căci profeția a fost rostită cu cca 40 de ani înaintea desfășurării evenimentelor, în jurul anilor 30 d.Hr.) de ținerea aceleiași zile de odihnă, a șaptea, confirmând astfel continuitatea solemnității sâmbetei și după viața Sa pământească!

8. Ce zi de odihnă a ținut Mântuitorul lumii și Apostolii Săi?

Timp de raspuns: cca 4 minute.

Răspuns: Domnul Iisus Hristos a ținut ziua a șaptea! Apostolii Săi au ținut ziua a șaptea (sâmbăta)!

Scurte explicații: Căci însuși Domnul Iisus “după obiceiul Său”, ținea ziua a șaptea (sâmbăta) ca zi specială de închinare și odihnă!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 1, 21. Și venind în Capernaum și îndată intrând sâmbăta în sinagogă, îi învăța., Cap. 6, 2. Și, fiind sâmbătă, a început să învețe în sinagogă. Și mulți, auzindu-L, erau uimiți și ziceau: De unde are El acestea? Și ce este înțelepciunea care I s-a dat Lui? Și cum se fac minuni ca acestea prin mâinile Lui?, *Sfânta Evanghelie după Luca*, Cap. 4, 16. Și a venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, a intrat în ziua sâmbetei în sinagogă și S-a sculat să citească, 31. Și S-a coborât la Capernaum, cetate a Galileii, și îi învăța sâmbăta., Cap. 6, 6. Iar în altă sâmbătă, a intrat El în sinagogă și învăța. Și era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată., Cap. 13, 10. Și învăța Iisus într-una din sinagogi sâmbăta.).

Domnul Iisus Hristos a ținut ziua a șaptea! De remarcă că textul folosește expresia „după obiceiul Său”!

După răstignirea, învierea și înălțarea la Cer a Domnului Iisus Hristos, apostolii (printre care și Pavel!) au continuat să țină sâmbăta!

(Exemplu: **Faptele Sfinților Apostoli**, Cap. 13, 13. Și plecând cu corabia de la Pafos, Pavel și cei împreună cu el au venit la Perga Pamfiliei. Iar Ioan, despărțindu-se de ei, s-a întors la Ierusalim., 14. Iar ei, trecând de la Perga, au ajuns la Antiohia Pisidiei și, intrând în sinagogă, într-o zi de sâmbătă, au șezut., 15. Și după citirea Legii și a Proorocilor, mai-marii sinagogii au trimis la ei, zicându-le: Bărbați frați, dacă aveți vreun cuvânt de mângâiere către popor, vorbiți., 27. Căci cei ce locuiesc în Ierusalim și căpeteniile lor, necunoscându-L și osândindu-L, au împlinit glasurile proorocilor care se citesc în fiecare sâmbătă., 42. Și ieșind ei din sinagoga iudeilor, îi rugau neamurile ca sâmbăta viitoare să li se grăiască cuvintele acestea., 43. După ce s-a terminat adunarea, mulți dintre iudei și dintre prozeliții cucernici au mers după Pavel și după Barnaba, care, vorbind către ei, îi îndemnau să stăruie în harul lui Dumnezeu., 44. Iar în sâmbăta următoare, mai toată cetatea s-a adunat ca să audă cuvântul lui Dumnezeu., Cap. 16, 13. Și în ziua sâmbetei am ieșit în afara porții, lângă râu, unde credeam că este loc de rugăciune și, șezând, vorbeam femeilor care se adunaseră., Cap. 17, 2. Și după obiceiuul său, Pavel a intrat la ei și în trei sâmbete le-a grăit din Scripturi., Cap. 18, 1. După acestea Pavel, plecând din Atena, a venit la Corint., 4. Și vorbea în sinagogă în fiecare sâmbătă și aducea la credință iudei și elini.).

O altă dovadă, una foarte puternică, că Domnul Iisus nu a desființat sâmbăta, o găsim, de asemenea, în Biblie:

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Luca**, Cap. 23, 53. Și coborându-L, L-a înfășurat în giulgiu de în și L-a pus într-un mormânt săpat în piatră, în care nimeni, niciodată, nu mai fusese pus., 54. Și ziua aceea era vineri, și se lumina spre sâmbătă., 55. Și urmându-I femeile, care veniseră cu El din Galileea, au privit mormântul și cum a fost pus trupul Lui., 56. Și, întorcându-se, au pregătit miresme și miruri; iar sâmbătă s-au odihnit, după Lege.).

Vă rog să remarcați ce au făcut cei mai apropiați oameni ai Mântuitorului, în sâmbăta în care trupul Acestuia era în

mormânt: „**s-au odihnit, după Lege**”. Versetul ne oferă un amănunt mic, dar cu însemnătate foarte mare!

Dacă sâmbăta ar fi fost desființată în timpul vieții Domnului Iisus, aceștia ar fi fost printre primii care ar fi aflat direct, despre acest „eveniment” major intervenit în religia lor neschimbată niciodată de mai bine de-un mileniu, și nu s-ar mai fi „odihnit, după Lege”. Mai ales că erau foarte îndurerăți! Numai de așa ceva nu le-ar mai fi ars rudelor, apropiaților și ucenicilor Lui, de păzirea unei porunci desființate în prealabil de Mântuitor (**Porunca a Patra** dintre **Cele Zece Porunci**)!

Încă o dată: dacă Mântuitorul ar fi desființat solemnitatea zilei a șaptea, ucenicii și cei mai apropiați oameni ai Lui n-ar mai fi ținut, **prin odihnă, „după Lege”**, această zi (ziua sâmbetei), chiar când trupul neînsuflețit al Acestuia era în mormânt, iar ei erau dezorientați, vânați, speriați și suferinzi!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Ioan, Cap. 20, 19. Și fiind seară, în ziua aceea, întâia a săptămânii (duminica), și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă!*).

Dar pentru că Domnul NU a desființat **Porunca a Patra** dintre **Cele Zece Porunci**, ucenicii și cei mai apropiați oameni ai Lui, din credință, au ținut-o, chiar și în aceste circumstanțe extrem de dificile pentru ei toți!

9. Este poruncită direct, concret, expres, de către Domnul, în toată Biblia, ținerea zilei întâi (duminica) ca „nouă” zi de odihnă săptămânală?

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: Nu este!

Scurte explicații: Aveți mai jos, TOATE versetele din Biblie, ce aduc în discuție „duminica”:

Ati cautat: „duminic(a; ă)” in TOATA BIBLIA
CARTI: Matei (1), Marcu (2), Ioan (2), Faptele Apostolilor (1), I Corinteni (1), Apocalipsa (1)
S-au găsit 8 versete.

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 28, 1. După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminică), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul., **Sfânta Evanghelie după Marcu**, Cap. 16, 2. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt., 9. Și înviind dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii (Duminică) El s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni., **Sfânta Evanghelie după Ioan**, Cap. 20, 1. Iar în ziua întâia a săptămânii (duminica), Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineață, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt., 19. Și fiind seară, în ziua aceea, întâia a săptămânii (duminica), și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă!, **Faptele Sfinților Apostoli**, 7. În ziua întâi a săptămânii (Duminică) adunându-ne noi să frângem pâinea, Pavel, care avea de gând să plece a doua zi, a început să le vorbească și a prelungit cuvântul lui până la miezul nopții., **Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 16, 2. În ziua întâi a săptămânii (Duminică), fiecare dintre

*voi să-și pună deoparte, strângând cât poate, ca să nu se facă strângerea abia atunci când voi veni., **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 1, 10. Am fost în duh în zi de duminică și am auzit, în urma mea, glas mare de trâmbiță,).*

Care dintre aceste versete exprimă clar presupusa schimbare? Nici măcar unul! Deci, noi, în întreaga Biblie, respectiv în tot **Noul Testament**, nu avem nimic în acest sens! Ci doar unele texte izolate ale sfântului Apostol Pavel, la care, în vederea susținerii schimbării zilei de odihnă din cea de-a șaptea în cea dintâi a săptămânii, le adăugăm interpretări omenеști extreme. Și extrem de periculoase! Versetele izolate ale sfântului Apostol Pavel, de care se agață fragil susținătorii duminicii, nu se referă la Sabatul săptămânal al Creațiunii sau la Porunca a Patra, așa cum este indusă lumea în eroare, ci la zilele de post sau la sabatele ceremoniale evreiești anuale. Versetele în cauză sunt explicate pe larg, biblic, contextual și logic, în lucrarea integrală.

Această presupusă schimbare a sâmbetei cu duminica, dacă citim istoria evreilor și întreaga Biblie, realizăm că ar fi produs enorme dezbateri în jurul ei, enorm de mult „zgomot” în cei peste/și cel puțin douăzeci de ani de la Învierea Domnului până la începerea scrierii cărților Noului Testament (cca 50 - cca 95 d.Hr.; după alți istorici, cca 48 - cca 140 d.Hr., deci și mai târziu). Este o problemă de o importanță majoră! Ar fi fost normal ca presupusa schimbare a zilei de odihnă să fie arhicunoscută și arhidezbătută direct în Biblie! Iar noi n-avem nimic concret „pro schimbare” în Sfânta Scriptură.

Presupusa „schimbare” a zilei de odihnă, din cea de-a șaptea în cea dintâi a săptămânii, ar fi trebuit să fie arhicunoscută și arhidezbătută direct în Noul Testament!

Iar lipsa referințelor biblice în acest sens, din perioada de început a Creștinismului, ar trebui să ne dea serios de gândit că duminica de astăzi nu-și are rădăcinile în acea vreme!

Așa că, repet, cred că argumentul învierii (*unice!*) nu poate fi „*pro duminică*” ca nouă zi de odihnă (*repetată săptămânal!*)! Ce-ar avea de-a face? Și nu este vorba numai despre mine, ci de zeci de milioane de creștini (dintre cei interesați!) care cred la fel. Mai ales că în toată Biblia postum Înviere, respectiv în tot *Noul Testament*, nu apare nicăieri vreo Poruncă EXPRESĂ de la Dumnezeu care să poruncească ținerea duminicii! Nicăieri! *Motiv pentru care, neținerea duminicii nu poate însemna păcat!*

De aceea, mai degrabă mă tem ca nu cumva, la un moment dat, Hristos să-i „*certe*” chiar pe păstrătorii zilei întâi, ce-au îndrăznit la ținerea acestei zile ca zi de odihnă, în afara oricărei porunci divine în acest sens (și, totodată, contrar Poruncii divine EXPRESE, consemnate repetat în Sfânta Scriptură, care poruncește ținerea zilei a șaptea ca zi de odihnă!). Întrucât „*păcatul*” se produce prin neascultare de Poruncă Dumnezeiască expresă, context în care atât ținerea zilei neporuncite (duminicii) înseamnă păcat cât și *neținerea zilei poruncite (sâmbetei) înseamnă păcat!*

10. Care este adevărata zi biblică, de odihnă săptămânală?

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: Ziua de odihnă adevărată, biblică, este ziua a șaptea a săptămânii (sâmbăta)!

Scurte explicații: Care este adevărata zi de odihnă? Cea de-a **Șaptea** a săptămânii (Sâmbăta)? Cea **Dintâi** (Duminica)? Sâmbăta sau Duminica? Ambele? Niciuna? Are importanță ținerea ei?

Un prim lucru care se poate spune, conform calendarelor bisericești, este următorul:

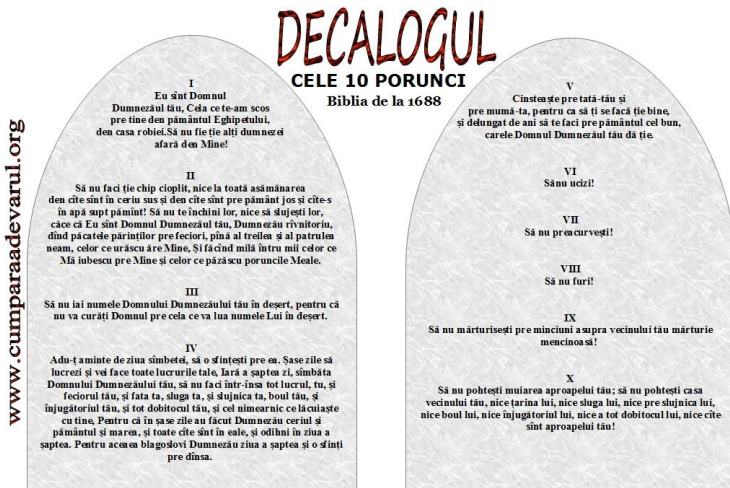
Ziua a șaptea este Sâmbăta, iar ziua întâi este Duminica!

Este universal recunoscut astăzi. Uitați-vă pe ce calendare doriți, inclusiv cele electronice ale telefoanelor mobile: veți constata că săptămâna începe cu **ziua întâi - Duminica** - și se încheie cu **ziua a șaptea - Sâmbăta**. Și Calendarele emise de Patriarhia Bisericii Ortodoxe Române, începând cu anul 2011 - cred, confirmă această ordine. Chiar și Biblia Ortodoxă.

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 28, 1. După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminică), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul., *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 16, 2. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt.).

Însăși *“Biblia de la București (Biblia lui Șerban Cantacuzino = Biblia de la de la 1688), Biblia ortodoxă „monument” a Poporului Român, „atât prin întinderea, cât și prin limba ei cea minunată”, așa cum o caracteriza Alexandru D. Xenopol, identifică clar ziua de odihnă ca fiind “sîmbăta Domnului Dumnezeuului tău”:*

(Exemplu: *Biblia (ortodoxă) de la 1688, Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20, 8. Adu-ț aminte de ziua sîmbetei, să o sfințești pre ea. 9. Șase zile să lucrezi și vei face toate lucrurile tale, 10. Iară a șaptea zi, sîmbăta Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu, și feciorul tău, și fata ta, sluga ta, și slujnica ta, boul tău, și înjugătorul tău, și tot dobitocul tău, și cel nimearnic ce lăcuiaște cu tine. 11. Pentru că în șase zile au făcut Dumnezeuu ceriul și pămîntul și marea, și toate cîte sînt în eale, și odihni în ziua a șaptea. Pentru aceeaa blagoslovi Dumnezeuu ziua a șaptea și o sfinți pre dînsa.).*

Biblia de la București (1688) este prima traducere integrală în limba română a Bibliei, cunoscută și sub numele de Biblia lui Șerban Cantacuzino. Cele zece porunci cuprind esența iubirii față de Dumnezeu (prim ele patru porunci) și a iubirii față de semenii (ultimele șase porunci).

Din rândul creștinilor (cei ce-L recunosc pe Iisus Hristos ca Domn), majoritatea Bisericilor (Catolică, Ortodoxă, Protestante etc.) țin *Duminica* ca Zi de Odihnă. Și nu de acum, ci de multe veacuri. Pe de altă parte, sunt mult mai puțin numeroși creștinii care țin Sâmbăta, printre care adventiștii (o biserica mult mai tânără) și credincioși răzleți prin diferite confesiuni religioase. Iar, pe lângă acestea, mai sunt și biserici creștine care apreciază că toate zilele sunt identice în solemnitatea lor și astfel nu țin nicio zi de odihnă specială în săptămână.

Pentru căutarea adevărului, am imprimat un dosar gros de pe net, conținând diverse articole *pro* și *contra* uneia sau alteia dintre cele două zile de odihnă. Iar, printre altele, am reținut opinia unuia oarecare, care a gândit în felul următor:

„Eu am ales să țin ziua a șaptea, pentru că în Ziua Judecății, când mă va întreba Domnul Iisus de ce am ținut-o, îi voi răspunde:

«Doamne, am ținut ziua a șaptea, pentru că așa scrie în Cuvântul Tău, în Biblie!»

Iar dacă duminica este ziua adevărată de odihnă și eu am greșit ținând sâmbăta, am justificare; poate mă va milui și ierta! Dar dacă țin ziua întâi și aceasta este cea falsă, când mă va întreba Domnul Iisus în Ziua Judecării de ce-am ținut această zi, eu ce-i voi răspunde? C-am ținut-o pentru că așa au zis, crezut și interpretat alții? Sau pentru că așa au crezut și alții? Pentru că așa am moștenit? Pentru că așa ar spune "Sfânta Tradiție"? Sau, pentru că, probabil, așa ar fi zis așa-zisi "sfinți părinți"?

Pentru că ținând ziua întâi, nu am justificare în Cuvântul Lui, în Biblie!"

Nu credeți că gândește sănătos? **Atenție însă:** nici cazul necunoașterii Cuvântul Lui, din Biblie, sau cel al cunoașterii dar neascultării acestuia, al dezinteresului, nu cred să ne pună într-o postură favorabilă nouă, la Judecată! (Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Ioan*, Cap. 15, 22. De n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.).

Căci singurul caz în care avem răspuns la Judecată, este cazul în care nu facem ce n-a poruncit, ci facem numai ce-a poruncit Domnul, în care facem voia Lui Dumnezeu!

Și ce vrea Domnul de la noi? Să ne luăm după alți oameni, să acceptăm ușor interpretările unor oameni pe care de cele mai multe ori, nu i-am cunoscut vreodată, sau să-L cunoaștem pe El noi înșine și să ne ghidăm întreaga viață după Cuvântul Lui?

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Ioan*, Cap. 5, 39. Cercetați Scripturile, că socotiți că în ele aveți viață veșnică. Și acelea sunt care mărturisesc despre Mine., *Faptele Sfinților Apostoli*, Cap. 17, 11. Și aceștia erau mai buni la suflet decât cei

din Tesalonic; ei au primit cuvântul cu toată osârdia, în toate zilele, cercetând Scripturile, dacă ele sunt așa., **Epistola a doua către Timotei Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 3, 15. Și fiindcă de mic copil cunoști Sfintele Scripturi, care pot să te înțelepțească spre mântuire, prin credința cea întru Hristos Iisus., 16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțelepțirea cea întru dreptate,).

Fraților, ori e albă, ori e neagră! Ori ținem Porunca a Patra **biblică**, ori n-o ținem! Din două, una! Nu există zonă gri în această privință! Nu putem merge cu câte puțin din ambele!

<i>Ori ținem ziua a șaptea, conform Bibliei, ori ținem ziua întâi, conform Pagânismului și Tradiției!</i>

Domnul Iisus Hristos, în învățătura Sa, nu tolerează nimic părții adverse! Domnul Iisus nu este nehotărât!

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 5, 37.

Ci cuvântul vostru să fie: Ceea ce este da, da; și ceea ce este nu, nu; iar ce e mai mult decât acestea, de la cel rău este.).

Domnul Dumnezeu nu face deloc compromisul cu păcatul și învățătura Sa este una hotărâtă și nu superficială! Să ne hotărâm! Care-i adevărata zi de odihnă, ce trebuie neapărat păstrată?

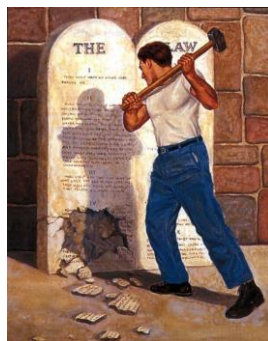
În privința bisericilor creștine ce nu țin nicio zi de odihnă specială în săptămână, îndrăznesc să apreciez că sunt, de asemenea, în mare eroare!

11. De ce majoritatea Lumii Creștine de astăzi, nu ține ziua a șaptea de odihnă (sâmbata), conform Poruncii a 4 a din cadrul Celor Zece Porunci poruncite de Dumnezeu?

Timp de raspuns: cca 4 minute.

Răspuns: Datorită înșelătoriei satanice, păgâno-tradiționiste seculare!

Scurte explicații: În primele secole de după Hristos, primele biserici și comunitățile creștine ce păstrau Adevăratul Sabat, cel al *Zilei a șaptea*, erau majoritare. Aceasta până a reușit diavolul, treptat și perfid, încet în timp, prin omul înșelat, să-și contrafacă și să-și inoculeze propriul fals sabat (duminica).

La aceasta, a ajutat mult și conjunctura istorică din acele vremuri. Pe de-o parte, foarte mulți creștini nutreau dorința de-a fi diferențiați în Imperiul Roman (ce stăpânea lumea în acea perioadă), prin comparație cu poporul evreu rămas iudaic (ce păstra tot sâmbăta!), care datorită faptului că nu-L primise și nu-L recunoscuse pe Hristos ca fiind Mesia, răstignindu-L, dar și datorită răzvrătirilor repetate împotriva stăpânirii romane, era blamat și persecutat. Iar pe de altă parte, mai ales după tolerarea *Creștinismului* ca religie de stat în Imperiul Roman (începând de prin anii 300), multe biserici în care patrundeau un numar tot mai mare de păgâni, au devenit un amalgam.

Trebuie să știți, de exemplu, că Împăratul Constantin cel Mare (abil politician în scopurile consolidării propriei puteri) al Imperiului Roman (care alături de coîmpăratul Licinius, a emis în anul 313 d.Hr. „*Edictul de la Milano*” care prevedea oprirea persecuțiilor creștinilor și tolerarea acestei noi religii), în anul 321 d.Hr., a decretat **duminica** – „**venerabila zi a soarelui**”, ca zi de odihnă pentru unele categorii sociale. Aveți mai jos decretul acestuia:

„Toți judecătorii, orășenii și muncitorii trebuie să se odihnească în venerabila zi a soarelui. Locuitorii satelor, însă, pot să se ocupe liber de cultivarea câmpului pentru că deseori se întâmplă ca nici o altă zi nu este mai potrivită pentru semănarea grâului în brazde, sau pentru plantarea viilor în șanțuri. În felul acesta câștigul dat de Providența cerească nu trebuie să se piardă din cauza aceasta.”

Citat: *“„Libertate neîngrădită și nelimitată” în exercitarea religiei este ceea ce garantează împărații Constantin și Licinius tuturor creștinilor. Pe lângă înapoierea clădirilor și a proprietăților confiscate Bisericii de-a lungul celor aproape trei secole de prigonire, cei doi împărați stipulează, de asemenea, **introducerea duminicii ca zi liberă**, în care toți oamenii, mai puțin agricultorii, ***se vor odihni***.”* – Edictul de toleranță de la Milano, *Cronica Ilustrată a omenirii* - Vol. 4, pag. 356-357

Astfel, în Imperiul Roman păgân, în acele vremuri, **se sărbătorea, săptămânal, duminica, ca zi a soarelui, zi de sărbătoare păgână!** De asemenea, sărbătorirea zilei întâi a săptămânii, dedicată soarelui, era comună multor popoare pagâne din acea epocă.

Așa că, în acest context, sărbătoarea păgână a ***soarelui*** ce se ținea prin imperiu în prima zi a săptămânii, s-a putut contopi treptat cu începerea celebrării zilei întâi ca zi de sărbătorire a învierii lui Hristos, considerat a fi „***Soarele*”** creștinilor! Deși înșelați, mulți au fost satisfăcuți. Creștinii adepți ai schimbării, cu noua zi de sărbătoare ce lua ființă, anume duminica, s-au diferențiat categoric de evreii iudaici

sâmbetști, iar păgânii creștinizați (în foarte multe cazuri doar „cu numele” - prin ordin laic!), n-a trebuit să renunțe întru-totul la obiceiul lor, ci doar și-au „cosmetizat” vechea sărbătoare păgână! În același mod, „cosmetizate”, încet, treptat și perfid, au pătruns pe parcursul secolelor, în Creștinism, o multitudine de alte doctrine, sărbători și practici păgâne! Din nefericire!

Citat:

„Sudura clericală între orfeism și creștinism ...

Zeul Mithra – scrie profesorul englez Denis Saurat, în 1934 – se sărbătorea la Romani sub numele de Jupiter și i se zicea SOL INVICTUS până în ziua când s-a dat de Împăratul Constantin cel Mare Edictul din 313 d.Hr. Iar de atunci încoace, ziua săptămânală întâia, aceea a lui SOL INVICTUS, e numită ZIUA DOMNULUI IISUS, adică DUMINICA.

Astfel că, următor edictului împărătesc din 313 de a îmbrățișa lumea romană credința sacră în Iisus, le-a fost ușor greco-romanilor, sub rigoarea ordinului împărătesc, să puie pe Iisus în locul zeilor mitologici; le-a fost ușor să așeze pe Iisus în locul lui Dionysos, iar pe Maica lui Iisus în locul zeiței Demeter, lui Iisus dându-i epitetul de „Unicul Soare al dreptății”. ...

Astfel, a fost cu puțință clerului orfic, trecând de azi pe mâine de la orfeism la creștinism, să transporte cu ei din orfeism în candidul creștinism o mare parte din cultul orfic, și anume:

a). Clerul orfic, intrat din ordin și deci fără asentiment sufletesc în creștinism spre a-l stăpâni și a trăi din el, a început să practice creștinismul schimbând numele sărbătoririi zilei Soarelui în acela de „ziua Domnului” care zi a Soarelui era întâia zi a săptămânii. Astfel, s-a zis zilei Soarelui „ziua Domnului” sau „Duminica”. De aici a pornit prima nemulțumire printre acei creștini care, continuând tradiția de la Iisus, aveau ziua de odihnă săptămânală după Evanghelie, adică nu

prima zi a săptămânii, ci ziua a șaptea și ultima a săptămânii. ...

Și astfel, pământul orfic s-a revărsat prin clerul orfic, peste dumnezeiasca doctrină a lui Hristos Iisus.” - Dr. General ortodox Petre Stavrescu, *Suprema Iubire/1938*, pag. 151.

Astăzi, când auzim de **Ziua a șaptea**, majoritatea ne gindim la adventiști. Dar știți că aceștia sunt o confesiune relativ tânără? Sau știți, de exemplu, că au existat, în decursul secolelor anterioare (când adventiștii nu aparuseră încă) și baptisti care păstrau ziua a șaptea? Vă rog să vă uitați, de exemplu, pe **You Tube** la o serie de 5 filme, intitulate: „Ziua a șaptea (1)”, „Ziua a șaptea (2)”, „Ziua a șaptea (3)”, „Ziua a șaptea (4)”, „Ziua a șaptea (5)” - prezentator Hal Holbrook. Aceste filme prezintă, cu multiple exemple istorice concrete, succesiunea continuă a **Sabatului Zilei a șaptea**, de la Creație până în zilele noastre. Plus multe altele. Găsiți nenumarate filme, pe care trebuie neapărat să le probați cu Istoria și Biblia.

Sabatul Zilei a Șaptea nu a murit nicicând în acești 2000 de ani de Creștinism, chiar dacă, este adevărat, a fost permanent și crunt prigonit de către diavol. Dacă ne uităm în Istorie, vom constata că dintodeauna, falșii creștini dintre „duminicari”, i-au prigonit, i-au schingiuit, i-au torturat și i-au ars de vii pe rug pe „sâmbetiști” și nu invers. Așa a fost și așa va fi, se pare, până la sfârșitul lumii acesteia, când „sâmbetiștii” vor fi prigoniți din nou, la scară globală de data aceasta, dar pentru ultima oară. Biblia așa indică!

De asemenea, principalul „argument” al majorității bisericilor lumii creștine de astăzi, păstrătoare a duminicii ca nouă zi de odihnă, constă în învierea Mântuitorul Lumii, Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, într-o astfel de zi întâi a săptămânii. Însă acest „argument” este unul „**omenesc**” cu un profund caracter îndrăzneț interpretativ, întrucât **NU are susținere biblică!** Ci dimpotrivă (în acest sens, chiar

prezentul Interviu prezintă, pe scurt, câteva fundamente biblice)!

Pentru că Domnul Iisus Hristos nu ne învață, în întreaga Biblie, să-L cinstim după ziua învierii Lui (și, mai ales, săptămânal)! Nu o spune nici înainte de răstignire, nici după, în perioada celor 40 de zile, de la înviere până la înălțarea Sa la Cer! Perioadă în care li „S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare”, și le-a vorbit credincioșilor „cele despre împărăția lui Dumnezeu”!

(Exemplu: *Faptele Sfinților Apostoli*, Cap. 1, 1. Cuvântul cel dintâi l-am făcut o, Teofile, despre toate cele ce a început Iisus a face și a învăța,, 2. Până în ziua în care S-a înălțat la cer, poruncind prin Duhul Sfânt apostolilor pe care i-a ales,, 3. Căroră S-a și înfățișat pe Sine viu după patima Sa prin multe semne doveditoare, arătându-li-Se timp de patruzeci de zile și vorbind cele despre împărăția lui Dumnezeu.).

Iar dacă totuși ar trebui să-L cinstim pe Mântuitor după ziua învierii Lui, aceasta ar fi doar o altă mare **sărbătoare**, una uriașă dacă vreți! Ar însemna că Lumea Creștină, de la învierea Acestuia încoace, are o MARE **sărbătoare** în plus! MARE **sărbătoare (Învierea Domnului), ce se serbează o dată pe an, la Paște. O dată pe an! Și nu o dată în fiecare săptămână!**

Un exemplu foarte mărunț: 15.01.1850, data evenimentului nașterii poetului Mihai Eminescu, a picat într-o zi de marți. Întrebare: cum îl omagiază poporul român pe marele poet? În fiecare zi de marți a fiecărei săptămâni scurse de-atunci încoace sau o singură dată pe an, la fiecare 15 ianuarie? Raspuns: îl omagiază o dată pe an!

Așadar, mult mai normal ar fi ca **Învierea Domnului** să se serbeze cel mult o dată pe an, și nu „la dublu” cum este acum, și **anual și săptămânal!**

Deci, unde-i legatura cu ziua de odihnă, cea de-a șaptea? De ce-ar fi desființat această *sărbătoare* în plus, *anuală*, ce ar fi luat naștere acum cca 2000 de ani, un vechi *așezământ* al Domnului Dumnezeu, *săptămânal*, instituit încă de la Creație și reconfirmat repetat până la momentul istoric al vieții Mântuitorului? Mai ales că Domnul Iisus nu S-a odihnit în această zi întâi a săptămânii, zi în care într-adevăr a înviat.

Iar dacă Domnul Iisus nu S-a odihnit în ziua învierii Lui, cea dintâi a săptămânii, de ce să considerăm duminica ca noua zi de odihnă?

Unde-i logica ca această *nouă sărbătoare* – să-i zicem, să desființeze și totodată să înlocuiască *ziua de odihnă a șaptea* – vechiul *așezământ*? Mai degrabă, ar fi valabile amândouă concomitent! Vechea *Zi de odihnă săptămânală* (sâmbăta) a rămas, iar *noua sărbătoare (anuală!)* s-ar fi adăugat instituțiilor deja existente!

Vă rog să reflectați foarte profund la toate aceste lucruri. De asemenea, pentru că în prezenta lucrare nu aveți decât foarte puțin, vă mai rog să studiați istoria secular-milenară a înfiripării duminicii. Astăzi este ușor întrucât beneficiem de toate mijloacele (cărți, documentare, articole, etc). Dacă o veți face, îi veți descoperi rădăcinile păgâne, și respectiv, înșelătoria din jurul acesteia, căreia i-au cazut pradă inclusiv o bună parte a “sfinților părinți” bisericești, din secolele primare ale Creștinismului.

SCHIMBAREA SFIDĂTOARE

Legea lui Dumnezeu		Legea lui Dumnezeu așa cum a fost schimbată de om
I Să nu ai alți dumnezei afară de Mine. II Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare [a lucrurilor] care [sunt] sus în ceruri sau [sunt] jos pe pământ, sau [sunt] în apele mai de jos decât pământul: Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești: căci Eu, DOMNUL, Dumnezeuul tău [sunt] un Dumnezeu gelos, care pedesc nelegiuirea părinților în copii până la a treia și la a patra [generație] a celor ce Mă urăsc; și Mă îndur până la a mia generație de cei care Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. III Să nu iei în deșert numele DOMNULUI, Dumnezeului tău; căci DOMNUL nu va socoti nevinovat pe acela care va lua în deșert Numele Lui. IV Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău: Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată DOMNULUI, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea,	nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta: Căci în șase zile DOMNUL a făcut cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea, DOMNUL a binecuvântat ziua de odihnă și a sfințit-o. V Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta: ca să ți se lungească zilele în țara pe care DOMNUL, Dumnezeul tău, ți-o dă. VI Să nu ucizi. VII Să nu comiți adulter. VIII Să nu furi. IX Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. X Să nu poțestești casa aproapelui tău; să nu poțestești soția aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău. Exodul 20:3–17	Pecetea Creatorului a fost îndepărtată Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Să nu ai alți dumnezei străini, afară de Mine. (Cea de-a doua poruncă a fost omisă.) II (de fapt III) Să nu iei în deșert numele DOMNULUI, Dumnezeului tău. III (de fapt IV) Adu-ți aminte să sfințești ziua de odihnă. (Porunca referitoare la Sabat a fost modificată radical.) IV (de fapt V) Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. V (de fapt VI) Să nu ucizi. VI (de fapt VII) Să nu comiți adulter. VII (de fapt VIII) Să nu furi. VIII (de fapt IX) Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău. IX (de fapt X, prima parte) Să nu poțestești soția aproapelui tău. X (de fapt X, a doua parte) Să nu poțestești bunurile aproapelui tău. Catehismul General Catholic

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: “CAPITOLUL 11. Ziua de odihnă”, din lucrarea intitulată “Semnul Fiarei”

12. Conform Bibliei, în ce perioadă orară trebuie să se țină ziua de odihnă săptămânală?

Timp de raspuns: cca 2 minute.

Răspuns: Ziua a șaptea de odihnă se ține de la apus la apus!

Scurte explicații:

Sabatul zilei cea de-a șaptea de odihnă începe vineri seară - la apus și se termină sâmbătă seară - la apus!

(Exemplu: **Facerea**, Cap. 1, 14. Și a zis Dumnezeu: "Să fie luminători pe tăria cerului, ca să lumineze pe pământ, să despartă ziua de noapte și să fie semne ca să deosebească anotimpurile, zilele și anii,, **Leviticul - cartea a treia a lui Moise**, Cap. 23, 32. Aceasta este pentru voi zi de odihnă; să postiți din seara zilei a noua a lunii; din acea seară până în seara zilei a zecea a lunii să prăznuiți odihna voastră"., **Cartea lui Neemia (a doua Ezdra)**, Cap. 13, 19. Apoi am poruncit să se închidă toate porțile Ierusalimului în ajunul zilei de odihnă, când începe a se întuneca, și să nu se mai deschidă decât după ea. Și am pus câte unul din slujitorii mei la porți, ca să împiedice intrarea de mărfuri în ziua odihnei.).

Asemenea evreilor! Acum, în lumea noastră modernă, există chiar site-uri pe net, care precizează ora exactă a începerii apusului, pentru fiecare zi și localitate în parte. Dar,

probabil cei mai mulți dintre cei ce țin Sabatul zilei a șaptea nu se orientează după acestea. Ci, pentru siguranță, își alocă prin observație liberă, o perioadă de pregătire sufletească, cu ceva timp înainte de începerea propriu-zisă a apusului de vineri, respectiv a Sabatului. Această perioadă poate varia între câteva minute sau zeci de minute, până la o oră sau câteva ore.

De asemenea, nicio altă zi a săptămânii nu începe la orele 24.00 noaptea, așa cum învață astăzi calendarele. Stabilirea acestei ore ce delimitează ziua trecută de cea următoare este artificială și nebiblică!

**13. Vă rog să identificați cele „Două Fiare”
apocaliptice, care la sfârșitul acestei lumi, în acel
timp „de strâmtorare mare, cum n-a fost de la
începutul lumii până acum și nici nu va mai fi”,
vor pune în lucrare într-un mod exacerbat,
puterea răului (Satanei)**

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap.*

13, 1. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară, care avea zece coarne și șapte capete și pe coarnele ei zece cununi împărătești și pe capetele ei: nume de hulă., 2. Și fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului, picioarele ei erau ca ale ursului, iar gura ei ca o gură de leu. Și balaurul i-a dat ei puterea lui și scaunul lui și stăpânire mare., 3. Și unul din capetele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată și tot pământul s-a minunat mergând după fiară., 4. Și s-au închinat balaurului, fiindcă i-a dat fiarei stăpânirea; și s-au închinat fiarei, zicând: Cine este asemenea fiarei și cine poate să se lupte cu ea?, 11. Și am văzut o altă fiară, ridicându-se din pământ, și avea două coarne asemenea mielului, dar grăia ca un balaur, 12. Și toată stăpânirea celei dintâi fiare ea o pune în lucrare, în fața ei. Și face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată., 13. Și face semne mari, încât și foc face să se pogoare din cer, pe pământ, înaintea oamenilor., 14. Și amăgește pe cei ce locuiesc pe pământ prin semnele ce i s-au dat să facă înaintea fiarei, zicând celor ce locuiesc pe pământ să facă un chip fiarei care a fost rănită cu sabia și a rămas în viață., 15. Și i s-a dat ei să insuflă duh chipului fiarei, ca chipul fiarei să și grăiască și să omoare pe toți câți nu se vor închina chipului fiarei., 16. Și ea îi silește pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogați și pe cei săraci, și pe cei slobozi și pe cei robi, ca să-și pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte., 17. Încât nimeni să nu poată

cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei., 18. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șazece și șase.).

Timp de raspuns: cca 5 minute.

Răspuns: Identitatea fiarelor: Papalitatea și S.U.A.

Scurte explicații:

Fiara Dintâi este reprezentată de Statul Papal cu Biserica Romano-Catolică!

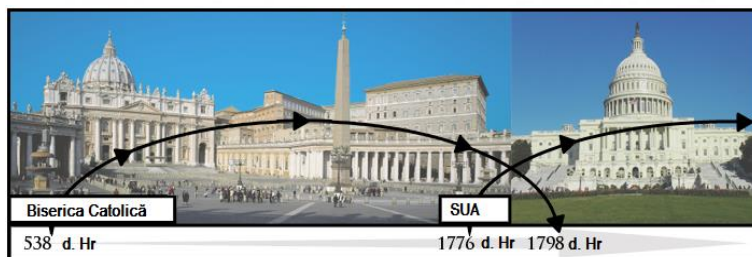
Cea de-a doua Fiară, „ridicându-se din pământ”, ce vine în sprijinul Fiarei Dintâi, este reprezentată de Statele Unite ale Americii!

PRIMA FIARĂ

A DOUA FIARĂ

Expresia biblică „o vreme și vremuri și jumătate de vreme”, ce apare de două (2) ori în Cartea lui Daniel (scrisă cu mai bine de 2.500 de ani în urmă – în secolul VI î.Hr.) și o dată (1) în Apocalipsa (scrisă cu cca 1.900 de ani în urmă – în secolul I d.Hr.), ne ajută la identificarea, fără echivoc, a principalei *Fiare Apocaliptice*.

O CHEIE PENTRU PRINCIPIUL “AN - ZI”
 ȘI DOMNIA “CORNULUI CEL MIC”.

“VOR FI DAȚI ÎN MÂINILE LUI TIMP DE
O VREME, DOUĂ VREMI, ȘI O JUMĂTATE DE VREME”
 (DANIEL 7:25)

CALCULAREA DURATEI ACESTEI PERIOADE PROFETICE DE TIMP
 ESTE MULT ÎNLESNITĂ DACĂ ȚINEM CONT DE URMĂTOARELE LUCRURI:

O “VREME” în profeta biblică înseamnă un “AN”
 (vezi Daniel 4:16 și 11:13).

O “vreme” profetică sau un an profetic are 360 zile

Deci:		=	
1	“vreme”	=	360 de zile.
2	“vremi”	=	720 de zile.
½	“vreme”	=	180 de zile.
–			
3½	“vremi”	=	1260 de zile
=			

În perioadele profetice de timp, din Biblie, fiecare “ZI” are o valoare simbolică și reprezintă un an literal (vezi Numeri 14:34; Ezechiel 4:6-9) pun câte o zi pentru fiecare an.)
 Tragem concluzia, deci, că cele 1260 de “Seri și dimineți” de supremație a “Cornului cel mic” simbolizează 1260 de ANI LITERALI.

Dovezi suplimentare pentru domnia de 1260 de ani a “Cornului cel mic” se găsesc în alte pasaje biblice, dintre care toate se referă la aceeași perioadă:

DAN. 12:7 “O VREME, DOUĂ VREMURI ȘI O JUMĂTATE DE VREME”.

APOC. 11:2 “PATRUZECI ȘI DOUĂ DE LUNI”.

APOC. 11:3 “O MIE DOUĂ SUTE ȘASECI DE ZILE”.

APOC. 12:14 “O VREME, VREME ȘI JUMĂTATEA UNEI VREMI”.

APOC. 13:5 “PATRUZECI ȘI DOUĂ DE LUNI”.

O “lună” profetică are 30 de zile, deci:
 42 de “luni” (42x30)=1260 de zile.

Întrucât toate cele șase pasaje de mai sus fac parte din profetia simbolică, principal “o zi pentru un an” se aplică și în cazul lor.

(Exemplu: *Daniel*, Cap. 7, 8. M-am uitat cu luare aminte la coarne, și iată **un alt corn mic creștea** între ele, și trei din coarnele cele dintâi au fost smulse de el. Și iată că acest corn avea ochi ca ochii de om și gură care grăia lucruri mari., 11. Eu mă uitam mereu, din pricina multelor vorbe pe care **cornul cel mare** le grăia. Am privit până când fiara a fost omorâtă și trupul ei nimicit și dat focului., 21. M-am uitat, și **cornul** acela purta război cu cei sfinți și i-a biruit, 25. Și va grăi cuvinte de defăimare împotriva Celui Preaînalt și va asupri pe sfinții Celui Preaînalt, și își va pune în gând să schimbe sărbătorile și legea, și ei vor fi dați în mâna lui o vreme și vremuri și jumătate de vreme., Cap. 12, 7. Și am ascultat pe bărbatul cel îmbrăcat în

veșminte de în care stătea deasupra apelor fluviului și el și-a ridicat dreapta și stânga lui către ceruri și a jurat pe Cel ce este viu în veci: "Va mai ține o vreme; vremuri și jumătate de vreme, iar când se va isprăvi de sfârșit puterea poporului celui sfânt, atunci vor lua sfârșit toate acestea".).

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 12, 1. Și s-a arătat din cer un semn mare: o femeie înveșmântată cu soarele și luna era sub picioarele ei și pe cap purta cunună din douăsprezece stele., 9. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele de demult, care se cheamă diavol și satana, cel ce înșală pe toată lumea, aruncat a fost pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el., 14. Și femeii i s-au dat cele două aripi ale marelui vultur, ca să zboare în pustie, la locul ei, unde e hrănită acolo o vreme și vremuri și jumătate de vreme, departe de fața șarpelui., 17. Și balaurul s-a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus., Cap. 13, 1. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară, care avea zece coarne și șapte capete și pe coarnele ei zece cununi împărătești și pe capetele ei: nume de hulă.).

• „**balaur**” mare, roșu, șarpele de demult, diavol = **Satana** (Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 12, 9. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele de demult, care se cheamă diavol și Satana, cel ce înșală pe toată lumea, aruncat a fost pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el., Cap. 20, 2. Și a prins pe balaur, șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pe mii de ani.);

• „**fiară**” = **regat, imperiu, putere pământeană, utilă** Satanei (Exemplu: *Daniel*, Cap. 7, 23. El a răspuns astfel: "Fiara a patra înseamnă că un al patrulea rege va fi pe pământ, care se va deosebi de toate celelalte **regate**, care va mânca tot pământul, îl va călca în picioare și îl va zdrobi.);

• „**femeie**” = **biserică** (adevărată sau falsă; nu clădirea!, ci enoriașii) – conceptul apare repetat și în *Vechiul Testament* (Exemplu: *Ieremia*, Cap. 3, 20. Însă tocmai cum **femeia** necredincioasă înșală pe iubitul său, așa și voi, casa lui Israel, v-ați purtat cu înșelăciune față de Mine, zice Domnul., *Iezechiel*, Cap. 23, 1. Și a fost iarăși cuvântul Domnului către mine și mi-a zis: 2. "Fiul omului, au fost odată două **femei**, fiicele unei mame; 3. Și acestea s-au desfrânat în tinerețea lor, s-au desfrânat în Egipt. Acolo sânul lor a fost atins și trupul lor feciorelnic acolo a fost pângărit., 4. Numele lor erau: al celei mai mari **Ohola** și al surorii ei **Oholiba**. Ele erau ale Mele și au născut fii și fiice. Ohola este **Samaria** și Oholiba este **Ierusalimul**).).

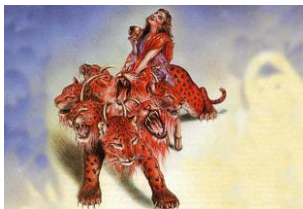
• „**femeie înveșmântată cu soarele și luna era sub picioarele ei**” = „**sfinții Celui Preaînalt**” = **biserica**

adevărată a Domnului Iisus Hristos (“mireasa, femeia Mielului”), formată din credincioșii adevărați, răspândiți pretutindeni și din toate confesiunile religioase, poporul credincios (Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 19, 7. Să ne bucurăm și să ne veselim și să-I dăm slavă, căci a venit nunta Mielului și mireasa Lui s-a pregătit, Cap. 21, 9. Și a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe pline cu cele din urmă șapte pedepse, și a grăit către mine zicând: Vino să-ți arăt pe mireasa, femeia Mielului.);

• **„Mielul” = Domnul Iisus Hristos**, sacrificat pentru plata păcatelor Omenirii (Exemplu: *Sfânta Evangheligie după Ioan*, Cap. 1, 29. A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii., 36. Și privind pe Iisus, Care trecea, a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu!).

• **desfrânata cea mare, „care șade pe ape multe”** sau **„femeie șezând pe o fiară roșie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne”** sau **„Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului”** sau **„femeie, beată de**

sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Iisus” sau **„cetatea cea mare” = biserica falsă**, susținută de puterile omenești utile Satanei (Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 17, 1. Și a venit unul din cei șapte îngeri, care aveau cele șapte cupe, și a grăit către mine, zicând: Vino să-ți arăt judecata desfrânatei celei mari, care șade pe ape multe.; 3. Și m-a dus, în duh, în pustie. Și am văzut o femeie șezând pe o fiară roșie, plină de nume de hulă, având șapte capete și zece coarne.; 5. Iar pe fruntea ei scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului.; 6. Și am văzut o femeie, beată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Iisus, și văzând-o, m-am mirat cu mirare mare.; 18. Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare care are stăpânire peste împărații pământului.; Cap. 18, 10. Stând departe de frica chipurilor ei, și zicând: Vai! Vai! Cetatea cea mare, Babilonul, cetatea cea tare, că într-un ceas a venit judecata ta!);

Această expresie, „*o vreme și vremuri și jumătate de vreme*”, realizează categoric legătura dintre cele două cărți biblice, prima din *Vechiul Testament*, iar cea de-a doua din *Noul Testament* (între scrierea lor trecând mai bine de 6 veacuri), și ne conduce la următoarea concluzie logică foarte importantă:

„Cornul” care creștea din Daniel = „Fiara Dintâi” cea puternică din Apocalipsa

Să observăm împreună asemănarea dintre cornul mic și fiara Apocalipsei:	
Cornul mic (DANIEL 7)	Fiara (APOCALIPSA 13)
Vorbește cu trufie (v. 8,20)	Vorbește cu trufie (v. 5)
Hulește pe Dumnezeu (v. 25)	Hulește pe Dumnezeu (v. 5,6)
Domnește timp de 1260 de ani (v. 25) (3,5 vremuri = 3,5 x 360 = 1260 ani)	Domnește timp de 1260 de ani (v. 5) (42 luni = 42 x 30 = 1260 ani)
Face război cu sfinții (v. 21,25)	Face război cu sfinții (v. 7)
Reușește să-i învingă pe sfinți (v.25)	Reușește să-i învingă pe sfinți (v.7)
	

Pentru că Biblia ne arată că este aceeași „entitate”, la principalele atribute ale *Cornului cel mic care creștea* din *Daniel*, putem adăuga dintre cele ale *Fiarei Dintâi*, suplimentare, puse în lumină de *Apocalipsa*, pentru comparația acestora cu *Papalitatea*.

Astfel, din *Daniel* aflăm că acest *Corn* care a crescut și a devenit *Fiara Puternică*, își are originea în ruinele fostului Imperiu Roman, iar din *Apocalipsa* aflăm că înaintea sfârșitului lumii acesteia „îi silește pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogați și pe cei săraci, și pe cei slobozi și pe cei robi, ca să-și pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte”. Deci, în toată această perioadă, începând undeva după 476 d.Hr. (anul căderii Imperiului Roman) și până astăzi, *Fiara* a „trăit”, a existat continuu pe acest Pământ. Documentarea istorică și biblică ne dovedește acest fapt, fără putință de tăgadă!

Și, așa cum am precizat la capitolul respectiv, repet și acum: având astăzi în vedere avantajul curgerii celor peste

2.500 de ani de la scrierea cărții lui *Daniel*, respectiv a celor cca 1.900 de ani de la scrierea cărții *Apocalipsa*, la care putem adăuga și posibilitățile de documentare practic nelimitate și nestingerite de care beneficiem noi în lumea modernă și contemporană, cine, cu Sfânta Scriptură și Istoria în mână, poate indica un alt candidat la *titlul Fiarei*, care să îndeplinească *exact, întocmai* și *TOATE* cele cel puțin 15 caracteristici biblice ale acesteia și totodată să nu prezinte altele contrarii, decât *Papalitatea* cea *Inchizitoare*?

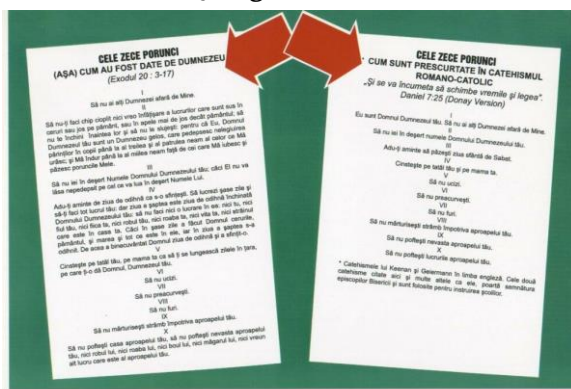

Inchiziție care durează sute de ani și în timpul căreia sunt torturați, arși de vii pe rug, măcelăriți, omorâți, terorizați etc. între 40 și 100 milioane de oameni (după diverși istorici), deci posibil mai mulți decât în al Doilea Război Mondial (a se vedea, de exemplu, Cruciada Albigenzilor). Căci nicio altă putere a lumii care a existat vreodată n-a omorât, pe parcursul câtorva sute de ani în Europa, atâtea zeci de milioane de oameni (creștini) care erau „vinovați” că citeau Biblia sau intenționau s-o citească și au refuzat dogmele eretice și smintite impuse cu forța de către *Papalitate* (campioana crimei exact împotriva creștinilor!).

Papalitatea este practicantă a numeroase ritualuri păgâne și învățătoarea a multiple doctrine false, etc. toate acestea conducând la încălcarea Cuvântului lui Dumnezeu, respectiv la **promovarea și justificarea săvârșirii păcatului**. Că să nu mai vorbim de lumea subterană ocultă a Vaticanului, de bogățiile enorme, de diversele manevre perfide sau închinăciunile dedicate direct Satanei, ce s-ar practica în ascuns acolo. Vă rog să-i studiați istoria dintodeauna și vă veți convinge. Crima organizată, teroarea, războiul lipsit de orice scrupul, lupta pentru dominație și stăpânire universală pe orice căi, minciuna, corupția, mita, lăcomia, mândria, trufia, destrăbălarea, desfrâul, patima, luxul, opulența, orgia, perversiunea, ocultismul, deținerea și apartenența la diverse organizații și ordine secrete, etc, etc, etc, îi caracterizează istoria secular-milenară.

Cine? Cine poate identifica o altă ***Fiară*** malefică care „trăiește” pe această Planetă, cu putere, de cca 1.500 de ani? Cine serios ne poate indica, fundamentat, un alt candidat? Absolut nimeni! Cu toate încercările diversioniste, neistorice și nebiblice și extrem de puerile, care mai apar pe net... Cine? Cine poate identifica o altă ***Fiară*** care a „scamotat” Legea Divină (***Decalogul***), care și-a permis, cu de la sine autoritate, „**să schimbe sărbătorile și legea**”?

(Exemplu: *Daniel*, Cap. 7, 25. *Și va grăi cuvinte de defăimare împotriva Celui Preaînalt și va asupri pe sfinții Celui Preaînalt, și își va pune în gând să schimbe sărbătorile și legea, și ei vor fi dați în mâna lui o vreme și vremuri și jumătate de vreme.*)

Citat:

“Papa are puterea de a schimba vremurile, de a abroga legi și de a se dispensa de orice lucru, chiar și de preceptele lui Christos” – Decretal de translat. Espiscop.

“Voința papei înseamnă rațiune. El se poate ridica deasupra legii; și din rău să facă bine, corectând și schimbând legile.” – Pope Nicholas, Dist. 96, Quoted in “Facts for the Times” pp 55, 56. 1893.

„Papa poate modifica Legea divină deoarece puterea sa nu este a unui om, ci a lui Dumnezeu și el acționează în locul lui Dumnezeu pe pământ.” - Lucius Ferraris, Prompta Bibliotheca, “Papa”, Art. 2.

Și, pentru că n-o pot face, toate bisericile creștine care refuză să accepte și *singura variantă posibilă și adevărată* (*Fiara* apocaliptică = *Papalitatea*, cea care și-a înșelat și își înșeală inclusiv proprii enoriași!), își „justifică” poziția încadrând profețiile în cauză, în categoria „*taine biblice*”! La fel procedează și în cazul *Celei de-a Doua Fiare, Semnului Fiarei* sau *Babilonului creștin*, nerecunoscându-le ca fiind *Statele Unite ale Americii, Legea Duminicală*, respectiv *Doctrinile bisericești extrabiblice, false*, de factură satanică. Toate aceste identificări ale altora, le încadrează, simplu și superficial, în categoria „*taine biblice*” de nedescifrat, și-au „rezolvat” problema.

Deci, practic, cu alte cuvinte, aceste biserici creștine, orgolioase și mândre se pare (căci nu vor să accepte identificarea altora ce le-au luat-o înainte, deși altă variantă proprie și sustenabilă n-au!), încadrează „Descoperirea lui Iisus Hristos” („ca să arate robilor Săi cele ce trebuie să se petreacă în curând”!), drept *taină*! De parcă cei ce le-au identificat deslușind concret profețiile, chiar dacă aparțin altor confesiuni considerate „rivale” (se pare!), n-ar fi tot creștini și le-ar vrea răul și nu binele. Și de parcă acești oameni și chiar frați creștini ai lor în cele din urmă, nu s-ar lupta să fie în aceeași barcă a salvării, condusă de Același Domn Iisus Hristos, în drumul spre mântuirea de suflete!

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 1, 1. *Descoperirea lui Iisus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi cele ce trebuie să se petreacă în curând, iar El, prin trimiterea îngerului Său, a destăinuit-o robului Său Ioan*., 3. *Fericit este cel ce citește și cei ce ascultă cuvintele proorociei și păstrează cele scrise în aceasta! Căci vremea este aproape*., Cap. 22, 6. *Și îngerul mi-a zis: Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate și Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi cele ce trebuie să se întâmple în curând*., 7. *Și iată vin curând. Fericit cel ce păzește cuvintele proorociei acestei cărți!*).

„*Descoperirea*” = „*taină de nedescifrat*” - la aceste biserici (inclusiv Ortodoxă), chiar dacă avem astăzi aproape 2.000 de ani de Creștinism. Nu-i un paradox?

Îndrăznesc să apreciez că este elementar greșit! Da, să admitem că elementele prezentate în *Daniel* și *Apocalipsa* (*Fiara cea Dintâi* (1), *Cea de-a Doua Fiară* (2), *Semnul Fiarei* (3) și *Babilonul creștin* (4)), se puteau încadra în „*taine biblice de nedescifrat*”, dar numai până la apariția lor pe scara Istoriei. Da, nimeni nu putea identifica foarte clar, de exemplu, *Papalitatea*, în primele 4 secole d.Hr., ca fiind *Fiara cea Dintâi*, pentru că până atunci aceasta nu existase ca *Structură de Putere*.

Dar, după ce-a apărut și s-a conturat, pe parcursul trecerii timpului, și după ce s-a manifestat malefic atâtea sute de ani (și-o face și astăzi, dar mult mai subtil!), fiind singura Putere din toată Istoria Omenirii care îndeplinește integral TOATE caracteristicile profetice, cum să n-o identificăm? Sau ne permitem să n-o identificăm? Ne permitem acum să nu identificăm *Fiara cea Dintâi, Cea de-a Doua Fiară, Semnul Fiarei și Babilonul creștin*? N-ar însemna că nu suntem *robi* ai lui Iisus Hristos? Căci rolul acestor cărți și profețiilor biblice este „*să arate robilor Săi cele ce trebuie să se petreacă în curând*”! Noi nu vrem să știm? Noi nu vrem să fim printre *robii* Lui? *Și procedând astfel, nu riscăm să nu ne urcăm în barca salvării*?

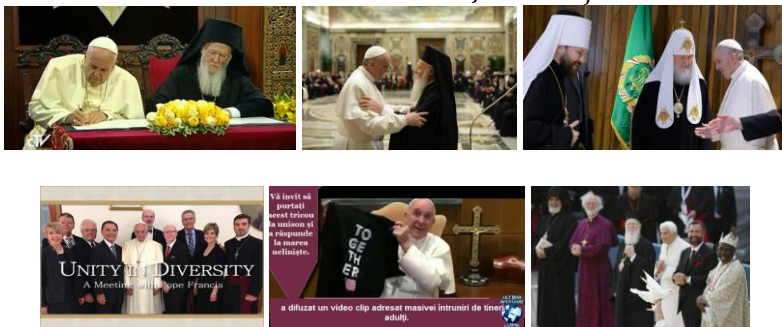
Ne permitem să închidem ochii, de dragul orgoliilor și mândriei proprii (atribute, în sine, de nedorit!) în raport cu confesiunile așa-zis „rivale”? Eu aş răspunde categoric: nu ne permitem, nicidecum astăzi, când avem în față toate *Elementele*, îndeplinind cu vârf și îndesat și la literă, cuvântul profetic! Astăzi, dacă nu le „vezi”, ca biserică creștină, oricare ai fi, te autodescalifici! Același lucru faci, adică te descalifici, și dacă plasezi nașterea acestor 4 *Elementele* undeva în viitor. Într-adevăr, o parte dintre evenimentele din jurul lor se vor consuma și în viitor, dar *Elementele* în sine există **toate** astăzi. Și nu de acum, ci așa cum am consemnat deja, de mult și chiar de foarte mult timp.

Și tare mă tem că la un moment dat, toate confesiunile creștine ce-și justifică în oricare fel lipsa învățăturilor privind aceste subiecte apocaliptice vital importante (ba că-s „*taine*”, ba că-s „*speculații*”, ba că-s „*aberații*”, ba că-s „*din viitor*” etc.), să nu carecumva să se trezească „depășite” (orbite fiind!), când va fi poate mult prea târziu! Căci, așa-zisa „*rivalitate*” inter-cofesională fără sens și ancorarea în tradițiile și prejudecățile nebiblice, moștenite de veacuri, de care nu vor să se desprindă multe dintre bisericile creștine diverse de astăzi, au și ar putea avea un efect nefast major asupra propriilor enoriași, mai ales a celor din ultima generație a acestui Pământ.

Aceste biserici creștine, ce adoptă (parcă comandat!) o astfel de poziție, fie **ignorantă**, fie **preterismul** (antihristul ar fi fost în trecut, înainte de Hristos, respectiv regele grec Antioh Epifanul - 215 î.Hr. - 164 î.Hr., care a interzis ritualurile iudaice, a profanat Templul și i-a elenizat cu forța pe evrei), fie **futurismul** (antihristul va fi în viitor), etc., riscă enorm! Întrucât sistemul antihristic (Papalitatea) este în fața lor de mai bine de 1.500 de ani, dar, deși extrem de evident descoperit de propria lor Biblie, refuză să-l recunoască, în favoarea Satanei și implicit în detrimentul tuturor!

Atât ***preterismul*** cât și ***futurismul***, se pare că au origini catolice iezuite, fiind doctrine false înșelătoare (ca dealtfel și doctrina ***răpirii prealabile*** la Cer, a bisericii lui Hristos, înaintea „necazului cel mare”, dinaintea sfârșitului lumii).

Deci, ca entități de sine stătătoare, aceste Biserici înșelate, nu mișcă mai nimic în propriul interes și beneficiu legat de „Descoperirea lui Iisus Hristos” (Apocalipsa), dar în schimb, între timp, aproape toate, la nivel de conducere, au semnat tratate de „***unire în diversitate***”, „***TOGETHER***” (***împreună***) cu Papalitatea antihristică ce le pregătește treptat capcană planetară apocaliptică! Fără ca acestea să sesizeze, se pare! Oare când ne vom trezi din somn? O vom face în timp util? Dumnezeu să ne deschidă ochii și să ne ajute!

Necunoașterea (neidentificarea) *Elementelor* prezentate mai sus, sau diversiunea mincinoasă din jurul lor, poate face foarte mult rău. Fraților, în joc este salvarea sau pierderea pentru eternitate a sufletelor pentru care a murit Hristos la cruce! Nu este o glumă, ci chiar *miza supremă* a existenței noastre pe acest Pământ! Iar *fiecare suflet va fi salvat de către inima proprie pocăită* (în care trebuie să troneze, sincer și cu adevărat, Domnul Iisus!) și nu de o religiozitate formală, fără valoare în fața lui Dumnezeu, care, din nefericire, caracterizează o mare parte a lumii creștine de astăzi. Căci starea de pocăință sinceră a inimii nu se atinge chiar ușor, pentru că nu suntem prea dispuși să renunțăm la noi, să ne lepădăm de noi înșine și să-L urmăm întru-totul pe Hristos!

Context în care, dacă ne mai lipsește și informația, și învățătura biblică corectă, sănătoasă (sau aceasta a fost coruptă), șansele noastre de mântuire descresc considerabil! Nu ne permitem așa ceva! De aceea, necunoașterea de astăzi a acestor *Elemente*, specifică nu numai majorității creștinilor, dar și prin rândul „elitelor” se pare, este în dezavantajul Omenirii și, astfel, dureroasă.

Iar dacă vorbim de poporul nostru, în majoritatea lui ortodox, este și mai dureros: la nivel oficial central, nu pare să fie cineva interesat! În timp ce alții ne sapă groapa sufletelor în ascuns, noi nu numai că-i lăsăm să „ne lucreze”, ba încă îi și ajutăm *dându-le mâna inconștient* (atât la nivel religios, cât și laic!) în timp ce ne preocupăm cu prioritate, nu de inimă și minte, ci de ritualuri și forme sau de lucruri materiale.

Actualul Papă Francisc, „*megastarul religios*” al lumii, (având sprijinul politic – laic în spate) se întâlnește și face „aranjamente” cu marii lideri religioși ai lumii, luptând acerb pentru *unitatea religiilor* (a se urmări „*marea mișcare ecumenică*”, fără precedent, miscare repusă pe tapet de către Biserica Romano Catolică, în secolul XX, în special după Conciliul Vatican II dintre anii 1962-1965!) (*Ecumenismul este o mișcare religioasă care urmărește reuniunea tuturor bisericilor creștine într-una singură.*).

Doar uitați-vă la televizor: pe lângă liderii religiilor non-creștine asiatice, papa s-a întâlnit recent cu protestanții nord-americani sau cu patriarhii ortodocși Bartolomeu (la Istanbul), Kiril al Rusiei (în Cuba) etc., etc., etc. (<https://evz.ro>: “ȘOC la Istanbul: Papa cere REUNIFICAREA URGENTĂ a Bisericilor Catolică și Ortodoxă! „FĂRĂ CONDIȚII””; <https://www.romaniatv.net>: “Papa Francisc și Patriarhul Kirill, declarații istorice în Cuba: Principalele puncte ale declarației comune comune semnate de Papa Francisc și de Patriarhul Bisericii Ortodoxe Ruse, Kirill, la finalul primei întâlniri între liderii celor mai mari confesiuni creștine după aproape o mie de ani, potrivit AFP.”

Oricum ar fi, faptul că *Statele Unite ale Americii* sunt superputerea numărul 1 a lumii de astăzi și colaborează vădit cu Vaticanul, ar trebui să dea de gândit generațiilor lumii moderne. Vom reveni.

De luat în considerare este și faptul că Biserica Romano-Catolică este astăzi cea mai puternică biserică a Pământului!

Advențiștii sunt printre cei ce susțin identitatea acestor *două Fiare malefice*, dar ar fi eronat să le atribuim doar lor această descoperire. Mulți și mari teologi ai Omenirii au identificat demult Papalitatea ca fiind *Fiara* cea dintâi profețită de Biblie (valdenzii, husiții, Wycliffe, Martin Luther, Calvin, Zwingli, Melancton, teologul baptist John Gill, martirii – Cranmer, Tyndale, Latimer, Ridley, etc.), cu multe veacuri înainte de apariția Adventismului, care dealtfel, este o confesiune creștină foarte tânără, ce a luat naștere relativ recent (numai acum cca 200 de ani). Repet, credincioși aparținând diverselor confesiuni văd împlinirea profețiilor biblice prin Papalitate.

Citat: *“Un dicționar englez din 1589 dă următoarea definiție cuvântului: „Papă, marele episcop al bisericii răului, vicarul-șef al Satanei pe pământ”. – P.G. Maxwell-Stuart, Cronica Papilor, pag. 8*

Martin Luther (1483-1546):

„Această învățătură (a supremației Papei) arată clar că Papa este chiar Antihristul, care s-a ridicat deasupra lui Hristos și împotriva Lui, pentru că nu permite creștinilor să fie mântuiți fără puterea sa, care, fără îndoială, nu înseamnă nimic și nici nu este rânduită sau poruncită de Dumnezeu.” - Smalcald Articles, II

„Cine este omul fărădelegii și fiul pierzării dacă nu cel care prin învățatura și rânduielile sale face ca păcatul să se înmulțească și sufletele să fie pierdute; cu toate acestea el stă în biserică de parcă ar fi Dumnezeu? Toate aceste lucruri au loc de multă vreme prin tirania papală.” - Martin Luther, First Principles, pp. 196-197

Jean Calvin (1509-1564):

„Deși se poate admite că Roma a fost cândva mama tuturor bisericilor, din momentul în care a început să fie scaunul de domnie a lui Antihrist a încetat să fie ce a fost înainte. Unele persoane cred că suntem prea severi atunci când îl numim pe Pontiful Roman Antihrist. Dar cei care cred astfel nu realizează că aduc aceiași acuzație de încumetare împotriva lui Pavel însuși, pentru că noi îl copiem pe el și limbajul lui... Vă voi arăta că (ceea ce spune Pavel în 2 Tes. 2) nu se poate interpreta altfel decât aplicându-le Papalității.”- Jean Calvin, Institutes of the Christian Religion, Vol. 3, p. 149

John Knox (1514-1572):

„Da, o spun deslușit, ca să nu ne supunem lui Satana însuși, crezând că ne supunem lui Iisus Hristos, pentru că în ce privește biserica voastră Romană, la cât e de coruptă ea acum, și autoritatea ei, în care vă puneți nădejdea, eu nu mai am nicio

îndoială că este sinagoga lui Satana, în capul ei, care se numește Papă, este omul păcatului despre care vorbește apostolul.” - John Knox, *The History of the Reformation in Scotland*, p. 65

Thomas Cranmer (1489-1556):

„Roma este sediul lui Antihrist iar Papa este Antihrist în persoană. Pot demonstra lucrul acesta prin multe alte pasaje din Scripturi, din autori mai vechi și prin argumente solide.” - Works by Cranmer, Vol. 1, pp. 6-7

Citate John Wesley (1703 - 1791):

„1. **O fiară care se ridică** – se ridică de 2 ori: prima dată din mare și apoi din abis. Se ridică din mare înainte de cele 7 potire. „Curva cea mare” urmează după ele. O cititorule, acesta este un subiect de care suntem profund interesați și care trebuie tratat nu ca o curiozitate ci ca o solemnă avertizare din partea lui Dumnezeu. Pericolul se apropie. Fii pregătit împotriva constrângerii și a erorii, chiar cu întreaga armură a lui Dumnezeu. 2. **Ridicându-se din mare** – aceasta este Euroapa deoarece Biblia spune că apele pe care le vezi sunt oameni, mulțimi de oameni, națiuni și împărății. **Această fiară este Papalitatea Romană.** Așa cum s-a ajuns la această înțelegere acum 600 de ani și care stă și azi în picioare și va sta mult timp. Acestei și niciunei alte puteri de pe Pământ, întreg textul și fiecare parte din fiecare punct se aplică ei, lucru pe care îl vom vedea ca și o dovadă în următoarea propoziție: ...”

„În multe privințe Papa pretinde diverse titluri. El este, în mod clar, omul păcatului, deoarece înmulțește toate felurile de păcate, peste măsură. Este prezentat și ca fiu al pierzării, pentru că a omorât mulțimi de oameni, atât oponenți ai săi, cât și enoriași, a distrus nenumărate suflete și el însuși va pieri pentru veșnicie. El se opune împăratului, care i-a fost suveran, și se înalță mai presus de Dumnezeu, dând ordine îngerilor și punând pe regi așternutul picioarelor sale, pe când Scriptura îi numește dumnezei; pretinde puterea și onoarea cea mai înaltă și a acceptat nu doar o dată să fie numit Dumnezeu sau Vicarul lui Dumnezeu. Nimic mai puțin decât aceasta este inclus și în titulatura sa obișnuită: „Domnul Prea Sfânt” sau „Prea Sfântul

Părinte". Stă înscăunat în Templul lui Dumnezeu, menționat în Apocalipsa 11:1, declarând despre sine că este Dumnezeu și preținzând prerogative care aparțin doar lui Dumnezeu." - John Wesley, Explanatory Notes Upon the New Testament, p. 216

Ellen White (1827 - 1915):

*„O biserică ce ține la Cuvântul lui Dumnezeu este ireconciliabil separată de Roma. Protestanții au fost cândva atât de separați de această biserică apostată, dar s-au apropiat de aceasta și se află pe calea reconcilierii cu Biserica Romei. Roma nu se schimbă niciodată. Principiile ei nu s-au schimbat câtuși de puțin. Ea nu a micșorat prăpastia care o desparte de Protestanți, ci aceștia din urmă s-au apropiat de ea. Dar ce spune acest lucru despre Protestantismul de astăzi? Respingerea adevărului biblic îi face pe oameni să fie necredincioși. Este o biserică apostaziată cea care micșorează distanța dintre ea și Papalitate. Adevărați Protestanți au fost **Luther, Cranmer, Ridley, Hooper**, și mii de oameni nobili care au fost martiri pentru adevăr. Ei au fost niște străjeri credincioși ai adevărului, declarând că Protestantismul nu se poate uni cu Romanismul, ci trebuie să fie atât de separat de principiile Papalității precum este estul de vest." - Ellen White în *Semnele Timpului*, 19 februarie 1894, par. 4.5*

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: "**CAPITOLUL 12. Fiara din vremurile din urmă**", din lucrarea intitulată "**Semnul Fiarei**"

14. Vă rog să precizați care este identitatea „Semnului Fiarei” ce va fi impus întregului Pamânt, înaintea sfârșitului acestei lumi, de către cele „Două Fiare” apocaliptice, „Semn” ce va determina pierderea veșnică a celor ce-l vor accepta

„Și ea (Fiara) îi silește pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogați și pe cei săraci, și pe cei slobozi și pe cei robi, ca să-și pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei. Aici este înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei; căci este număr de om. Și numărul ei este șase sute șazeci și șase.” –

Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 13, 16.17.18

Timp de raspuns: cca 5 minute.

Răspuns: „Semnul Fiarei” este reprezentat, nu de CIP (sau ceva similar) care va folosi doar pentru diversiune și înșelătorie, ci de „Legea Duminicală”, care se va impune Omenirii, prin legislație civilă (doar la acel moment devenind „Semnul Fiarei”!), de către Papalitate sprijinită de America, în acel timp crunt al strâmtorării dinaintea sfârșitului acestei lumi.

Scurte explicații:

Citat: „Un număr tatuat, un cip sub piele sau ceva mai subtil? Este una dintre cele mai greșit interpretate profeții din toată Biblia - este atât de important să înțelegem corect acest subiect.” (<https://www.amazingfacts.org> - “Semnul fiarei.”).

666 nu reprezintă Semnul în sine, ci este doar un puternic indiciu biblic (dintre cele cel puțin 15 existente în Scriptură!), care identifică, fără echivoc, Papalitatea ca fiind Fiara apocaliptică!

"Literale înscrise pe mitra papei sunt acestea, **Vicarius Filii Dei**, care în latină înseamnă 'Vicarul Fiului lui Dumnezeu.' Catolicii susțin că biserica, care reprezintă o societate vizibilă trebuie să aibă un conducător vizibil; Hristos, înainte de înălțarea Sa la cer l-a numit pe Sf. Petru să acționeze ca reprezentant al Său. De aceea, Episcopului Romei, ca și unui conducător al bisericii, i s-a dat titlul '**Vicarul lui Hristos**.'" În prezent, mitra papală nu mai conține titlul latin, dar cuvintele se folosesc în ceremoniile de încoronare a oricărui nouă papă.

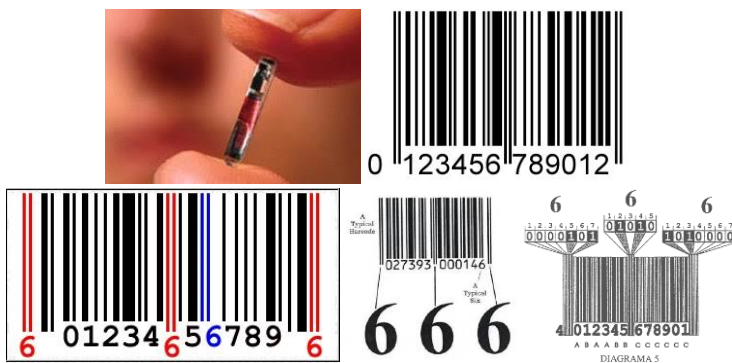
Deci având la îndemână acest nume oficial al papei, putem trece să aplicăm testul Scripturii. De unde scoatem numărul numelui său? Din valoarea numerică a numeralelor romane a titlului **Vicarius Filii Dei**, ajungem la numărul 666. Urmăriți mai jos cum fiecărei litere i se dă o valoare numerică:

V	- 5	F	- 0	D	- 500
I	- 1	I	- 1	E	- 0
C	- 100	L	- 50	I	- 1
A	- 0	I	- 1		
R	- 0	I	- 1		
I	- 1				
U OR V	- 5				
S	- 0				
	112	+	53	+	501
			=		666

Cineva ar putea argumenta că s-ar putea să fie o coincidență. Considerăm că s-ar putea ca așa ceva să fie o pură întâmplare, dacă ne-am baza doar pe acest singur semn de identitate, dar adevărul este că acesta este al zecelea dintr-o listă lungă de semne caracteristice pe care le folosește Biblia ca să identifice puterea fiarei. Acest semn nu face altceva decât să adauge greutate la ceea ce s-a spus deja ca aplicare la puterea papală. Reprezintă de fapt dovada capitală împreună cu toate celelalte semne ce se găsesc atât de clar în Scriptură.” (<https://www.amazingfacts.org>, articolul intitulat „Cine este Anticristul?”).

Cea mai vehiculată idee pe care o cunosc este că Semnul Fiarei ar fi Cipul RFID electronic, ce se va introduce în mâna dreaptă sau pe frunte în acel timp crunt al strâmtorării, dinaintea sfârșitului acestei lumi. Premergătoare implementării și în legătură cu acestea, ar fi cardurile bancare sau de orice tip, banii virtuali gen *bitcoin*, diverse acte electronice, buletinele și pașapoartele biometrice, codurile de bare apărute acum câteva

zeci de ani și care sunt imprimate astăzi pe majoritatea produselor - acestea având la extremități și în mijloc două linii paralele egale ce înseamnă cifra 6, linii prelungite mai jos decât celelalte cu cca 1 milimetru, scoțând în evidență formula **666**. Ar fi prea mult să fie o întâmplătoare alegere a fabricanților! Nu prea cred! Să nu uităm că, cine deține aurul lumii (banii), acela conduce lumea aceasta, care este stăpânită de Satana! De aceea, toate acestea vor folosi doar pentru diversiune și înșelătorie!

CIP-ul (sau ceva similar acestuia), ca simplu obiect fizic, nu afectează conștiința, respectiv, închinarea înaintea lui Dumnezeu și nu determină călcarea Legii sau Instituțiilor Sale de la Facerea Lumii, așa cum ar putea-o face **Legea Duminicală** (adevăratul *Semn al Fiarei*) sau legalizarea „spurcaciunii” - LGBT (adevăruri argumentate pe larg, cel puțin în „*CAPITOLUL 13. SEMNUL FIAREI*”, din lucrarea integrală intitulată “*Semnul Fiarei*”).

CIP-ul, prin care se poate recurge într-adevăr la monitorizare și control economic, va fi folosit, eventual (și

probabil pe alocuri, cum a început să se întâmple deja!), pentru diversiune și înșelătorie (*You Tube*: „666 este un CIP? Ce spune Apocalipsa?”).

Aproape toată lumea, credincioși sau necredincioși, chiar și autodeclarații atei nu vor vrea să riște și vor fugi de CIP. În schimb, stând cu ochii pe falsul semn, toți necunoscătorii, riscă să primească adevăratul *Semn al Fiarei* (Legea Duminicală, impusă de către Papalitate, ce va porni din sau cu sprijinul Americii) din mers, fără ca măcar să-și de seama, spre pierzarea lor veșnică!

Întrucât, ziua falsă de odihnă (*duminica -ziua întâi a săptămânii*) a fost deja secular implementată (urmând a fi impusă, prin Lege, întregii Omeniri, la acel moment devenind *Semnul Fiarei!*), în detrimentul zilei adevărate de odihnă (*sâmbăta -ziua a șaptea a săptămânii*)! Falsul Sabat, cel hotărât de om cu de la el încumetare (fiind vândut sau înșelat de Satana!), se va bate cu adevăratul Sabat, cel instituit de către Domnul Dumnezeu - Creatorul, încă de la Facerea Lumii!

Din nefericire, Biblia ne descoperă că majoritatea îl vor accepta, iar aceasta se va întâmpla pe fondul moștenirilor tradiționiste omenești eronate ce prevalează Cuvântului lui Dumnezeu, al necunoașterii Scripturilor, al necredinței și înșelătoriei cronice complexe, al APOSTAZIEI aproape generalizate!

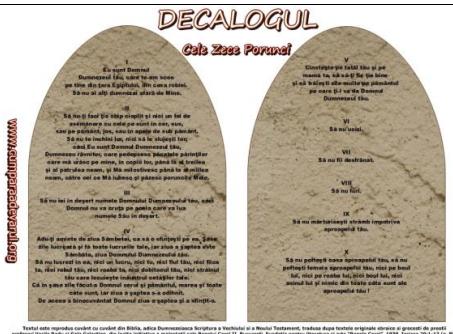
Satana luptă strașnic ca grosul Omenirii să considere CIPUL ca semn al fiarei, astfel înșelând!

Căci, șansele sunt URIAȘE ca adevăratul Semn al Fiarei să fie „Ziua întâi falsă de odihnă”, impusă Omenirii în acele vremuri, prin LEGEA DUMINICALĂ!

Porunca a 4 a din cadrul Celor Zece Porunci (Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20, 8-10):

“Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, Iar ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine,”

(“changed to Sunday” = Sabatul Creatorului, „schimbat în Duminică” de către om; sun = soare, day = zi, Sunday = ziua păgână de închinare înaintea soarelui; „Wrong way, go back” = „Calea greșită, întoarce-te”)

Însă **ziua de odihnă** este un „așezământ” al Domnului (chiar primul de la Creația Lumii!), și nu un obiect fizic ce s-ar putea introduce în mâna dreaptă sau pe frunte. Dar termenii folosiți în *Apocalipsa*, Cap. 13, 16, sunt simbolici (*Apocalipsa* în sine, fiind scrisă, în termeni simbolici!), **fruntea** reprezentând ceea ce crede omul, credința lui, iar **mâna dreaptă**, acțiunile, faptele lui gândite, conștiințe, raportate la credința sa – semnificație descoperită nouă de Biblie în Cartea *Deuteronomul*.

(Exemplu: *Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise*, Cap. 6, 4. Ascultă, Israele, Domnul Dumnezeu nostru este singurul Domn. 5. Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta. 6. Cuvintele acestea, pe care ți le spun eu astăzi, să le ai în inima ta și în sufletul tău; 7. Să le sădești în fiii tăi și să vorbești de ele când sezi în casa ta, când mergi pe cale, când te culci și când te scoli. 8. Să le legi ca **semn** la mână și să le ai ca pe o tăbliță pe fruntea ta., Cap. 11, 18. Puneți dar aceste cuvinte ale mele în inima voastră și în sufletul vostru; legați-le ca **semn** la mâna voastră și să le aveți ca pe o tăbliță pe fruntea voastră).

Am redat și versetele 4-7, referitoare la context, pentru a scoate în evidență și altceva: versetul nr. 5, din *Deuteronomul (Vechiul Testament)* exprimă exact „marea și întâia poruncă de iubire” dintre **CELE DOUĂ MARI PORUNCI** atotcuprinzătoare, re-rostite de Domnul Iisus în *Noul Testament*.

Cu alte cuvinte, în *Deuteronomul*, Cap. 6, 7-8, Cap. 11, 18, Domnul Dumnezeu, ne învață să avem în inimă și în suflet „marea și întâia poruncă”! (**IUBIREA DE DUMNEZEU!**) Dar ne învață și cum s-o avem:

- permanent, continuu („Să le sădești în fiii... să vorbești de ele când șezi..., când mergi..., când te culci și când te scoli”),

- și legată ca un „semn la mână” și ca pe o „tăbliță pe frunte”.

Deci, remarcăm faptul că, în acest text din *Vechiul Testament*, apar aceiași termeni folosiți și în contextul Semnului Fiarei, din *Apocalipsa*, din *Noul Testament*. Ca și în *Apocalipsa*, și aici cei doi termeni sunt utilizați tot cu sens simbolic (filacteriile evreilor sunt o „frumoasă” tradiție, dar acestea nu-i sfințesc pe purtătorii lor!)! Numai că aici, foarte important, avem explicația referitoare la înțelesul lor, la însemnătatea lor! Astfel, *Iubirea pentru Dumnezeu* (ce include *Porunca a Patra*, referitoare la ziua a șaptea de odihnă!) trebuie să fie ca un „semn la mână” și ca o „tăbliță pe frunte”.

<i>Așadar, este vorba de ÎNȘELĂTORIE!</i>

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 24, 24. Căci se vor ridica hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor da semne mari și chiar minuni, ca să amăgească, de va fi cu puțință, și pe cei aleși., *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 13, 22. Se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire, de se poate, pe cei aleși.)

Aici este marele și adevăratul pericol!

***Să nu stea Omenirea cu ochii pe CIP, dar să primească
Semnul Fiarei
fără ca măcar să-și dea seama!***

O spune cu „gura” sa!

Chiar mai mult de-atât, s-ar părea că Biserica Romano-Catolică, prin conducerea ei - „Sfântul Scaun” (Papalitatea), își asumă sieși această schimbare, **afirmând că reprezintă SEMNUL autorității ei.**

O spune cu „gura” sa!

Exemple Citate:

„Duminica este SEMNUL autorității noastre ... Biserica este deasupra Bibliei, iar acest transfer al păzirii Sabatului este o dovadă a acestui fapt.” Catholic Record, 1 sept. 1923 (subl.aut.)

„Autoritatea bisericii nu poate fi legată de cea a Scripturii, fiindcă biserica a schimbat Sabatul în duminica, nu prin porunca lui Christos, ci prin propria autoritate.” (Canon and Tradition, p.263)

„Biblia spune, adu-ți aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințești. Biserica Catolică spune Nu! Prin puterea mea divină abolesc ziua de Sabat și poruncesc să sfințești prima zi a săptămânii. Și iată, întreaga lume civilizată se pleacă în supunere în fața poruncii sfintei Biserici Catolice”.(Father Enright, American Sentinel, June 1893)

„Nu Creatorul universului în Geneza 2,1-3, ci Biserica Catolică poate pretinde cinstea de a oferi omului o pauză la fiecare șapte zile.” (Storia della Domenica. 1969, pag. 366-367)

„Papa poate modifica Legea divină deoarece puterea sa nu este a unui om, ci a lui Dumnezeu și el acționează în locul lui

Dumnezeu pe pământ." (Lucius Ferraris, *Prompta Bibliotheca*, "Papa", Art. 2, traducere.)

„Duminica este o instituție catolică... Nu există nici măcar un pasaj care justifică schimbarea închinării publice săptămânale din ziua a șaptea a săptămânii, în prima zi.” (Presa Catolică, Sydney, Australia, August, 1900.)

„Dacă protestanții ar urma întocmai Biblia, ar trebui să se închine lui Dumnezeu în ziua Sabatului. Închinându-se în ziua de Duminică, ei țin o lege a Bisericii Catolice.” (Albert Smith, Cancelar al Arhiepiscopiei din Baltimore, răspunzând cardinalului, într-o scrisoare din 10 Februarie 1920)

„Astfel, respectarea Duminicii de către protestanți este un omagiu adus autorității Bisericii (Catolice), în detrimentul lor.” (Monsignor Louis Segur, „Discuție simplă despre protestantismul de astăzi”, p. 213.

Rațiunea Semnului Fiarei

Dar poate că unul dintre cele mai importante argumente că ziua falsă de odihnă, cea întâi (duminica) - este ***Semnul Fiarei*** ce va fi impus în vremurile din urmă, se desprinde din următorul ***raționament***:

1. Definiția „păcatului” este nelegiuirea, nedreptatea, fărădelegea, este încălcarea Legii; păcatul constă în călcarea (neascultarea!) uneia sau mai multora din Poruncile Domnului!

2. Plata gravă și iremediabilă a păcatului este moartea sufletului (moartea cea de-a doua)!

3. Domnul Iisus vrea să trăim veșnic în Raiul Lui, nu vrea să păcătuim ca să nu murim!

4. Satana vrea să nu trăim, vrea să păcătuim ca să murim veșnic, asemeni lui!

5. Ținând poruncile Domnului, inclusiv porunca a patra, ținând ziua de odihnă adevărată – a șaptea, nu păcătuim și vom trăi veșnic în Raiul Domnului!

6. Ținând ziua falsă de odihnă – cea dintâi, impusă de Satana, încălcăm cel puțin una din poruncile Domnului, și păcătuim!

Căci, instituind Legea Duminicală, Omenirea instituie împotriva Legii Domnului Dumnezeu, iar omul – creație, se ridică deasupra Creatorului său, urmând astfel exemplul și calea Satanei!

Sau, mai simplu spus:

Omenirea va fi forțată, prin legi civile, să încalce Legea lui Dumnezeu (Cele Zece Porunci, incluse în Cele Două Mari Porunci), de către stăpânitorul lumii acesteia (Satana, prin superputerile unite ale planetei, cea religioasă și cea laică: Papalitatea și SUA)!

În crâncenul război ce se dă pentru fiecare suflet omenesc dintotdeauna, Domnul Iisus Hristos nu silește conștiința, ci câștigă prin descoperirea iubirii Sale desăvârșite! În schimb, Satana o face! A făcut-o și în trecut (a se vedea Inchiziția, de exemplu), o va face și în viitor **prin introducerea de legi civile care să afecteze sau să impună închinarea!**

Așadar, Satana, așa cum s-a luptat dintotdeauna, și înaintea sfârșitului acestei lumi și iminentei reveniri a Mântuitorului, prin Fiarele (Puterile) pământești din slujba sa, va interzice ceea ce este permis și plăcut Domnului Dumnezeu (păzirea întocmai, fără abatere, a tuturor poruncilor Sale!) și va obliga la ceea ce este interzis și neplăcut Acestuia (la comiterea păcatului!)

AICI ESTE MAREA ÎNȘELĂTORIE: SATANA URMĂREȘTE SĂ PĂCĂTUIM, ÎNCĂLCÂND CEL PUȚIN UNA DIN PORUNCILE DOMNULUI, CA SĂ MURIM!

Satana urmărește așadar ca Domnul Iisus, la cea de-a doua Sa venire, să ne găsească în stare de păcat, subjugați păcatului, prin călcarea cel puțin a Poruncii a Patra!

Întrucât, călcarea unei porunci, îl face pe om „vinovat față de toate poruncile”!

Pentru o înțelegere pragmatică, aveți mai jos, o schemă simplă:

$$\boxed{\text{Cele Zece Porunci! (Poruncile lui Dumnezeu)}} \xrightarrow{\text{Călcarea lor}} \boxed{\text{Păcat}} = \boxed{\text{Voia Satanei!}}$$

$$\boxed{\text{Cele Zece Porunci! (Poruncile lui Dumnezeu)}} \xrightarrow{\text{Păzirea lor}} \boxed{\text{Lipsa păcatului}} = \boxed{\text{Voia Domnului Dumnezeu!}}$$

$$\boxed{\text{Cele Zece Porunci! (Poruncile lui Dumnezeu)}} \xrightarrow{\text{Călcarea Poruncii a 4-a}} \boxed{\text{Păcat}} = \boxed{\text{Voia Satanei}}$$

Pentru că am văzut cum stau lucrurile, am văzut **principiul Legii**: Domnul urăște păcatul! Mult, mare, mic, puțin, tot *păcat* este, iar *încălcarea unei singure porunci, îl face pe om călcător de lege, vinovat față de toate poruncile!*

(Exemplu: *Leviticul - cartea a treia a lui Moise, Cap. 5, 17. De va greși cineva împotriva uneia din toate poruncile Domnului și va face ce nu se cuvine să facă și din neștiință s-a făcut vinovat și va fi sub păcat,...* „*Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov, Cap. 2, 8. Dacă, într-adevăr, împliniți legea împărătească, potrivit Scripturii: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți", bine faceți;* 9. Iar de căutați la fața omului, faceți păcat și legea vă osândește ca pe niște călcători de lege., 10. Pentru că cine va păzi toată legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile., 11. Căci Cel ce a zis: "Să nu săvârșești adulter", a zis și: "Să nu ucizi". Și dacă nu săvârșești adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.).

Deci, Satana luptă pentru înșelarea omului, împingându-l la neascultare de poruncă divină (cel puțin una,

dacă nu cât mai multe posibil cu putință!), adică la comiterea păcatului, asemeni lui!

„Căci Cel ce a zis: "Să nu săvârșești adulter", a zis și: ... " ,,,... să nu se lucreze în ziua a șaptea"". Și dacă nu săvârșești adulter, dar calci sâmbăta, te-ai făcut călcător de lege. „Că în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua a șaptea și a sfințit-o.”

(Exemplu: ***Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20, 11. Că în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua a șaptea și a sfințit-o., Cartea a doua a macabeilor, Cap. 15, 4. Și ei, răspunzând, au zis: "Domnul cel viu, Acela este puternicul Cel din cer, Care a poruncit să nu se lucreze în ziua a șaptea".***).

Domnul urăște păcatul dar îl iubește pe păcătos, în timp ce Satana iubește păcatul, dar îl urăște pe păcătos!

Discutam cu o față evlavioasă pe care o cunosc, credincioasă, ortodoxă practicantă în viața de zi cu zi, care îmi spunea că nu are nici o importanță care este ziua de odihnă, că-i cea de-a șaptea sau cea dintâi a săptămânii, pentru că ea oricum se închină Domnului în fiecare zi. Nu este singura de la care am auzit această opinie, am auzit-o în public și de la alți enoriași misionari ai diferitelor confesiuni: baptiști, martorii lui Iehova, evangheliști, cred - nu știu sigur. O astfel de atitudine poate însemna o enormă capcană, mai ales în vremurile din urmă! Iar greșit nu este să te închini Domnului în fiecare zi! Dimpotrivă!

***Însă greșit este să nu respecti una din poruncile Domnului!
Greșit este să tratezi superficial una din poruncile Domnului!***

Chiar și noi oamenii, suntem părinți, avem copii. Care dintre părinți, dacă spune copilului să facă ceva într-o anumită zi, este bucuros dacă acesta îl tratează superficial, nu ia aminte la ce i-a cerut tatăl său și face de capul lui sau nu face deloc? Cred că niciunul! Ar însemna cel puțin lipsă de respect și neascultare, din partea copilului pentru părinte! Noi avem pretenția să fim ascultați de copiii noștri, chiar dacă uneori cererile noastre pot fi eronate, slabi fiind! Cu atât mai mult Tatăl Ceresc are pretenția ascultării întocmai a „cerințelor” Lui, ce, spre deosebire de ale noastre, niciodată nu-s eronate și-s întotdeauna în folosul nostru!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 7, 11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da cele bune celor care cer de la El,, Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 11, 13. Deci dacă voi, răi fiind, știți să dați fiilor voștri daruri bune, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da Duh Sfânt celor care îl cer de la El!).*

Iar dacă Domnul a scos în evidență **ziua Lui de odihnă - cea de-a șaptea**, care am constatat că are o triplă natură (primul **așezământ** de la Creație, **Porunca a Patra, sărbătoare**) și a poruncit ținerea ei, credeți că este înțelept s-o tratăm în rândul celorlalte zile ale săptămânii? Superficial și de capul nostru? Sau s-o schimbam cu alta? N-ar însemna cel puțin lipsă de respect și neascultare, din partea noastră - copiii, pentru Tatăl Ceresc!? Ba da, ar însemna lipsă de respect și neascultare. Iar **neascultarea** înseamnă **păcat**! Iar Domnul urăște păcatul! Și astfel, superficiali și de capul nostru, comitem păcatul fără ca măcar să ne dăm seama!

Și acceptă Domnul abateri la dreapta sau la stânga de la porunca Lui? Nicidecum!

(Exemplu: **Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise**, Cap. 5, 32. Și să le zici: Vedeti, să vă purtați așa cum v-a poruncit Domnul Dumnezeuul vostru și să nu vă abateți nici la dreapta, nici la stânga!, Cap. 28, 14. Și dacă nu te vei abate de la toate poruncile care ți le poruncesc eu astăzi nici la dreapta nici la stânga, ca să mergeți după alți dumnezei să le slujiți., **Cartea lui Iosua Navi**, Cap. 1, 7. Fii dar tare și foarte curajos, ca să păzești și să împlinești toată legea pe care ți-a încredințat-o Moise, robul Meu; să nu te abați de la ea nici la dreapta nici la stânga, ca să pricepi toate câte ai de făcut., Cap. 23, 6. De aceea siliți-vă să pliniți întocmai și să păziți cele scrise în cartea legii lui Moise, neabătându-vă de la ea nici la dreapta, nici la stânga., **Cartea a patra a Regilor**, Cap. 22, 2. Iosia a făcut fapte plăcute înaintea Domnului și a umblat în toate pe calea lui David, strămoșul său, neabătându-se nici la dreapta, nici la stânga., **Cartea a doua Paralipomena (a doua a Cronicilor)**, Cap. 34, 2. Acesta a făcut lucruri plăcute înaintea ochilor Domnului și a umblat pe căile lui David, strămoșul său și nu s-a abătut nici la dreapta nici la stânga;., **Pildele lui Solomon**, Cap. 4, 27. Nu te abate nici la dreapta, nici la stânga, ține piciorul tău departe de rău.).

Greșit este să **nu** te închini (să nu **ții**, să nu **păzești**) Domnului, în ziua Lui de odihnă, așa cum a poruncit El! Pentru că ziua de odihnă nu presupune doar renunțarea la orice fel de muncă, nu presupune numai renunțarea la flecăriile acestei lumi, ci presupune mult mai mult!

(Exemplu: **Isaia**, Cap. 58, 13. Dacă îți vei opri piciorul tău în ziua de odihnă și nu-ți vei mai vedea de treburile tale în ziua Mea cea sfântă, ci vei socoti ziua de odihnă ca desfătare și vrednică de cinste, ca sfințită de Domnul, și vei cinsti-o, fără să mai umbli, fără să te mai îndeletnicești cu treburile tale și fără să mai vorbești deșertăciuni., 14. Atunci vei afla desfătarea ta în Domnul. Eu te voi purta în car de biruință pe culmile cele mai

înalte ale țării și te voi bucura de moștenirea tatălui tău Iacov, căci gura Domnului a grăit acestea.).

Să nu ne lăsăm înșelați, oameni buni. Domnul nu face compromisul cu păcatul!

(Exemplu: *Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 6, 14. Nu vă înjugați la jug străin cu cei necredincioși, căci ce însoțire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce împărtășire are lumina cu întunericul?, 15. Și ce învoire este între Hristos și Veliar sau ce parte are un credincios cu un necredincios?, 16. Sau ce înțelegere este între templul lui Dumnezeu și idoli? Căci noi suntem templu al Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: "Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu", 17. De aceea: "Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi.).

Să nu ne lăsăm amăgiți, oameni buni. Domnul nu se lasă batjocorit! (Exemplu: *Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel*, 7. Nu vă amăgiți: Dumnezeu nu Se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, aceea va și secera.).

Ziua de odihnă nu este o zi ca oricare alta, ci este o zi de reflexie și meditație asupra celor sufletești, închinată Domnului, o zi de cinstire a Domnului, o zi de legătură și comuniune între om și Creator, înspre salvarea, înspre mântuirea omului! Este o zi deosebită a timpului de calitate pe care omul trebuie să-l dedice Creatorului său!

Și exact această comuniune, între om și Creator, urăște groaznic Satana, exact pentru ruperea acestei legături luptă disperat și neobosit Satana, înspre pierderea a cât mai multor suflete! De aceea, prin impunerea zilei lui false de odihnă, pentru nefericiții ce-o vor accepta, rupe legătura acestora cu

Dumnezeu, creându-și propria lui legătură. Pentru că am notat că:

De cine ascuți, aceluia i te închini!

(Exemplu: *Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 6, 16. *Au nu știți că celui ce vă dați spre ascultare robi, sunteți robi aceluia căruia vă supuneți: fie ai păcatului spre moarte, fie ai ascultării spre dreptate?*).

Sfântul Apostol Pavel: „Au nu știți că celui ce vă dați spre ascultare robi, sunteți robi aceluia căruia vă supuneți: fie ai păcatului spre moarte, fie ai ascultării spre dreptate?”

Ascuți de Domnul, i te închini (în sensul de **ții, păzești**) în ziua Lui cea de-a șaptea!

„Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele.”

(Exemplu: *Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan*, Cap. 5, 3. *Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele.*).

Te închini (în sensul de **ții, păzești**) în toate zilele la fel sau te închini (în sensul de **ții, păzești**) în ziua falsă cea dintâi, ascuți de Satana, înspre pierderea sufletului!

Citat:

„Nimeni să nu vă judece cu privire la... o zi de Sabat”

D

Nu este suficient să tii o zi din sapte ? De ce puneti un asa accent pe Sabat ?

Aceasta este mai mult decât o problemă de zile; este o problemă de stăpâni. Ca maestru al înșelăciunii, Satana a lucrat prin

intermediul religiei apostaziate pentru o schimba Legea lui Dumnezeu (Dan. 7:25). El a aruncat adevărul la pământ (Dan. 8:12). El a făcut o spărtură în zidul adevărului lui Dumnezeu. Dumnezeu ne cheamă să reparăm spărtura prin păzirea Sabatului Său (Isa. 58:12,13). Noi trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni (Fapte 5:29).

*A te închina în Ziua a Saptea înseamnă a accepta autoritatea Domnului nostru Creator, care a poruncit ce zi să fie ținută (Ex. 20:8-11). A accepta în mod constient o zi de închinare contrafăcută înseamnă să accepti o institutie inițiată și stabilită doar de om, în apostazie. Astfel, adevărata întrebare este: "Ai cui robi suntem – ai lui Dumnezeu sau ai omului?" (Rom. 6:16). Sărbătorirea unei zile de dinaintea sau de după ziua mea de naștere, nu face ca această zi să devină ziua mea de naștere. Ziua de naștere a lumii noastre este Sabatul Biblic, Ziua a Saptea. Este un memorial al Creatorului nostru Cel plin de iubire. Nici o altă zi nu-i poate tine locul." - **"Nimeni să nu vă judece cu privire la... o zi de Sabat"** - <http://www.resursebiblice.ro>*

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: "**CAPITOLUL 13. SEMNUL FIAREI**", din lucrarea intitulată "***Semnul Fiarei***"

15. Vă rog să precizați ce face sau ce nu face poporul lui Dumnezeu din ultima generație a acestui Pământ, în vremurile din urmă, dinaintea sfârșitului lumii și a celei de-a doua veniri a Domnului Iisus, pentru a NU primi groaznicul și pe vecie pierzătorul Semn al Fiarei și implicit pentru a NU se închina Fiarelor apocaliptice și Balaurului din spatele lor (Satanei)

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: Apocalipsa ne spune **UN SINGUR LUCRU** despre poporul Domnului, despre cei ce, în vremurile din urmă, dinaintea sfârșitului lumii și a celei de-a doua veniri a Domnului Iisus, nu vor primi Semnul Fiarei și nu se vor închina fiarelor și balaurului din spatele lor (Satanei): aceștia „păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus”/„păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus”.

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 12, 17. Și balaurul s-a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus.*)

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 14, 12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.).

De unde reiese, și logic dacă vreți, că: în vremurile din urmă dinaintea sfârșitului lumii și celei de-a doua veniri a Domnului Iisus, vor primi Semnul Fiarei și se vor închina fiarelor și balaurului din spatele lor (Satanei), cei care NU „păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus”/„păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus”.

Scurte explicații: La vremea sfârșitului, probabil ca vor fi dezbateri aprinse privind semnificația și impactul *temutului Semn al Fiarei* (*„Legea Duminicală”, ce se va impune Omenirii, prin legislație civilă, de către Papalitate sprijinită de America, în cea mai grozavă supercriză din Istorie!*). „Proorocii mincinoși”, sub egida Papalității, vor înșela, iar Omenirea se va împărți rapid în două tabere: cei ce-l vor asculta pe Papa, conformându-se *„Legii Duminicale”* și astfel primind Semnul și urmându-l pe Satana, și cei ce nu se vor supune, neacceptându-l cu niciun preț (ramânând astfel de partea lui Dumnezeu). Nici măcar al vieții lor, al vieții copiilor lor și familiilor lor, al vieții apropiaților, întrucât aceștia nădăjduiesc în Domnul Iisus.

Pentru că ar fi o greșeală să ne imaginăm că Papalitatea își va impune *Semnul* pur și simplu, fără a adăuga înșelătoriei, *pretexte de bună intenție*, cum ar fi:

- soluționarea supercrizei prin creșterea moralității lumii, prin creșterea moralității instituției familiei (celula de bază a societății!) în urma

impunerii prin lege; întrucât familia va fi obligată, va trebui să se întrunească, să petreacă timp împreună și să se închine în fiecare zi întâi – Duminică;

- salvarea planetei prin protecția mediului, prin lupta comună, a tuturor, împotriva **schimbărilor climatice** vizibil agravante;

- lupta comună, a tuturor, dar sub coordonarea sistemului, pentru pace globală, împotriva sărăciei, foametei, inechității distribuirii resurselor elementare necesare vieții, a problemelor sociale de pretutindeni și nedreptăților de orice fel;

- etc., etc., etc.

Marele și adevăratul „dușman” al Fiarei nu vor fi atunci schimbările climatice, sărăcia, războiul, falimentul unor state, crizele de orice fel, jihadul, ISIS-ul și nimic altceva (ce vor folosi doar ca pretexte ale înșelătoriei!), ci cei ce nu se vor închina Satanei, respectiv cei **„care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus”!**

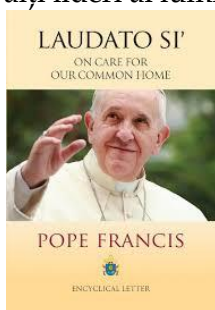
Opinie exprimată de Papalitate (***care pregătește treptat Omenirea pentru implementarea Semnului său!***), încă de pe-acum: **You Tube:** „Papa Francisc condamnă pe cei ce păzesc cele Zece Porunci”. Sau **You Tube:** „Papa Francisc - Avem de Pierdut Nerespectând Duminica / august 2015”, care este destul de scurt, de numai 9, 33 minute. Mi-a atras atenția și altceva aici. Derulați-l și ascultați cu atenție ce spune Papa, între minutele 6 și 7 ale filmulețului:

„...repausul DUMINICAL... în care putem să ne bucurăm de ceea ce nu se produce și nu se consumă... **Nu se cumpăra și nu se vinde...**”. Să nu aibă legătură cu Apocalipsa?

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 13, 17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei.*)

În anul 2015, actualul Papă Francisc (care este unul foarte activ în desfășurarea agendei papale!), a editat celebra enciclică *Laudato Si'* (*"Despre îngrijirea casei comune"*), referitoare la protecția mediului și lupta globală comună împotriva *schimbărilor climatice (în care, la Punctul 237, propune păzirea duminicii ca soluție salvatoare!)*, care se pare că-l preocupă cu mare interes, iar în septembrie același an a vizitat America și a vorbit Congresului SUA, acolo unde puțini alți lideri ai lumii au acces!

(Saturday = Sâmbătă, Sunday = Duminică)

N-a stat deoparte nici de marile Summit-uri, având ca temă schimbările climatice, combaterea acestora, protecția mediului, sărăcia etc., desfășurate în decembrie 2015, la Paris. Acestea sunt doar o parte dintre preocupările Vaticanului (aparent, de bună credință).

Sunt doar câteva exemple, dar internetul este plin, puteți să vă uitați la multe altele. Cel puțin deocamdată! Puteți să-i urmăriți pe numeroși profesori și teologi care comentează săptămânal și chiar zilnic, derularea evenimentelor, în filme ce sunt traduse în limba română.

Un grup va sta strict de partea Bibliei, a poruncilor lui Dumnezeu, a cuvântului scripturistic al Acestuia, centrați fiind pe Iisus Hristos, iar celălalt (cel înșelat!) va sta de partea Tradiției eronate anti-biblice, a semnelor și minunilor, a miracolelor, a poruncilor omenesti ale bisericilor și aparițiilor supranaturale (gen *Fatima*), ce folosesc Satanei, care vor înlocui suportul scripturistic. Un grup va păzi adevăratul Sabat, onorându-L pe Creator, iar celălalt (cel înșelat!) se va conforma Sabatului contrafăcut ce va fi impus Omenirii prin lege civilă, și astfel îl va onora pe Satana, arhiamăgitorul pierdut.

Cei ce nu se vor supune *falsului salvator* al Planetei (Papa și structurile subordonate lui), respectiv cei „care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus”, vor fi, probabil, catalogați ca „*intoleranți la adresa celorlalte culte sau religii*”, ca „*fundamentațiști, extremiști, fanatici, teroristi ideologici, pericol public, pericol social etc.*”, pentru că nu vor vrea să facă compromisuri de niciun fel în pretinsul efort global comun de-a scoate lumea din criză sub coordonarea „Sfântului Scaun”.

Da, „*intoleranți la adresa celorlalte culte sau religii*”, pentru că aceștia vor urma EXACT Cuvântul lui Dumnezeu, exprimat prin Biblie, Cuvânt ce nu face DELOC compromisul cu minciuna și păcatul. De aceea, aceștia vor păstra doar Adevărul biblic pur, curat, simplu și totodată vor respinge categoric atât religiile non-creștine eronate cât și doctrinele total extrabiblice false sau multiplele, diversele și întortochiatele combinații dintre adevăr și minciună (ce, din

nefericire, caracterizează astăzi majoritatea Lumii Creștine!), care, deopotrivă, folosesc Satanei!

Satana, după ce a reușit cu mare succes implementarea minciunilor sale milenare, va solicita întregii lumi, toleranță la adresa acestora!

Dar Dumnezeu transmite poporului Său *un mesaj al separării (ieșiți din Babilon!)* și nu al „*unirii în diversitate*”, căci aceasta presupune:

- pe de-o parte, așa cum spuneam, acceptarea asocierii ADEVĂRULUI cu FALSUL și tolerarea minciunii complicate și diverse (generatoare de păcate pe măsură!),
- iar pe de alta, micșorarea lui Hristos, Adevăratului Dumnezeu Salvator, și totodată înălțarea falșilor dumnezei ai eronatelor religii sau doctrine, deci punerea tuturor pe picior de egalitate.

Iar Creatorul, Cel ce a făcut „*cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele*”, „*în șase zile*”, „*iar în ziua a șaptea S-a odihnit*”, „*singurul „Dumnezeu al tuturor regatelor de pe pământ*”, nu va „*da nimănui slava*” Sa!

(Exemplu: *Ieșirea - a doua carte a lui Moise*, Cap. 20, 11. Că în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua a șaptea și a sfințit-o., *Isaia*, Cap. 37, 16. "Doamne Savaot, Dumnezeul lui Israel, Care stai pe heruvimi, numai Tu singur ești Dumnezeu al tuturor regatelor de pe pământ. Tu ai făcut cerul și pământul., Cap. 42, 8. Eu sunt Domnul și acesta este numele Meu. Nu voi da nimănui slava Mea și nici chipurilor cioplite cinstirea Mea"., *Ieremia*, Cap. 10, 11. Așadar să ziceți neamurilor: "Dumnezeii, care n-au făcut cerul și pământul, vor pieri de pe pământ și de sub ceruri; **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 14, 7. Zicând cu glas puternic: Temeți-vă de Dumnezeu și dați Lui slavă, că a venit ceasul judecății Lui, și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor., Cap. 17, 5. Iar pe fruntea

ei scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului., Cap. 18, 3. Pentru că din vinul aprinderii desfrânării ei au băut toate neamurile și împărații pământului s-au desfrânat cu ea și neguțătorii lumii din mulțimea desfătărilor ei s-au îmbogățit., 4. Și am auzit un alt glas din cer, zicând: Ieșiți din ea, poporul meu, ca să nu vă faceți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți de pedepsele sortite ei;).

Dar cei din tabăra înșelată, repede se vor întoarce împotriva fraților lor cu care nu aveau nimic de împărțit înainte. Dacă ar judeca cu înțelepciune, ar realiza că aceștia nu le-au făcut niciun rău, că nu datorită acestora suferă Omenirea și că n-ar avea motive reale pentru persecuție.

Iar în spatele luptei din timpul strâmtorării, stă lupta între cele două părți: Domnul luptă să-i salveze pe ai Lui, iar Satana să nenorocască cât mai mulți!

Pentru că în fața omului ultimei generații, vor sta **două decrete de moarte**:

- **primul** va fi impus prin lege civilă, întregului Pământ, de către superputerile omenesci unite ale lumii, înșelate de Satana:

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 13, 15. Și i s-a dat ei să insuflă duh chipului fiarei, ca chipul fiarei să și grăiască și să omoare pe toți câți nu se vor închina chipului fiarei., 16. Și ea îi silește pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogați și pe cei săraci, și pe cei slobozi și pe cei robi, ca să-și pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte).*

- **cel de-al doilea** este rostit de Domnul Dumnezeu, de asemenea, pentru întregul Pământ:

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 14, 9. Și al treilea înger a venit după ei, strigând cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe fruntea lui, sau pe mâna lui., 10. Va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei Sale, și se va chinui în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului., 11. Și fumul chinului lor se siue în vecii*

vecilor. Și nu au odihnă nici ziua nici noaptea cei ce se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei.).

Așadar, toți oamenii ultimei generații, fără excepție, vor trebui să aleagă la acel moment, între cele ***două decrete de moarte***, între cele ***două tabere*** posibile. Nu va exista o a treia categorie ci doar două! Care va fi de preferat? Căci evitarea unuia îl va impune obligatoriu pe celălalt!

Răspuns categoric: trebuie evitat, cu orice preț, decretul de moarte al lui Dumnezeu! Pentru că:

- Cei ce vor alege astfel, vor intra sub incidența celui omenesc, ceea ce poate însemna prigonirea și chiar pierderea acestei vieți efemere, dar nu vor intra sub incidența celui Dumnezeiesc, ceea ce va conduce la câștigarea vieții eterne, în Raiul Domnului.
- Cei amagiți și înșelați, ce din nefericire vor alege greșit, nu vor intra sub incidența celui omenesc, ceea ce poate însemna prelungirea acestei vieți efemere (cel mai probabil numai pentru câțiva ani, într-o lume foarte crudă, surprinsă de-o criză nemaîntâlnită în istorie), dar vor intra sub incidența celui Dumnezeiesc, ceea ce va conduce la moarte sufletească veșnică.

Nu există balanță de comparație între cele două mari posibilități! Întrucit unul înseamna moarte veșnică iar celalalt viață veșnică!

Deci, cei ce nădăjduiesc în Domnul Iisus, gândind și acționând în perspectiva salvării eterne a sufletelor și dobândirii vieții veșnice, indiferent de gravitatea persecuției, suferind orice prigoană, tortură, închiderea în închisoare sau lagăre gen F.E.M.A. (SUA), mergând chiar până la pierderea vieților lor, ***vor fi mântuiți***, la cea de-a doua venire a

Mântuitorului, iminentă după perioada strâmtorării, care va pune totodată capăt și împărăției răului din această lume.

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: "**CAPITOLUL 14. Vremurile din urmă**", din lucrarea intitulată "*Semnul Fiarei*"

16. Vă rog să scrieți clar, care sunt „poruncile lui Dumnezeu”, consemnate în Apocalipsa, porunci ce trebuie neapărat păzite pentru a NU primi pe vecie-pierzătorul „Semn al Fiarei”

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 12, 17. Și balaurul s-a aprins de mânie asupra femeii și a pornit să facă război cu ceilalți din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus., Cap. 14, 12. Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.

Timp de raspuns: cca 4 minute.

Răspuns: „Poruncile lui Dumnezeu”, ce trebuie neapărat păzite pentru a NU primi pe vecie-pierzătorul „Semn al Fiarei”, sunt Cele Două Mari Porunci de Iubire în cadrul cărora „se cuprind” „Cele Zece Porunci, NESCHIMBABILE, dintre care Porunca a 4-a, poruncește ținerea zilei a șaptea a săptămânii (sâmbăta) și nu ținerea zilei întâi (duminica)!

Scurte explicații:

Porunca a 4-a, din cadrul Celor Zece Porunci exprimă clar că „ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău” (sâmbăta), și nu cea dintii a săptămânii (duminica)!

(Exemplu: *Ieșirea - a doua carte a lui Moise*, Cap. 20, 10. Iar ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine,).

De aceea, în vremurile din urmă, dinaintea sfârșitului lumii acesteia, când Omenirea unită de supercriză, va fi forțată prin legi civile (în cadrul cărora, printre „pretextele” de bună intenție, pozitive, sănătoase, va fi „strecurat” și teribilul *Semn al Fiarei = Legea Duminicală*) să încalce *Legea lui Dumnezeu* (cel puțin *Porunca a 4-a* din cadrul *Celor Zece Porunci*), de către superputerile unite ale lumii, religioase și laice, **sub coordonarea Papalității și Americii dirijate din spate de către Satana**, oamenii ultimei generații se vor împărți rapid în două tabere:

1. *Cei ce vor manifesta loialitate față de creatură*, care, din nefericire, vor fi înșelați și vor da ascultare poruncilor omului în spatele cărora se afla Satana, încălcând adevăratele Porunci ale lui Dumnezeu (tabăra pierduților). Căci în cuprinsul acestor legi civile, ce pentru înșelarea lumii, pot prevedea foarte multe obiective pozitive, vor fi ascunse „elemente” profanatoare, pervertitoare, pângăritoare la adresa Legii lui Dumnezeu!
2. *Cei ce vor manifesta loialitate față de Creator*, care vor păzi adevăratele Porunci ale lui Dumnezeu (*Cele Două Mari Porunci ale Iubirii*, ce înglobează *Cele Zece Porunci*) cu orice preț, inclusiv al vieții lor („care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Iisus/care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Iisus.”) (tabăra mântuiților).

Căci *ziua falsă de odihnă*, anume Duminica, va fi impusă, prin lege civilă, întregului Pământ, undeva în viitor (înaintea sfârșitului iminent al lumii), **la acel moment devenind Semnul Fiarei**, prin antiteză cu *ziua adevărată de odihnă*, anume Sâmbăta, instituită de Dumnezeu întregului neam

omenesc încă de la Creația Lumii, zi ce reprezintă **Semnul Domnului**.

(Exemplu: **Ieșirea - a doua carte a lui Moise**, Cap. 31, 13. "Spune fiilor lui Israel așa: Băgați de seamă să păziți zilele Mele de odihnă, căci acestea sunt semn între Mine și voi din neam în neam, ca să știți că Eu sunt Domnul, Cel ce vă sfințește., 17. Acesta este semn veșnic între Mine și fiii lui Israel, pentru că în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, iar în ziua a șaptea a încetat și S-a odihnit"., **Iezechiel**, Cap. 20, 12. De asemenea le-am dat și zilele Mele de odihnă, ca să fie semn între Mine și ei, ca să cunoască ei că Eu sunt Domnul, Sfințitorul lor., 20. Cinstiți zilele Mele de odihnă, ca să fie semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru.).

Să recapitulăm: termenii folosiți în **Apocalipsa**, Cap. 13, sunt simbolici (**Apocalipsa** în sine, fiind scrisă, în termeni simbolici!), **Fruntea** reprezentând ceea ce crede omul, credința lui, iar **mâna dreaptă** acțiunile, faptele lui gândite, conștiente, raportate la credința sa – semnificație descoperită nouă de Biblie în Cărțile **Deuteronomul**, **Ieșirea** etc.

Versete referitoare la Semnul Domnului Dumnezeu	Versete referitoare la Semnul Fiarei (Papalității)
Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise, Cap. 6, 5. Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din toată puterea ta., 6. Cuvintele acestea, pe care ți le spun eu astăzi, să le ai în inima ta și în sufletul tău., 8. Să le legi ca <u>semn la mână</u> și să le ai ca pe o <u>țăbliță pe fruntea</u> ta.	Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 13, 16. Și ea îi silește pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogați și pe cei săraci,

Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise, Cap. 11, 1. "Să iubești dar pe Domnul Dumnezeuul tău și să păzești în toate zilele cele ce ți-a poruncit El să păzești: hotărârile Lui, legile Lui și poruncile Lui., 18. Puneți dar aceste cuvinte ale mele în inima voastră și în sufletul vostru; legați-le ca <u>semn la mâna</u> voastră și să le aveți ca pe o <u>tăbliță pe fruntea</u> voastră.	și pe cei slobozi și pe cei robi, ca să-și pună <u>semn pe mâna</u> lor cea dreaptă sau pe <u>frunte</u>. 17. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde, decât numai cel ce are
Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 13, 6. Șapte zile să mănânci azime, iar în <u>ziua a șaptea</u> este sărbătoarea Domnului.; 9. Să fie acestea ca un <u>semn pe mâna</u> ta și aducere aminte <u>înaintea ochilor tăi</u>, pentru ca legea Domnului să fie în gura ta, căci cu mână tare te-a scos Domnul Dumnezeu din Egipt., 16. Să fie dar aceasta ca un <u>semn la mâna</u> ta și ca o <u>tăbliță deasupra ochilor tăi</u>, căci cu mână tare ne-a scos Domnul din Egipt!"	<u>semnul</u>, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei.,

SEMNUL lui DUMNEZEU	SEMNUL FIAREI (PAPALITĂȚII), autodeclarat:
"Că în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele, iar în <u>ZIUA A ȘAPTEA</u> S-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua a șaptea și a sfințit-o." (Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20, 11.) "Spune fiilor lui Israel așa: Băgați de seamă să păziți zilele Mele de odihnă, căci acestea sunt <u>SEMN</u> între Mine și voi din neam în neam, ca să știți că Eu sunt Domnul, Cel ce vă sfințește." (Ieșirea - a doua carte a lui Moise,	„Nu Creatorul universului în Geneza 2,1-3, ci Biserica Catolică poate pretinde cinstea de a oferi omului o pauză la fiecare șapte zile.” (Storia della Domenica. 1969, pag. 366-367) “Biblia spune, adu-ti aminte de ziua Sabatului ca s-o sfintesti. Biserica Catolica spune ‘Nu !’. Prin puterea mea divina abolesc ziua de Sabat si poruncesc sa sfintesti prima zi a saptamanii. Si iata, intreaga lume civilizata se pleaca in supunere in fata poruncii

Cap. 31, 13.)

“Acesta este **SEMN** veșnic între Mine și fiii lui Israel, pentru că în șase zile a făcut Domnul cerul și pământul, iar în ziua a șaptea a încetat și S-a odihnit.” (Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 31, 17.)

“De asemenea le-am dat și zilele Mele de odihnă, ca să fie **SEMN** între Mine și ei, ca să cunoască ei că Eu sunt Domnul, Sfințitorul lor.” (Iezechiel, Cap. 20, 12.)

“Cinstiți zilele Mele de odihnă, ca să fie **SEMN** între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.” (Iezechiel, Cap. 20, 20.)

sfintei Biserici Catolice.” Father Enright, American Sentinel, June 1893

„Duminica este **SEMNU** autorității noastre ... Biserica este deasupra Bibliei, iar acest transfer al păzirii Sabatului este o dovadă a acestui fapt.” Catholic Record, 1 sept. 1923 (subl.aut.)

„Desigur că Biserica Catolică pretinde că schimbarea a făcut-o ea. Iar schimbarea reprezintă un **SEMN** al puterii ei eclesiastice și al autorității în probleme religioase.” Gibbons Cardinal, Letter, Oct. 28, 1895 from C.F. Thomas (subl.aut.)

Apocalipsa indică oamenilor calea corectă, adevărată, respectiv ce trebuie să aleagă pentru a nu fi înșelați și de cine trebuie să asculte, respectiv cui trebuie să se închine, pentru a nu se pierde în eternitate: “Celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor”! Căci, expresia subliniată este puternic corelată cu **Porunca a Patra**! Așadar, versetul cu nr. 7, Cap. 14, din Apocalipsa, reprezintă o ultimă avertizare și totodată o recomandare divină fermă înspre alegerea **Sabatului Creațiunii, cel al zilei a șaptea (sâmbetei, nu a duminicii!)**, adresate întregii Omeniri:

"Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, iar ZIUA A ȘAPTEA este odihna Domnului Dumnezeului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine," "Că în șase zile <u>a făcut Domnul cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt într-însele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit</u>. De aceea a binecuvântat Domnul ziua a șaptea și a sfințit-o."	"Și am văzut apoi alt înger, care zbura prin mijlocul cerului, având să binevestească Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul, Zicând cu glas puternic: Temeți-vă de Dumnezeu și dați Lui slavă, că a venit ceasul judecății Lui, <u>și vă închinați Celui ce a făcut cerul și pământul și marea și izvoarele apelor.</u>" (Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 14, 6-7.)
--	--

Notați similitudinea care există între porunca a patra și avertismentul lui Dumnezeu:			
	Porunca a patra a lui Dumnezeu EXODUL 20:10,11 Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea. (...) Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea.	Avertismentul lui Dumnezeu APOCALIPSA 14:7 Temeți-vă de Dumnezeu, și dați -I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!	

Toți cei ce se învârt în jurul CIP-ului sau a ceva fizic similar, ca potențial *Semn al Fiarei* (și din nefericire, mulți pastori și teologi de astăzi, o fac!), fără să identifice în timp util adevăratul *Semn al Fiarei (Legea Duminicală)*, dezinformează masele populare largi, înspre dezavantajul tuturor și totodată, spre folosul Satanei. La Facerea Lumii, Dumnezeu a instituit Sabatul zilei a șaptea înspre mântuirea omului, la sfârșitul lumii, Satana va impune falsul Sabat, cel al zilei întâi, înspre pierderea omului! Legea omenească va veni împotriva Legii

lui Dumnezeu, iar fiecare om va trebui să decidă de partea cui stă, respectiv, va trebui să decidă pe cine va urma și cui i se va închina: fie lui Dumnezeu (caz în care va urma Cuvântul Său cu orice preț!), fie Satanei (caz în care va urma Anti-Cuvântul!).

Argumentele biblice în acest sens ("*Semnul Fiarei*"= *Legea Duminicală*), sunt expuse pe larg în lucrarea integrală intitulată *Semnul Fiarei*, versiunea mare. De asemenea, acestea sunt surprinse în numeroase filme postate pe *You Tube*. Exemplu: „*Descoperind Profetiile (19) - David Asscherick - "Cum sa nu te alegi cu semnul fiarei"*”. Și de aici, nu trebuie luate în considerare, decât cele bazate pe Biblie, a cărei cunoaștere temeinică ne ajută să diferențiem Adevărul de Fals!

Să nu ne lăsăm îmbățați cu apă rece!

<i>Dar, să nu ne lăsăm îmbățați cu apă rece!</i>

Doar să știm și să recunoaștem *Semnul Fiarei - ziua falsă de odihnă*, este suficient pentru a fi salvați? Căci mai important decât să cunoaștem identitatea Semnului, *este să știm cum să nu-l primim*, pentru a putea primi Sigiliul lui Dumnezeu, cele două excluzându-se reciproc!

Dacă oamenii vor respecta numai *Porunca a Patra* sau numai parte din Poruncile Domnului, credeți că vor fi salvați și nu vor primi groaznicul semn? Cine vrea să riște? Fraților, trebuie învrednicire spre păzirea *Celor Două Mari Porunci*, ce cuprind *toate Cele Zece Porunci* ale Domnului!

<i>Niciuna dintre Porunci nu trebuie încălcată!</i>
--

(Exemplu: *Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov*, Cap. 2, 10. Pentru că cine va păzi toată legea, dar va greși într-o singură poruncă, s-a făcut vinovat față de toate poruncile., 11. Căci Cel ce a zis: "Să nu săvârșești adulter", a zis și: "Să nu ucizi". Și dacă nu săvârșești adulter, dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.).

Are logică și fundament! Domnul vrea să-L iubim respectându-L toate poruncile (inclusiv porunca a patra), ne vrea inimile, ne vrea credința, ne vrea mintea îndreptată spre El („fruntea”), vrea ca permanent în viața noastră să acționăm („mâna ...”) conștient, gândit („...dreapta”), în raport cu iubirea pentru El. Pe lângă toate acestea ce presupun o viață trăită întru Domnul, ce însemnătate ar putea avea un obiect fizic (cipul), înfipt undeva sub piele!? Cip pe care oricum nu trebuie să-l acceptăm!

Înșelătoria

Atenție însă: este foarte probabil ca *Legea duminicală*, ce va fi impusă Omenirii, să fie strecurată într-un mare set de legi, măsuri și restricții, care, întrucât pot prevedea și obiective pozitive, sănătoase, vor distrage atenția, facilitând înșelarea maselor populare largi!

De asemenea, este foarte probabil ca, pe lângă *Legea duminicală*, acest set de legi, măsuri și restricții (aparent de bună intenție!), să vizeze și *sâmbăta*, atacând-o direct, *cu scopul perfid de încălcare și profanare a solemnității acestei zile a șaptea*, închinată Creatorului!

<i>Oricum ar fi, fiecare lege, măsură, restricție etc., în parte, trebuie analizată din perspectiva încălcării sau nu a</i>
--

Cuvântului lui Dumnezeu, a Legii lui Dumnezeu, a Celor Două Mari Porunci, a Celor Zece Porunci!

În privința conștiinței, nimeni să nu aibă șef! Trebuie să ne supunem împăraților și stăpânirilor, dar numai până la limita încălcării Poruncilor lui Dumnezeu, numai până la limita încălcării Voii Creatorului!

(Exemplu: ***Sfânta Evanghelie după Matei***, Cap. 22, 17. Spune-ne deci nouă: Ce Ți se pare? Se cuvine să dăm dajdie Cezarului sau nu?, 21. Răspuns-au ei: Ale Cezarului. Atunci a zis lor: Dați deci Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu., ***Sfânta Evanghelie după Marcu***, Cap. 12, 14. Iar ei, venind, l-au zis: Învățătorule, știm că spui adevărul și nu-Ți pasă de nimeni, fiindcă nu cauți la fața oamenilor, ci cu adevărat înveți calea lui Dumnezeu. Se cuvine a da dajdie Cezarului sau nu? Să dăm sau să nu dăm?, 16. Și l-au adus. Și i-a întrebat Iisus: Al cui e chipul acesta în inscripția de pe el? Iar ei l-au zis: Ale Cezarului., 17. Iar Iisus a zis: Dați Cezarului cele ale Cezarului, iar lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Și se mirau de El., ***Sfânta Evanghelie după Luca***, Cap. 20, 22. Se cuvine ca noi să dăm dajdie Cezarului sau nu?, 24. Arătați-mi un dinar. Al cui chip și scriere are pe el? Iar ei au zis: Ale Cezarului., 25. Și El a zis către ei: Așadar, dați cele ce sunt ale Cezarului, Cezarului și cele ce sunt ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu., ***Întâia Epistolă Sobornicească a Sfântului Apostol Petru***, Cap. 2, 13. Supuneți-vă, pentru Domnul, oricărei orânduiri omenești, fie împăratului, ca înalt stăpânitor., 14. Fie dregătorilor, ca unora ce sunt trimiși de el, spre pedepsirea făcătorilor de rele și spre lauda făcătorilor de bine., 15. Căci așa este voia lui Dumnezeu, ca voi, prin faptele voastre cele bune, să închideți gura oamenilor fără minte și fără cunoștință.).

Întrucât înțelept este ca omul să sufere orice rău, oricât de mare, inclusiv moartea cea dintâi (biologică), decât să se despartă câtuși de puțin de Domnul Dumnezeu!

În concluzie, *ziua a șaptea de odihnă* este *primul așezământ* al Domnului Dumnezeu instituit întregului neam omenesc încă de la Întemeierea Lumii, iar convingerea mea tot mai mare este că, cu un context ce se va învârti în jurul *aceluiași așezământ* se va și sfârșii aceasta lume! Dar nu numai al acestuia.

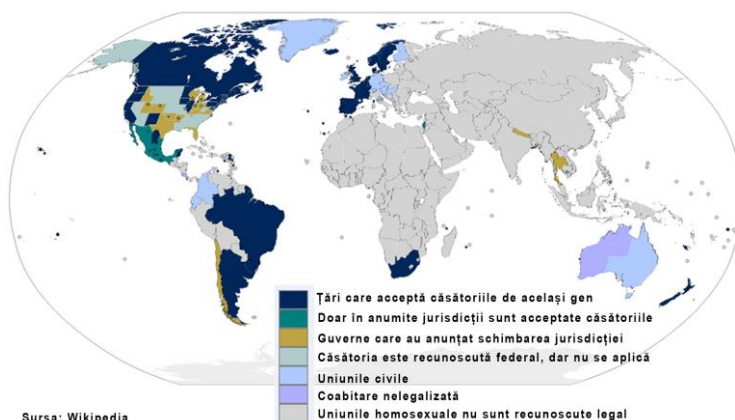
Instituții gemene

***Un alt mare așezământ, consemnat în Biblie, la Facerea Lumii,
este cel al instituției Căsătoriei!***

(Exemplu: *Facerea*, Cap. 1, 27. *Și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie.*, Cap. 2, 22. *Iar coasta luată din Adam a făcut-o Domnul Dumnezeu femeie și a adus-o la Adam.*, 24. *De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup.*).

Cineva spunea, având în vedere împrejurările instituirii lor de către Domnul Dumnezeu, că *Sfintirea Zilei a Șaptea* și *Căsătoria între bărbat și femeie*, sunt *două instituții gemene*.

Iar dacă astăzi, în timpul vieții noastre, pervertirea *zilei de odihnă* umple mapamondul, nici pervertirea *căsătoriei* nu-i lăsată mai prejos, tot mai multe țări mișcându-se rapid și legalizând uniunea persoanelor de același sex (LGBT, Lesbieni, Gay etc.). Și chiar la acest moment, de exemplu în Scandinavia, există inițiative parlamentare pentru legalizarea zoofiliei. Realizați ce înseamnă acest lucru?

Omul - creație, își „permite” să se ridice deasupra Creatorului Său (urmând, din nefericire, modelul Satanei!), dând legi împotriva Legilor lui Dumnezeu, chiar împotriva instituțiilor Sale de la întemeierea lumii!

Omul, prin aceste legi, legalizează păcatul, în cele mai josnice forme ale sale!

De asemenea, concubinajul, destrăbălarea, adulterul, desfrânarea, perversiunea, practicile sexuale extreme etc., în cele mai josnice forme posibile și imposibile, într-o lume cu o scară a valorilor inversată, au devenit chiar o „virtute”, mai ales printre tinerii lumii moderne.

Numai aceste lucruri, și-ar trebui să ne dea serios de gândit cu privire la însemnătatea vremurilor în care trăim!

„Căci dacă păcătuim de voia noastră, ...”

Dar acest lucru, ca să răspund unei idei lăsate neterminată anterior, nu cred că înseamnă că toți oamenii dintotdeauna, care-au ținut duminica, vor fi pierduți. Chiar dacă omul a fost înșelat pe parcursul secolelor, dacă a fost sincer în credința lui („*deplin încredințat în mintea lui*” – cum spune Sfântul Apostol Pavel), cred că Dumnezeu îl va milui și mântui. *Credința lor îi mântuiește!*

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 9, 22. *Iar Iisus, întorcându-Se și văzând-o, i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Și s-a tămăduit femeia din ceasul acela.*, *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 5, 34. *Iar El i-a zis: Fiică, credința ta te-a mântuit, mergi în pace și fii sănătoasă de boala ta!*, Cap. 10, 52. *Iar Iisus i-a zis: Mergi, credința ta te-a mântuit. Și îndată a văzut și urma lui Iisus pe cale.*, *Sfânta Evanghelie după Luca*, Cap. 7, 50. *Iar către femeie a zis: Credința ta te-a mântuit; mergi în pace.*, Cap. 8, 48. *Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace.*, Cap. 17, 19. *Și i-a zis: Scoală-te și du-te; credința ta te-a mântuit.*, Cap. 18, 42. *Și Iisus i-a zis: Vezi! Credința ta te-a mântuit.*).

Cineva, simpatic, pe net, le spunea celor ce țineau duminica: „*duminicari*”. Așadar, cred sincer că milioane de „*duminicari*”, dintotdeauna, vor fi în Rai.

Nu înseamnă, de asemenea, că toți dintotdeauna, care-au ținut sau care țin astăzi ziua întâi ca zi de odihnă, au primit sau primesc Semnul Fiarei! Nu cred! Cred că Semnul Fiarei va prinde ființă doar înaintea sfârșitului lumii, *când va fi impus Omenirii prin lege*, în baza unor false pretexte, în timpul unei crize severe ce va cuprinde întreaga Planetă!

Problema se va pune însă în cazul acelor credincioși care, la un moment dat în viața lor, descoperă adevărul și devin *deplin (100%) încredințați în mintea lor* despre acesta, dar din diverse motive refuză să-l urmeze.!

Ar fi ca și cum ar refuza să-L urmeze pe Domnul Iisus – care este **Adevărul!**

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Ioan, Cap. 14, 6. Iisus i-a zis: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine.*).

„Iisus i-a zis: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața.”

Domnul Iisus este Adevărul!

Iar Adevărul trebuie urmat indiferent de sacrificii și cu orice preț! (Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 9, 23. Și zicea către toți: Dacă vrei să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să-Mi urmeze Mie*);).

A nu urma Adevărul, echivalează cu a nu-L urma pe Domnul Iisus!

Este valabil pentru adevărul zilei a șaptea, este valabil pentru oricare alt adevăr descoperit!

(Exemplu: *Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 10, 26. Căci dacă păcătuim de voia noastră, după ce am luat cunoștiință despre adevăr, nu ne mai rămâne, pentru păcate, nici o jertfă*);).

Fiecare dintre noi, ce va face?

Căci nimeni nu poate „*să slujească la doi domni*”, nimeni „*nu poate să slujească la doi stăpâni*”, „*lui Dumnezeu și lui mamona*”, iar cine crede că o poate face, se înșeală amarnic!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 6, 24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipsi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona*).

Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 16, 13. Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpâni. Fiindcă sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona., Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 10, 21. Nu puteți să beți paharul Domnului și paharul demonilor; nu puteți să vă împărtășiți din masa Domnului și din masa demonilor.).

În cazul refuzului urmăririi adevărului descoperit (indiferent de motivație!), „nu ne mai rămâne, pentru păcate, nici o jertfă”!

Iar în cazul vremurilor din urmă, înaintea sfârșitului lumii, când Fiara își va impune Semnul constând în *Legea duminicală* prin care Papalitatea ne va forța la închinare în ziua falsă de odihnă (cea dintâi a săptămânii), ***problema se va pune în cazul tuturor oamenilor, fără excepție!***

Întrucât, probabil, vor fi dezbateri aprinse în toate privințele, referitoare la dogmele (învățăturile) bisericești, în special asupra celor impuse, iar adevărul evanghelic va fi descoperit întregii lumi!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 24, 14. Și se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul., Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 13, 10. Ci mai întâi Evanghelia trebuie să se propovăduiască la toate neamurile., Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 14, 6. Și am văzut apoi alt înger, care zbura prin mijlocul cerului, având să binevestească Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul.).*

Mulți vorbesc și anticipează ***o mare redeșteptare religioasă*** creștină, în aceste vremuri din urmă, dinaintea sfârșitului lumii, manifestată de adevărații credincioși ai Domnului Iisus, din toate bisericile, confesiunile și credințele, din toate categoriile și de pretutindeni, de pe întregul Glob, toți aceștia, cu mare râvnă, individual, grupat sau în comun,

luând poziție și rămânând de partea Adevărului, indiferent de prețul plătit!

În schimb însă, chiar și cei mai adevărați și sinceri credincioși ce au păstrat ziua întâi a săptămânii (duminica), dacă datorită moștenirii sau diverselor motive, vor ține de neadevăr și nu se vor trezi măcar în al 12-lea ceas, vor fi pierduți!

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 14, 9. Și al treilea înger a venit după ei, strigând cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe fruntea lui, sau pe mâna lui,, 10. Va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei Sale, și se va chinui în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.*).

Chiar în vremurile contemporane nouă, în special după Conciliul Vatican II, (1962-1965), Papalitatea luptă crunt, sub pretextul protecției mediului, a combaterii schimbărilor climatice, a combaterii inechităților, nedreptăților, războaielor, sărăciei, bolilor etc., pentru *Ecumenism*, pentru **UNITATEA RELIGIOASĂ**, pentru **UNIRE**, nu numai a creștinilor, dar și a tuturor religiilor lumii, papa dovedindu-se un *mare adept și susținător al globalizării* (*Semnul Fiarei va fi impus întregului Pământ, ceea ce presupune obligatoriu un context intercondiționat global, pe care lumea contemporană deja îl trăiește de câțiva zeci de ani!*). Inclusiv al unirii politice a statelor lumii (probabil, centralizate sub un Guvern Unic Mondial, și pentru *New World Order - Noua Ordine Mondială*), pentru că știe că toți „*uniții*”, adică grosul lumii, vor ajunge, din nefericire, sub stăpânirea sa, *într-un viitor ce nu pare a fi foarte îndepărtat.*

Iar atitudinea Bisericii Ortodoxe Române, care din nefericire, ca și majoritatea lumii creștine înșelate de astăzi, prin conducerea sa cochetează vădit, la vedere sau în ascuns spre uniune și unitate cu Vaticanul, îmi amintește de filmul intitulat: „În pat cu dușmanul!”

Nu știu dacă cei din vârf știu și-o fac pentru că s-au vândut deja sau nu știu și-o fac pentru că sunt „împinși” în această direcție, dar grosul enoriașilor simpli habar nu au că dându-și mâna cu Catolicismul în *Marea Mișcare Ecumenică Globală* nu fac altceva decât să-și dea mâna cu Antihrist înspre pierzarea multora dintre ei! Iar conducătorii noștri, cu știință sau fără, ne conduc spre prăpastia veșnică a sufletului!

De exemplu, vizita papei Francisc în România, la sfârșitul lunii mai 2019 (ca dealtfel, toate vizitele papale în orice țară sau regiune a Globului), demonstrează cel puțin două lucruri:

- 1. Agenda Antihristului, cu *Ecumenismul global* și *unirea în diversitate* a tuturor pentru “binele comun”, merge înainte, face pași, nu stă pe loc! Sloganul Papalității în România: “Să mergem împreună”, și toată conjunctura desfășurată și mult-lăudată și dorită frăție cu Biserica Ortodoxă Română, se încadrează perfect pe planurile dinainte bine gândite ale structurii malefice. Simplu spus, ca țară, i-am picat în plasă! Mai demult, nu de acum; acum, vicleana Papalitate doar și-a consolidat și

închegat legătura cu o parte din Biserica Răsăriteană, respectiv cu Biserica Ortodoxă Română (nici cu Rusia sau Istanbulul nu stă rău!).

- 2. Aveți un exemplu concret, la scară zonală dacă vreți, al scenariului cum *toată lumea se minunează "mergând după fiară"*. Deocamdată doar la scară zonală, regională, dar Apocalipsa ne profețește că la sfârșitul lumii, *pe fondul supercrizei universale*, fenomenul va fi planetar, pentru că, nu numai o zonă sau o regiune sau țările creștine, ci *tot pământul se va minuna "mergând după fiară"*.

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 13, 1. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară, care avea zece coarne și șapte capete și pe coarnele ei zece cununi împărătești și pe capetele ei: nume de hulă., 3. Și unul din capetele fiarei era ca înjunghiat de moarte, dar rana ei cea de moarte fu vindecată și tot pământul s-a minunat mergând după fiară.*)

Cum va fi posibil să fie înșelat grosul omenirii? Doar uitați-vă la televizor. Atitudinea politicianilor ce conduc Statul Român și inconștiența Patriarhului României, alături de cea a

înălților prelați ortodocși, toate evenimentele și conjunctura, demonstrează, deocamdată la scară mărunță, posibilitatea viitoare a împlinirii scenariului profețit de Apocalipsa. Iar acesta va însemna pierderea veșnică a numeroase suflete de pretutindeni, în mare măsură din cauza liderilor țărilor, înșelați, vânduți, slabi, necredincioși, nepregătiți biblico-istoric, rămași în urmă, depășiți dar mândri, orbiți în tradiția, neștiința, necredința și neputința lor, etc.

Deja sunt semnate tratate și acorduri, nu numai cu lumea creștină necatolică dar și cu cea islamică (a doua religie, după Creștinism, după numărul enoriașilor) precum și cu celelalte religii non-creștine ale planetei, Papalitatea

străbătând și cuprinzând planeta în lung și-n lat! „Preasfinția” sa Papalitatea, maestră în viclenie complexă la scară globală, își face treptat jocurile malefice împotriva lui Dumnezeu, împotriva lumii și împotriva tuturor oamenilor, iar toți acești înșelați, dar cu putere asupra maselor, nu știu care mai de care cum s-o sprijine, s-o ajute, s-o laude, s-o lingușescă, etc, etc, în detrimentul sufletesc propriu. Reprezintă crudul adevăr!

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 13, 8. Și i se vor închina ei toți cei ce locuiesc pe pământ, ale căror nume nu sunt scrise, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului celui înjunghiat.*)

Este trist și grav! Fraților, să deschidem ochii în timp util, cât mai mulți posibil cu putință! Căci știm oricum din Biblie, din nefericire, că grosul, adică cei fără de rădăcină, vor mușca din înșelătorie!

**17. Vă rog să precizați care este identitatea
„Babilonul creștin apocaliptic” din care poporul
lui Dumnezeu trebuie să iasă, ca să nu se facă
părtaș la păcatele acestuia și să nu fie lovit de
pedepsele sortite lui**

***„Ieșiți din ea (BABILON!), poporul Meu, ca să nu vă
faceți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți de
pedepsele sortite ei;”!***

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 14, 8. Și un al doilea înger a venit, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul furiei desfrânării sale., 9. Și al treilea înger a venit după ei, strigând cu glas puternic: Cine se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe fruntea lui, sau pe mâna lui., 10. Va bea și el din vinul aprinderii lui Dumnezeu, turnat neamestecat, în potirul mâniei Sale, și se va chinui în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului., Cap. 17, 5. Iar pe fruntea ei scris nume tainic: Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și a urâciunilor pământului., Cap. 18, 4. Și am auzit un alt glas din cer, zicând: Ieșiți din ea, poporul Meu, ca să nu vă faceți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți de pedepsele sortite ei).*

Timp de raspuns, aproximativ: cca 4 minute.

Răspuns: „Babilonul creștin” este reprezentat de toate doctrinele bisericești false. Babilonul include tot, orice tip de închinare, orice dogmă teologică, orice învățătură, orice tradiție, orice practică religioasă, orice poruncă, orice rânduială, orice lege etc., ce nu provin de la Domnul sau nu-s poruncite de Domnul Dumnezeu, ci s-au strecurat perfid, în timp, în toate bisericile creștine, originea acestora fiind satanică!

Scurte explicații:

„Babilonul” cel Mare

Babilonul cel Mare se identifică în Biserica Romano-Catolică, cea mai puternică biserică a planetei!

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 18, 16. Și zicând: *Vai! Vai! Cetatea cea mare, cea înveșmântată în vison și în porfiră și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Că într-un ceas s-a pustiit atâta bogăție!*, 21. Și un înger puternic a ridicat o piatră, mare cât o piatră de moară, și a aruncat-o în mare, zicând: *Cu astfel de repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu se va mai afla.*, 24. Și s-a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinți și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ.).

(a se revedea caracteristicile Fiarei, prezentate tabelar, în Capitolul intitulat ***Fiara din vremurile din urma***; Exemplu caracteristici: „Cetatea cea mare”; „înveșmântată în vison și în porfiră și în stofă stacojie și împodobită cu aur și cu pietre scumpe și cu mărgăritare”; „s-a găsit în ea sânge de prooroci și de sfinți și sângele tuturor celor înjunghiați pe pământ”).

„Babilonul” înșelător, aproape omniprezent

- ***Dacă ești într-o biserică creștină, care nu ține ziua a șaptea de odihnă, ci o ține pe cea dintâi sau oricare alta sau nu ține niciuna, ești în Babilon!***

- ***Dacă ești într-o biserică creștină, care se închina prin/la statui, ești în Babilon!***

- ***Dacă ești într-o biserică creștină, care se închina prin/la icoane, ești în Babilon!***

- ***Dacă ești într-o biserică creștină, care se închina prin/la Fecioara Maria/Maica Domnului, ești în Babilon!***

- ***Dacă ești într-o biserică creștină, care se închina prin/la sfinți, ești în Babilon!***

- ***Dacă ești într-o biserică creștină, care se închina prin/la moaște de sfinți, ești în Babilon!***

- *Dacă ești într-o biserică creștină, în care prin doctrină, se încalcă în orice fel, Cele Zece Porunci (respectiv Cele Două Mari Porunci de Iubire ce le includ!) sau în care Cele Zece Porunci au fost aruncate în derizoriu în oricare mod sau chiar au fost trunchiate, schimbate sau anulate, sau în care sunt abandonate și nepredicate sau necunoscute, ești în Babilon!*
- *Dacă ești într-o biserică creștină, care crede în „purgatoriu”, ești în Babilon!*

- *Dacă ești într-o biserică creștină, care crede în „puteri salvatoare ale pomenilor”, ești în Babilon!*
- *Dacă ești într-o biserică creștină, în care se practică (de cele mai multe ori inconștient, sub înșelătoria cronică satanică!) diverse ritualuri păgâne milenare sau seculare, îmbrăcate tradițional și perfid în haine creștinești, ești în Babilon!*
- *Dacă ești într-o biserică creștină, care crede, face și se închină, oricum altcumva decât a poruncit Domnul, ești în Babilon!*
- *Dacă ești într-o biserică creștină, care nu crede, nu face și nu se închină, cum a poruncit Domnul, ești în Babilon!*
Etc.

Să nu ne mire dacă aproape întreaga lume creștină este astăzi, în mare măsură, mai mult sau mai puțin, funcție de acceptarea uneia sau mai multor dogme greșite, în Babilon! Așa profetește și Domnul Iisus în *Apocalipsa* când se adresează Bisericilor Sale. Așa este până la urmă și logic gândind, având în vedere „munca” milenară a Satanei! Din nefericire! Pentru că, de n-ar fi așa, l-am subestima pe vrăjmaș!

Babilonul este aproape peste tot astăzi! Și nu este de astăzi, este foarte vechi!

O înșelătorie cronică (un Babilon secular sau chiar milenar!) este mult mai periculoasă decât una spontană, introdusă brutal, doar în vremurile din urmă!

Satana știe acest lucru, să nu-l subestimăm! Un Babilon introdus brutal, doar în vremurile dinaintea sfârșitului lumii și pentru o perioadă foarte scurtă, nu ar fi urmat de *turma cea mare*, așa cum, din nefericire, Biblia ne spune că se va întâmpla! Toată lumea ar fi circumspectă!

În schimb, un *Babilon* deja instalat cronic și moștenit de generații, pe lângă toate "roadele" negative secular-milenare din trecut, înșeală grosul Omenirii, fără ca măcar aceștia să-și dea seama. Nimeni din lumea creștină, chiar și cei mai slabi și păcătoși dintre credincioși, nu vrea să adere deschis, prin liber arbitru, la Babilon, pentru a fi pedepsit de Domnul Dumnezeu! Am convingerea că nici măcar autointitulații *atei*! Este firesc și logic.

Așadar, este vorba de ÎNȘELĂTORIE!!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 13, 5. Iar Iisus a început să le spună: Vedeți să nu vă înșele cineva.*)

Este vorba de prinderea în mrejele păcatului și morții veșnice (cele de-a doua), a celor nepregătiți, fără ca măcar aceștia să-și dea seama că sunt în Babilon!

Așadar, prin „*ieșirea din Babilon*”, Domnul Dumnezeu ne transmite să părăsim doctrinele bisericești false, de origine satanică, fiecare din confesiunea lui! Nu este ușor să ieși dintr-un sistem și să recunoști că ai greșit, dar dacă n-o faci, rămâi în Babilon!

Să renunțăm la doctrinele extrabiblice, provenite din „Sfânta Tradiție” și să ne întoarcem strict la Cuvântul Lui exprimat prin Biblie, la Adevărul biblic pur, curat, nepervers! Întrucât, o latură a acestei presupuse „Sfinte Tradiții”, a venit nu să ne întărească credința și nici să o completeze (pentru că nici n-ar fi putut completa ceva deja complet!), ci să „*schimbe*”

mincinos, exact condițiile de mântuire, regulile de mântuire, factorii implicați în procesul mântuirii, cu scopul scurtcircuitării traseului omului către Dumnezeu și pierderii, prin înșelătorie, a cât mai multe suflete posibil cu putință, în spatele acestui îndelungat proces milenar „tradiționist”, fiind nimeni altul decât Satana.

***Adevărul este Adevăr și va învinge pe oricine îl află,
dar rămâne de partea minciunii!***

Iar deținerea Adevărului și neîmpărtășirea Lui, din frică sau din oricare alt motiv, înseamnă falsă iubire de Dumnezeu și de oameni, înseamnă un crunt întuneric propriu!

***Adevărul trebuie împărtășit și răspândit maximum
posibil cu putință!***

Toți trebuie să căutăm și să urmăm Adevărul, chiar dacă descoperirea acestuia, inițial ne zdruncină, și apoi ne costă oricât și orice!

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: “CAPITOLUL 15. Babilonul”, din lucrarea intitulată “Semnul Fiarei”

18. Vă rog să precizați ce s-a întâmplat și ce se va întâmpla cu oamenii (unde sunt și unde vor fi: Rai, Iad, nicăieri, etc.):

- 1. morții nedrepti, nelegiuți, nepocăiți, ce au murit în perioada istorică Creația Lumii – Învierea lui Hristos;
- 2. morții drepti, legiuți, pocăiți, ce au murit în perioada istorică Creația Lumii – Învierea lui Hristos;
- 3. morții nedrepti, nelegiuți, nepocăiți, ce au murit și vor muri în perioada istorică Învierea lui Hristos – Revenirea lui Hristos;
- 4. morții drepti, legiuți, pocăiți, ce au murit și vor muri în perioada istorică Învierea lui Hristos – Revenirea lui Hristos;
- 5. vii nedrepti, nelegiuți, nepocăiți, din ultima generație a Pământului, cei ce vor trăi Revenirea lui Hristos;
- 6. vii drepti, legiuți, pocăiți, din ultima generație a Pământului, cei ce vor trăi Revenirea lui Hristos.

Timp de raspuns: cca 5 minute.

Răspuns: După moarte, sufletul omului nu merge în niciun Rai și-n niciun Iad, ci intră „în tihnă”, într-o stare asemănătoare unui somn continuu, inconștient, fără de niciun vis (într-un fel de „stand-by”, rezervă), așteptând Învierea, “fiecare în rândul cetei sale”.

Fericiții (pocăiții) (2; 4) se vor ridica la Învierea cea Dintâi („unii la viață veșnică”), ce se va petrece „în ziua cea de apoi”, la cea de-a doua venire a Mântuitorului,

dobândind din acel moment Raiul etern, iar nenorociții (nepocăiții) (1; 3) la Învierea cea de-a Doua („iar alții spre ocară și rușine veșnică”), ce se va petrece la mii (o mie) de ani după Învierea cea Dintâi, având rânduită teribila moarte, cea de-a doua!

Vii nedrepti, nelegiuți, nepocăiți (5), din ultima generație a Pământului, vor fi uciși de slava Revenirii Mântuitorului, apoi, în starea asemănătoare somnului continuu, inconștient, “așteaptă” mii (o mie) de ani până la Învierea cea de-a Doua, a pierduților, iar vii drepti, legiuți, pocăiți (6), vor fi transformați „într-o clipeală de ochi” de către Domnul Iisus la cea de-a doua Sa venire, primind trupuri duhovnicești și împreună cu „morții întru Hristos” înviați cu Învierea cea Dintâi, de asemenea în trupuri duhovnicești, formează tabăra mântuiților ce din ziua cea de apoi, dobândesc Paradisul veșnic.

Scurte explicații: În general, există trei accepțiuni (varianțe) în această privință:

1. După moarte, sufletul omului merge în Rai sau Iad, varianta cea mai larg răspândită (în popor, cel puțin pe la noi, circulă tot felul de idei: c-ar merge imediat sau după 3 zile, ba după 40 de zile, ba după nu știu câte săptămâni, timp în care dă târcoale sau circulă pe unde a fost în viața aceasta pământească etc.);

2. După moarte, sufletul omului intră „în tihnă”, într-o stare asemănătoare unui somn continuu, inconștient, fără de niciun vis (într-un fel de „stand-by”, rezervă), așteptând învierea, accepțiune, din câte observ, mult mai puțin răspândită.

3. După moarte, sufletul omului merge în Rai sau Iad, dar numai de la învierea Domnului Iisus încoace. Căci până

atunci, toți: buni sau răi, drepti sau nelegiuți, credincioși sau nu, toți la grămadă, mergeau în Iad. Iar la Învierea Domnului Iisus de acum 2000 de ani, când moartea a fost biruită, cei buni, drepti, credincioși, pocăiți, sfinți, au fost eliberați, scoși din Iad și trimiși în Rai.

Varianța a treia, la care se pare că aderă și Biserica Ortodoxă, aș exclude-o direct, pentru că, pe lângă că-i foarte puerilă și n-are niciun fundament scripturistic, ne-ar lăsa cu gura căscată! Vă dați seama? Vorbind de omul sfânt, momentul istoric al trăirii vieții lui, mai exact cel al morții, ar face diferența. Dacă sfântul a trăit și murit înainte de învierea Domnului Iisus de acum cca 2000 de ani, în oricare perioadă din miile de ani trecute până atunci, ghinionul lui! A trebuit să sufere chinurile Iadului, o perioadă extrem de variabilă, mii de ani, sute de ani, zeci de ani etc. Dar dacă sfântul a trăit și murit începând cu secunda imediat următoare după învierea Domnului Iisus, deci în ultimii 2000 de ani, atunci bafta lui! N-a trebuit să suporte nicio clipă chinurile Iadului!

Sfinți în Iad? Domnul ar permite ca sfinții să cunoască cumplitele chinuri ale Iadului? Unii mai mult, alții mai puțin? Domnul părtinitor? Unii da, alții ba? Iertați-mă, dar e de-a dreptul ridicol! Nici vorbă de așa ceva!

Înainte de Învierea Domnului Iisus de acum cca 2000 de ani, au trăit o mulțime de oameni drepti pe acest Pământ, ca de altfel și imensa majoritate a profeților Săi (Abel, Noe, Avraam, Moise, Aroon, Isaia, Ieremia, Iezechiel, Daniel, Osea, Amos, Miheia, Ioil, Avdie, Iona, Naum, Avacum, Sofonie, Agheu, Zaharia, etc., chiar și Ioan Botezătorul a fost decapitat înainte de învierii). Mă îndoiesc puternic că un Dumnezeu perfect, atotputernic, DREPT, nepărtinitor, ar fi permis ca sute de mii sau milioane de oameni drepti, printre care și profeții Lui, să fie chinuiți pe NEDREPT în Iad, atâtea mii de ani! Sau chiar și-un drept, unul singur, o singură oră! Imaginați-vă cum

ar fi să fiți voi înșivă arși în foc numai pentru o singură oră și apoi vă rog să judecați dacă Domnul și-ar fi pedepsit sau nu, pentru atâtea mii de ani, cu acest chin teribil, pe chiar sfinții Săi.

Însă Biblia pare să ne spună ca *varianta adevărată*, reală, *este cea de-a doua!*

<i>Biblia vorbește clar despre DOUĂ MARI ÎNVIERI DIFERITE!</i>
--

Evenimentele s-ar desfășura astfel: La cea *de-a doua venire* a Domnului Iisus Hristos, după acel timp de strâmtorare cum nu a mai fost vreodată, timp în care oamenii ce vor fi rezistat în viață se vor împărți în două categorii (tabere), credincioșii (dreptii, pocăiții) și necredincioșii (nedreptii, nepocăiții), *va fi sfârșitul lumii* acesteia (*You Tube: "Apocalipsa - Semnele Sfarsitului - Full"*).

La această a doua venire pe Pământ, Mântuitorul va porunci tuturor morților „*întru Domnul*”, dintotdeauna (ce au murit de moartea biologică, fizică), să învieze, și apoi, „*într-o clipeală de ochii*” îi va transforma pe cei în viață din tabăra Lui (pe credincioșii ultimei generații!), dăruindu-le trupuri noi, duhovnicești, nestricăcioase, nemuritoare.

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Ioan*, Cap. 14, 1. *Să nu se tulbure inima voastră; credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine.*, 2. *În casa Tatălui Meu multe locașuri sunt. Iar de nu, v-aș fi spus. Mă duc să vă gătesc loc.*, 3. *Și dacă Mă voi duce și vă voi găti loc, iarăși voi veni și vă voi lua la Mine, ca să fiți și voi unde sunt Eu.*, 29. *Și acum v-am spus acestea înainte de a se întâmpla, ca să credeți când se vor întâmpla.*, *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 15, 52. *Deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi. Căci trâmbița va suna și morții vor învia nestricăcioși, iar noi ne vom schimba.*).

Sfântul Apostol Pavel: „Deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi. Căci trâmbița va suna și morții vor învia nestrîcătoare, iar noi ne vom schimba.”

Toți morții „întru Domnul”, dintotdeauna, vor învia în același gen de trup pe care îl primesc și cei credincioși, din ultima generație, găsiți în viață (care nu vor cunoaște niciodată moartea cea dintâi, cea biologică!), adică vor învia în trupuri noi, duhovnicești, nestrîcătoare, nemuritoare.

Aceasta este **Prima Mare Înviere**, a fericitilor, a mântuiților, ce se va produce la cea **de-a doua venire** a Domnului Iisus!

(Exemplu: **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 20, 6. Fericit și sfânt este cel ce are parte de învierea cea dintâi. Peste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El mii de ani.).

***Sfântul Ioan Teologul:
„Fericit și sfânt este cel ce are parte de învierea cea dintâi.”!***

Ambele categorii (morții „întru Domnul” înviați + vii „întru Domnul” transformați) formează tabăra fericitilor, a mântuiților, a celor ce nu vor gusta din **moartea cea de-a doua** (a sufletului), și vor fi luați în Cer de către Mântuitor pentru mii (o mie) de ani.

(Exemplu: **Epistola întâia către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 4, 13. Fraților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați, ca ceilalți, care nu au nădejde,, 14. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa (credem) că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El., 15. Căci aceasta vă

spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți,, 16. Pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi,, 17. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea vom fi cu Domnul., 18. De aceea, mângâiați-vă unii pe alții cu aceste cuvinte.).

Pe perioada acestor mii de ani (miei de ani), în Cer se va vedea justetea judecății Domnului, viața fiecărui individ ce a trăit vreodată devenind cunoscută tuturor. De asemenea, pe parcursul miilor (miei) de ani, Satana și îngerii căzuți, rămași legați (prin conjunctură!) pe Pământul devastat, plin de cadavre și spurcăciune, vor suferi enorm, nemaiaivând pe cine ispiti și reflectând cu disperare la rezultatele groaznice ale răzvrătirii lor.

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap. 20, 1. Și am văzut un înger, pogorându-se din cer, având cheia adâncului și un lanț mare în mâna lui., 2. Și a prins pe balaur, șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pe mii de ani., 3. Și l-a aruncat în adânc și l-a închis și a pecetluit deasupra lui, ca să nu mai amăgească neamurile, până ce se vor sfârși miile de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat câtăva vreme., 4. Și am văzut tronuri și celor ce ședeau pe ele li s-a dat să facă judecată. Și am văzut sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s-au închinat fiarei, nici chipului ei, și nu au primit semnul ei pe fruntea și pe mâna lor. Și ei au înviat și au împărățit cu Hristos mii de ani.).*

Cealaltă categorie, a necredincioșilor, găsiți în viață la întoarcerea Mântuitorului (la doua Sa venire), vor fi uciși de strălucirea slavei Acestuia, iar trupurile lor vor umple Pământul, nemaiaivând cine să-i îngroape măcar.

(Exemplu: *Ieremia, Cap. 25, 33. Și în ziua aceea, cei loviți de Domnul vor zăcea de la un capăt la celălalt al*

*pământului și nu vor fi bocîți, nici nu vor fi adunați și îngropați, ci vor sta ca gunoiul pe fața pământului; **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 19, 21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care iese din gura Celui ce șade pe cal, și toate păsările s-au săturat din trupurile lor.).*

Începând din acel moment, actualul Pământ va fi pustiu de ființe omenești cu trupuri fizice, pâna la Învierea cea de-a Doua.

După trecerea miilor de ani (miei), Domnul Iisus și Noul Ierusalim, coboară din Cer împreună cu toți mântuiții protejați în imensa cetate sfântă, care va fi așezată pe locul pregătit în prealabil, al actualului Ierusalim.

*(Exemplu: **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 3, 12. Pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu și afară nu va mai ieși și voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, - al noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu - și numele Meu cel nou., Cap. 21, 10. Și m-a dus pe mine, în duh, într-un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul, pogorându-se din cer, de la Dumnezeu.).*

Tot atunci (la această **a treia venire!**) Domnul Iisus poruncește tuturor morților dintotdeauna (inclusiv celor din ultima generație a Pământului, uciși la cea de-a doua Sa venire), ce *n-au murit „întru Domnul”* (necredincioșilor, nelegiuiților), să învieze în trupuri stricăcioase, pieritoare, iar aceștia, umplând Pământul, vor încerca, sub ultima ispită a Satanei, să cucerească **Noul Ierusalim!**

Dar foc se va pogorî din Cer și vor fi *mistuiți*, atât Satana și îngerii căzuți, cât și oamenii necredincioși, fiecare după măsura păcatelor sale nepocăite, fiindu-le rânduită teribila **moarte, cea de-a doua!**

*(Exemplu: **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 20, 7. Și către sfârșitul miilor de ani, Satana va fi dezlegat din închisoarea lui,, 8. Și va ieși să amăgească neamurile, care sunt*

în cele patru unghiuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, și să le adune la război; iar numărul lor este ca nisipul mării., 9. Și s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea cea iubită. Dar s-a pogorât foc din cer și i-a mistuit., 10. Și diavolul, care-i amăgise, a fost aruncat în iezerul de foc și de pucioasă, unde este și fiara și proorocul mincinos, și vor fi chinuiți acolo, zi și noapte, în vecii vecilor., 11. Și am văzut, iar, un tron mare alb și pe Cel ce ședea pe el, iar dinaintea feței Lui pământul și cerul au fugit și loc nu s-a mai găsit pentru ele., 12. Și am văzut pe morți, pe cei mari și pe cei mici, stând înaintea tronului și cărțile au fost deschise; și o altă carte a fost deschisă, care este cartea vieții; și morții au fost judecați din cele scrise în cărți, potrivit cu faptele lor., 13. Și marea a dat pe morții cei din ea și moartea și iadul au dat pe morții lor, și judecați au fost, fiecare după faptele sale., 14. Și moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc. Aceasta e moartea cea de a doua: iezerul cel de foc., 15. Iar cine n-a fost aflat scris în cartea vieții, a fost aruncat în iezerul de foc., Cap. 21, 8. Iar partea celor fricoși și necredincioși și spurcați și ucigași și desfrânați și fermecători și închinători de idoli și a tuturor celor mincinoși este în iezerul care arde, cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua.).

Aceasta este **A Doua Mare Înviere**, a nelegiuitorilor, a nefericiților, a nemântuiților!

(Exemplu: **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 20, 4. Și am văzut tronuri și celor ce ședeau pe ele li s-a dat să facă judecată. Și am văzut sufletele celor tăiați pentru mărturia lui Iisus și pentru cuvântul lui Dumnezeu, care nu s-au închinat fiarei, nici chipului ei, și nu au primit semnul ei pe fruntea și pe mâna lor. Și ei au înviat și au împărățit cu Hristos mii de ani., 5. **Iar ceilalți morți nu înviază până ce nu se vor sfârși miile de ani.** Aceasta este învierea cea dintâi., 6. Fericit și sfânt este cel ce are parte de învierea cea dintâi. Peste aceștia moartea cea de a doua nu are putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El mii de ani.).

Sfântul Ioan Teologul: *“Iar ceilalți morți nu înviază până ce nu se vor sfârși miile de ani.”*
(*mia de ani*)

Vai celor ce au parte de învierea cea de-a doua, care se petrece la mii (o mie) de ani după învierea cea dintâi (la a treia venire pe Pământ a Domnului Iisus!), pentru că vor fi pierduți pentru eternitate!

Deci, cea *dintâi* înviere este cea a fericitilor, a oamenilor drepți, pocăiți, ce-au murit „*întru Domnul*” dintotdeauna!

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, Cap.*

14, 13. Și am auzit un glas din cer, zicând: Scrie: Fericți cei morți, cei ce acum mor întru Domnul! Da, grăiește Duhul, odihnească-se de ostenele lor, căci faptele lor vin cu ei,,
Epistola întâia către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 4, 16. Pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi.).

Aspecte surprinse și de Sfântului Apostol Pavel:

(Exemplu: *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 15, 42.* Așa este și învierea morților: Se seamănă (trupul) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; 43. Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă, se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; 44. Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc., 45. Precum și este scris: "Făcutu-s-a omul cel dintâi, Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă cu duh dătător de viață"; 46. Dar nu este întâi cel duhovnicesc, ci cel firesc, apoi cel duhovnicesc., 47. Omul cel dintâi este din pământ, pământesc; omul cel de-al doilea este din cer., 48. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; și cum este cel ceresc, așa sunt și cei cerești., 49. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul celui ceresc., 50. Aceasta însă zic, fraților: Carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea., 51. Iată, taină vă spun vouă: Nu toți

vom muri, dar toți ne vom schimba,, 52. Deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi. Căci trâmbița va suna și morții vor învia nesticăciosi, iar noi ne vom schimba,, 53. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nesticăciune și acest (trup) muritor să se îmbrace în nemurire,, 54. Iar când acest (trup) stricăcios se va îmbrăca în nesticăciune și acest (trup) muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci va fi cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință,, 57. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos!, 58. Drept aceea, frații mei iubiți, fiți tari, neclintți, sporind totdeauna în lucrul Domnului, știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul.).

După pedeapsa Satanei, îngerilor căzuți și nemântuiților, deci după a doua mare înviere, mântuiții vor trăi veșnic fericiți, în prezența Domnului, pe **Noul Pământ** (între cele două mari învieri, aceștia fiind cu Domnul, în Cer)!

(Exemplu: **Isaia**, Cap. 65, 17. Pentru că Eu voi face ceruri noi și pământ nou. Nimeni nu-și va mai aduce aminte de vremurile trecute și nimănui nu-i vor mai veni în minte,, Cap. 66, 22. Într-adevăr, precum cerul cel nou și pământul cel nou pe care le voi face, zice Domnul, vor rămânea înaintea Mea, așa va dăinui totdeauna seminția voastră și numele vostru., **A doua epistolă Sobornicească a Sfântului Apostol Petru**, Cap. 3, 13. Dar noi așteptăm, potrivit făgăduințelor Lui, ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea., **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 21,1. Și am văzut cer nou și pământ nou. Căci cerul cel dintâi și pământul cel dintâi au trecut; și marea nu mai este.).

Cea **de-a doua înviere** este cea a nefericiților, a necredincioșilor, a nelegiuitorilor, a oamenilor nedrepti, nepocăiți, ce n-au murit „**întru Domnul**”, dintotdeauna!

(Exemplu: **Cartea înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah (Ecclesiasticul)**, Cap. 41, 11. Vai vouă, bărbați nelegiuitori care ați părăsit legea Dumnezeului celui Preaînalt,, 12. Că de vă veți naște, spre blestem vă veți naște, și de veți muri, spre osândă vă veți osebi.).

Așa cum spuneam, cele ***Două Mari Învieri Distincte***, ne sunt confirmate și de Sfântul Apostol Pavel.

(Exemplu: *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 15, 19. Iar dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii., 20. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți., 21. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților., 22. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia., 23. ***Dar fiecare în rândul cetei sale:*** Hristos începătură, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui., 24. După aceea, sfârșitul, când Domnul va preda împărăția lui Dumnezeu și Tatălui, când va desființa orice domnie și orice stăpânire și orice putere., 25. Căci El trebuie să împărățească până ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale., 26. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea.).

Sfântul Apostol Pavel: ***“Dar fiecare în rândul cetei sale: Hristos începătură, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui,”***

Observați, vă rog, că oamenii vor învia în ***două cete***, primii vor fi ***„cei ai lui Hristos, la venirea Lui”*** (a doua oară), iar restul, cei pierduți, la ***sfârșit*** (la mii (o mie) de ani de la venirea Sa cea de-a doua, adică la cea de-a treia venire)!

Dar ne sunt confirmate și de către evanghelistul Luca. (Exemplu: *Faptele Sfinților Apostoli*, Cap. 24, 15. Având nădejde în Dumnezeu, pe care și aceștia înșiși o așteaptă, că va să fie învierea morților: și a dreptilor și a nedreptilor.).

Luca: ***„... va să fie învierea morților: și a dreptilor și a nedreptilor.”***

Sau, mai din trecut, cele ***Două Mari Învieri Distincte***, ne sunt confirmate de către marele profet Daniel! (Exemplu: *Daniel*,

Cap. 12, 2. *Și mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor scula, unii la viață veșnică, iar alții spre ocară și rușine veșnică.*

Daniel: *„Și mulți dintre cei care dorm în țărâna pământului se vor scula, unii la viață veșnică (învierea cea dintâi), iar alții spre ocară și rușine veșnică (învierea cea de-a doua).”*

Aceste DOUĂ MARI ÎNVIERI distincte, confirmă că omul, odată ce-a murit biologic (moartea cea dintâi), nu se mai duce nicăieri, ci „așteaptă” într-un fel de somn inconștient, fără vise, una dintre ele!

Niciuna dintre aceste două mari învieri nu s-a produs până astăzi (mai 2016). *Prima, cea a fericiților*, se va produce în *„ziua cea de apoi”*, la cea de-a doua venire pe Pământ a Domnului Iisus (la sfârșitul lumii acesteia!) *iar cea de-a doua, cea a nefericiților*, la mii (o mie) de ani după prima înviere, respectiv la cea de-a treia venire pe Pământ a Mântuitorului!

„ziua cea de apoi” = ultima zi a acestui Pământ, în care se va întoarce Domnul Iisus (la a doua venire)!

Iar dacă, după moarte, omul s-ar duce imediat sau la o perioada de timp, în Rai sau Iad, *aceste Două Mari Învieri, nu-și mai au nicio logică, niciun rost, nicio menire, niciun sens, nicio rațiune!*

Pentru că ar însemna că la cea de-a doua venire a Mântuitorului, Dumnezeu să-i „deranjeze” pe oamenii credincioși dintotdeauna, morți oricând în istoria Pământului și implicit existenți deja în Rai de perioade de timp extrem de variabile, să-i aducă prin țărână și să-i învieze cu învierea cea dintâi, prin care să le dăruiască trupuri duhovnicești, ca apoi doar să-i ducă din nou în Rai.

Pentru că ar însemna că la ultima venire (a treia) a Mântuitorului, Dumnezeu să-i „scoată” pe oamenii necredincioși dintotdeauna, morți oricând în istoria Pământului și implicit existenți deja în Iad de perioade de timp extrem de variabile, să-i aducă prin țărână și să-i învieze cu învierea cea de-a doua în trupuri stricăcioase, ca apoi doar să-i ducă din nou în Iad.

Fără logică, rost, menire, sens, rațiune! Și, mai presus de toate, am văzut că Biblia nu ne spune că așa se va întâmpla! Dimpotrivă!

Enoh și profetul Ilie au fost luați în Cer fără să cunoască moartea biologică, cea dintâi.

(Exemplu: *Facerea*, Cap. 5, 24. *Și a plăcut Enoh lui Dumnezeu și apoi nu s-a mai aflat, pentru că l-a mutat Dumnezeu.*, *Cartea înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah (Ecclesiasticul)*, Cap. 44, 16. *Enoh, bine-plăcut Domnului fiind, s-a mutat cu trupul și este pildă de pocăință neamurilor.*, *Cartea a patra a Regilor*, Cap. 2, 11. *Pe când mergeau ei așa pe drum și grăiau, deodată s-a ivit un car și cai de foc și, despărțindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vârtej de vânt la cer.*).

Nu știu dacă atunci au primit sau nu trupuri duhovnicești (dar apreciez ca da!). Exemplu: *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 15, 50. *Aceasta însă zic, fraților: Carnea și sângele nu pot să moștenească împărăția lui Dumnezeu, nici stricăciunea nu moștenește nestricăciunea.*). Cert este c-au fost luați la Cer!

De asemenea, cei credincioși Domnului Iisus, din ultima generație a acestui Pământ, în viață la cea de-a doua venire a Lui, nu vor gusta moartea biologică, cea dintâi, și vor fi luați în Cer cu trupuri duhovnicești!

(Exemplu: *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 15, 44. *Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firesc, este și trup duhovnicesc.*, 46. *Dar nu este întâi cel duhovnicesc, ci cel firesc, apoi cel duhovnicesc.*, 51.

Iată, taină vă spun vouă: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba,).

Astfel:

Fericiti vor fi oamenii ce au murit de moartea cea dintâi (biologică, fizică) și au parte de învierea cea dintâi, a mântuiților!

(Exemplu: *Isaia*, Cap. 26, 19. Morții Tăi vor trăi și trupurile lor vor învia! Deșteptați-vă, cântați de bucurie, voi cei ce sălășluiți în pulbere! Căci roua Ta este rouă de lumină și din sânul pământului umbrele vor învia., *Sfânta Evanghelie după Ioan*, Cap. 6, 40. Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi., Cap. 11, 25. Și Iisus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi.).

Domnul Iisus: „... și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. ; ... Eu sunt învierea și viața;...”

Aș adăuga aici și următorul verset, cu trimitere către *Capitolul* în care am analizat *Legea Domnului*.

(Exemplu: *Cartea a doua a macabeilor*, Cap. 7, 9. Pentru aceea și acesta, ca și cel dintâi, pe rând toate chinurile le-a suferit și, când era să moară, a zis: "Tu dar, nelegiuitule, ne scoți pe noi dintr-această viață, însă Împăratul lumii, pe noi cei care murim pentru legile Lui, iarăși ne va învia cu înviere de viață veșnică").

Observați? Cei care mor „pentru legile Lui, iarăși” vor fi înviați „cu înviere de viață veșnică”, la învierea ce dintâi! Deci, pentru ce mor? „*Pentru legile Lui!*”

Nefericiți vor fi oamenii ce au murit de moartea cea dintâi (biologică, fizică) și au parte de învierea cea de-a doua, pentru că aceștia vor suferi și moartea cea de-a doua!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Ioan*, Cap. 5, 28. Nu vă mirați de aceasta; căci vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui.).

Astfel, **mântuiți** vor muri cel mult o dată, și numai cu moartea cea dintâi, biologică! Cel mult o dată, pentru că cei în viața din ultima generație a Pământului, când se va întoarce Domnul Iisus, nu vor avea parte nici măcar de aceasta.

În schimb, **nemântuiți** vor muri obligatoriu de două ori! Prima dată cu moartea cea dintâi, biologică, oricând în istoria Pământului sau la cea de-a doua venire a Mântuitorului, iar a doua oară cu teribila și iremediabila moarte cea de-a doua, ce se va întâmpla după învierea cea de-a doua. Inclusiv expresia în sine: „**moartea cea de-a doua**”, indică acest fapt. Pentru că nimeni nu poate muri o a doua oară, dacă, în prealabil, n-a fost înviat după o primă moarte.

Concluzii

Cred că se poate sintetiza:

În Cer, omul ajunge fie direct viu, fie, în cazul morților, NUMAI PRIN ÎNVIERE!

Singura cale prin care omul care a gustat moartea biologică (cea dintâi), ajunge în Rai, este calea învierii!

(Exemplu: *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 15, 22. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia.).

Domnul Iisus S-a „înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu”, după ce a înviat din morți!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 16, 19. Deci Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu., *Sfânta Evanghelie după*

Luca, Cap. 24, 51. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer.).

În mod similar se vor desfășura lucrurile la învierea cea dintâi, a fericitelor, ce se va petrece „în ziua cea de apoi”, la cea de-a doua venire a Mântuitorului! După același model, vor ajunge oamenii în Cer, la Domnul Dumnezeu!

(Exemplu: Sfânta Evanghelie după Ioan, Cap. 6, 40. Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi., Cap. 11, 25. Și Iisus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi.).

„Și Iisus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi.”

Hristos „fiind începătură (a învierii) celor adormiți”, toți morții dintotdeauna, ce au murit în Domnul (credincioșii), vor fi înviați cu *Învierea cea Dintâi*, la cea de-a doua venire a Sa, și apoi luați la Cer.

(Exemplu: Faptele Sfinților Apostoli, Cap. 1, 9. Și acestea zicând, pe când ei priveau, S-a înălțat și un nor L-a luat de la ochii lor., 10. Și privind ei, pe când El mergea la cer, iată doi bărbați au stat lângă ei, îmbrăcați în haine albe., 11. Care au și zis: Bărbați galileieni, de ce stați privind la cer? Acest Iisus care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer., Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 15, 20. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți., 23. Dar fiecare în rândul cetei sale: Hristos începătură, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui.).

Pentru toți aceștia, plecarea din această lume (moartea cea dintâi, fizică, biologică), reprezintă un eveniment de mică însemnătate! (Exemplu: Epistola către Filipeni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 1, 21. Căci pentru mine viață este Hristos și moartea un câștig.).

Totodată, la această a doua venire, Domnul Iisus, „într-o clipeală de ochii” îi va transforma pe cei în viața din tabăra Lui (pe credincioși), dăruindu-le trupuri noi, duhovnicești, nestricăcioase, nemuritoare - credincioși care, de asemenea, vor fi înălțați în Cer, la Domnul Dumnezeu!

(Exemplu: *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 15, 51. Iată, taină vă spun vouă: Nu toți vom muri, dar toți ne vom schimba,, 52. Deodată, într-o clipeală de ochi la trâmbița cea de apoi. Căci trâmbița va suna și morții vor învia nestricăcioși, iar noi ne vom schimba., 53. Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (trup) muritor să se îmbrace în nemurire.,).

De asemenea:

La acest moment, în Rai sunt doar un număr foarte mic de oameni (Enoh, Ilie, Moise, sfinții din învierea pârgă), imensa majoritate a fericiților urmând a intra în Ziua cea de Apoi, la Învierea cea Dintâi, la cea de-a Doua venire a Mântuitorului, Domnul Iisus Hristos!

La acest moment, nu sunt oameni în Iad; nemântuiții, toți, urmând a avea parte de pedeapsa transpusă în moartea cea de-a doua, după Învierea cea de-a Doua, ce se va petrece la mii (o mie) de ani după Învierea cea Dintâi!

(Exemplu: *Cartea lui Iov*, Cap. 26, 6. Împărăția morților este goală înaintea Lui și adâncul este fără acoperiș.).

Pentru că starea de moarte este similară somnului fără de vise („În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor”), omul mort „așteptând” învierea!

(Exemplu: **Cartea lui Iov**, Cap. 7, 9. Negura se risipește, piere, tot astfel cel ce coboară în iad nu mai vine înapoi., **Psalmi**, Cap. 145, 3. Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire., Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor., **Cartea înțelepciunii lui Isus, fiul lui Sirah (Ecclesiasticul)**, Cap. 17, 23. De la cel mort, ca de la cel care nu este, a pierit mărturisirea. Cel viu și sănătos va lăuda pe Domnul., **Cartea întâi a macabeilor**, Cap. 2, 63. Astăzi se înalță și mâine nu va mai fi, căci s-a întors în țărâna sa și planurile lui au pierit., **Sfânta Evanghelie după Luca**, Cap. 8, 55. Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea să mănânce.).

Fraților, în Grădina Edenului, șarpele i-a îndemnat spre neascultare pe părinții Omenirii, MINTINDU-I că nu vor muri!

(Exemplu: **Facerea**, Cap. 2, 15. Și a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care-l făcuse și l-a pus în grădina cea din Eden, ca s-o lucreze și s-o păzească., 16. A dat apoi Domnul Dumnezeu lui Adam poruncă și a zis: "Din toți pomii din rai poți să mănânci., 17. Iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit!, Cap. 3, 1. Șarpele însă era cel mai șiret dintre toate fiarele de pe pământ, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a zis șarpele către femeie: "Dumnezeu a zis El, oare, să nu mâncați roade din orice pom din rai?", 4. Atunci șarpele a zis către femeie: "Nu, nu veți muri!).

Aceștia nu l-au ascultat pe Dumnezeu, ci l-au ascultat pe Satana, și astfel au murit, prin aceștia **moartea intrând în lume!** Dar **moartea** a fost învinsă la cruce prin sacrificiul Domnului Iisus, tocmai pentru a face posibilă, **PRIN ÎNVIERE**, restaurarea credincioșilor, dintotdeauna, din neamul omenesc căzut.

Ca urmare, toți învățații și preoții creștini, ai oricăror confesiuni, care astăzi învață că după moartea biologică sufletul omului ajunge, fără de nicio înviere, în Rai sau Iad, riscă enorm ca, fără măcar a-și da seama, să întrețină MINCIUNA Satanei din Gradina Edenului!

Cum Satana a avut succes mințind atunci, pare să aibă succes în mare măsură și acum, facându-ne să credem eronat, ***că moartea este viață***, așa cum reiese din credințele și doctrinele multor biserici creștine de astăzi! Însă Satana, care într-adevăr e viu (încă!), știe foarte bine că morți-s morți și nu sunt nicăieri până la una dintre cele două mari învieri. Iar în urma celei de-a doua, înspre disperarea sa, va pierii și el împreună cu toți acoliții lui! (*You Tube: "Tărâmul mistic al morți - Walter Veith"*).

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: "**CAPITOLUL 8. Dincolo de moarte. Învierile**", din lucrarea intitulată "**Semnul Fiarei**" (Punctul nr. 1: „Tâlharul la cruce. Dar Domnul Iisus?; Punctul nr. 2: „Schimbarea la față”; Punctul nr. 3: „Săracul Lazăr”; Punctul nr. 4: „Samuel”; etc.)

19. Vă rog să indicați în întreaga Biblie, unde Domnul Dumnezeu ne poruncește expres, direct, concret, să ne închinăm Lui prin/la Fecioara Maria/Maica Domnului, statui, icoane, sfinți vii sau morți, moaște etc.

Timp de raspuns: cca 4 minute.

Răspuns: Domnul Dumnezeu NU poruncește așa ceva în întreaga Biblie! Dimpotrivă! Nu „este ok” să ne închinăm prin/la aceștia, în afara oricăror porunci ale Domnului, pentru că „păcatul” se produce prin neascultare, întocmai, de Poruncile divine exprese, existente! Nimic în plus, nimic în minus! Deci nepracticarea nu poate fi însoțită de păcat, în schimb, practicarea, da, pentru că încalcă direct Poruncile divine exprese, existente, respectiv, cel puțin primele două Porunci din cadrul Celor Zece Porunci, și implicit, Porunca Întâia dintre Cele Două Mari Porunci!

(Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Capitolul 20):

1. *Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Care te-a scos din pământul Egiptului și din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!*
2. *Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea și al patrulea neam, Și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.*

Scurte explicații: Mai mult, am constatat la *Capitolul* intitulat „*Dincolo de moarte*”, că omul nu poate ajunge în Rai decât direct viu sau prin înviere. Deși în „*tradiție*” există povești, Biblia nu spune nicăieri că Fecioara Maria a fost ridicată la Cer sau a fost înviată vreodată. Fecioara Maria a murit biologic. Și pentru că Biblia nu spune c-a fost înviată, și n-a fost nici printre sfinții învierii „părgă”, care au fost înviați odată cu Învierea Mântuitorului (întrucât la acea vreme nu murise, supraviețuind ani buni după răstignirea Domnului!), cele mai mari șanse sunt ca Fecioara Maria să fie, de la moartea sa până acum și până la învierea cea dintâi a fericiților, în starea somnului fără de vise! Fecioara Maria nu a avut o natură divină, ci a fost om normal în carne și oase, ca oricare altul!

Iar dacă acum Fecioara Maria nu este în Rai, ci în starea de moarte, rugându-ne și închinându-ne prin ea, riscăm să ne rugăm printr-un om mort, care nu există, la cel Veșnic Viu, Care există! (Exemplu: *Isaia*, Cap. 8, 19. Și când vă vor zice: "Întrebați pe cei ce cheamă morții și ghicitorii care șoptesc și bolborosesc", să le răspundeți: "Nu se cuvine oare poporului să alerge la Dumnezeuul său? Să întrebe oare pe morți pentru soarta celor vii?"). **În van!**

Prin această femeie fecioară, curată și credincioasă, Mântuitorul lumii doar s-a întrupat! Întrucât Domnul Iisus exista în Cer „mai înainte de întemeierea lumii”. Iar Acesta nu ne învață nicăieri că trebuie să ne închinăm Lui, **prin** ea! De asemenea, nu ne învață nicăieri să ne închinăm **la** ea! Vie sau moartă, **înviată ori ba, din Cer sau nu!** Prin ea sau prin oricine altcineva!

Argumentele confesiunilor creștine, inclusiv ortodoxă („...ba că-i artă sacră..., ... ba că se privește dincolo de imagine, de icoană..., etc...”) ce aderă la astfel de doctrine nebiblice, nu mi se par deloc solide, ci puerile și foarte „îndrăznețe”, cel puțin din următoarele considerente:

- Dumnezeu Tatăl, Domnul Iisus și apostolii Săi nu ne învață în întreaga Biblie, să recurgem la astfel practici;

- Biblia nu confirmă ca Fecioara Maria și majoritatea sfinților ar fi deja în Cer, ci mai degrabă nu sunt nicăieri astăzi, ci „așteaptă” în starea somnului fără de vise (starea specifică morții!), în lipsa oricărei cunoștințe, învierea cea dintâi, când vor deveni, într-adevăr, la propriu, conștienți, și vor primi mult doritele trupuri nemuritoare, respectiv Raiul etern;

- Chiar și ipotetic, dacă Fecioara Maria ar fi deja în Cer, Biblia nu ne dă vreo indicație că aceasta sau altcineva dintre oamenii vii sau cei morți înviați, ajunși acolo deja (Enoh, Ilie, sfinții din învierea pârgă) ar putea *mijloci* cumva pentru omul păcătos de pe Pământ. Dimpotrivă, Sfânta Scriptură ne spune că singurul *Mijlocitor* este Domnul Iisus Hristos! Adăugarea tradițională și antibiblică, realizată ulterior, peste veacuri, de către biserică, și a altor *co-mijlocitori* și chiar *co-mântuitori* (Fecioara Maria și sfinții, etc), îl retrogradează subtil pe Unicul, Singurul și Adevăratul Mântuitor: „*omul Hristos Iisus*”!

- După izvoarele istorice, cultele Fecioarei Maria, sfinților, icoanelor, moaștelor, etc. s-au concretizat practic mult mai târziu, începând de prin secolul al V-lea după Hristos.

Să plecăm genunchiul înaintea unui sfânt viu, în viață fiind, poate însemna *idolatrie*! (Exemplu: *Faptele Sfinților Apostoli*, Cap. 10, 25. Și când a fost să între Petru, Corneliu, întâmpinându-l, i s-a închinat, căzând la picioarele lui., 26. Iar Petru l-a ridicat, zicându-i: Scoală-te. Și eu sunt om.).

Iar să plecăm genunchiul înaintea unui sfânt mort, poate fi o *nebulie*! Căci riscăm să plecam genunchiul „înaintea lui Baal”!

(Exemplu: *Cartea a treia a Regilor*, Cap. 19, 18. Eu însă mi-am oprit dintre Israeliti șapte mii de bărbați; genunchii tuturor acestora nu s-au plecat înaintea lui Baal și buzele tuturor acestora nu l-au sărutat!", *Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 11, 4. Dar ce-i spune dumnezeiescul răspuns? "Mi-am pus deoparte șapte mii de bărbați, care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal".).

(acum cred că înțelegeți utilitatea cunoașterii parcursului sufletului omului, după moartea sa fizică).

Dimpotrivă! Închinarea *prin/la* om, viu sau mort, sau *prin/la* oricine sau orice altceva, cinstirea sau venerarea acestora, poate însemna "*fărădelege*" (*păcat*) în contextul în care Domnul a poruncit ca *numai Lui, Unuia să ne închinăm și să-I slujim („singurului Dumnezeu fie cinste”!)*

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 4, 10. Atunci Iisus i-a zis: Piei, satano, căci scris este: "Domnului Dumnezeuului tău să te închini și Lui singur să-I slujești", *Sfânta Evanghelie după Luca*, Cap. 4, 8. Și răspunzând, Iisus i-a zis: Mergi înapoia Mea, satano, căci scris este: "Domnului Dumnezeuului tău să te închini și numai Lui Unuia să-I slujești", *Epistola întâia către Timotei a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 1, 17. Iar Împăratul veacurilor, Celui nestricăcios, nevăzutului, *singurului Dumnezeu fie cinste* și slavă în vecii vecilor. Amin!).

Astfel, închinarea *prin/la* Fecioara Maria, închinarea *prin/la* sfinți vii dar mai ales morți, închinarea *prin/la* icoane și statui, închinarea *prin/la* moaște, etc., etc., în afara oricăror Porunci biblice Dumnezeiești în acest sens, încalcă flagrant cel puțin Poruncile nr. 1 și nr. 2 dintre *Cele Zece Porunci*, și implicit, Porunca întâia dintre *Cele Două Mari Porunci* exprese, existente, ale Domnului Dumnezeu! (*Ieșirea* - a doua carte a lui Moise, Capitolul 20):

1. *Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Care te-a scos din pământul Egiptului și din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!*
2. *Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea și al patrulea neam, Și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.*

(Exemplu: *Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise*, Cap. 5, 8. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a celor ce sunt sus în cer, sau jos pe pământ, sau în apă și sub pământ.).

Nici măcar icoanele ce-l închipuiesc pe Domnul Iisus, nu par să facă excepție! Nimic! (Exemplu: *Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise*, Cap. 4, 16. Să nu greșiți dar și să nu vă faceți chipuri cioplite, sau închipuiri ale vreunui idol, care să înfățișeze bărbat sau femeie.). Credeți că Domnul Dumnezeu cel Infinit, iubește să fie prefigurat printr-o „cioplitură” de mână de om, finită?

Remarcați expresiile: „nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ!”, „nici vreo înfățișare a celor ce sunt sus în cer, sau jos pe pământ, sau în apă și sub pământ”, „sau închipuiri ale vreunui idol, care să înfățișeze bărbat sau femeie!”. Vi se pare că acestea lasă loc vreunei excepții? NU! Scrie negru pe alb!

(Exemplu: *Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise*, Cap. 4, 15. Țineți dar bine minte că în ziua aceea, când Domnul v-a grăit din mijlocul focului, de pe muntele Horeb, n-ați văzut nici un chip., *Epistola către Coloseni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 2, 18. Nimeni să nu vă smulgă biruința printr-o prefăcută smerenie și printr-o fățarnică închinare la îngeri, încercând să pătrundă în cele ce n-a văzut, și îngâmfwându-se zadarnic cu închipuirea lui trupească.).

Dând la o parte formulele de adresare reciprocă politicoase, specifice vremurilor, nu rezultă de nicăieri din Biblie că îngerii sau alte genuri de ființe cerești trebuie să se închine *prin/la* om, și nici că omul trebuie să se închine *prin/la* omul viu dar mai ales *prin/la* la omul mort, *prin/la* îngeri sau *prin/la* alte genuri de ființe cerești! Dimpotrivă! Căci o astfel de închinare poate însemna cel puțin *Idolatrie* și *Spiritism*, adică păcat!

(Exemplu: *Faptele Sfinților Apostoli*, Cap. 10, 25. Și când a fost să intre Petru, Corneliu, întâmpinându-l, i s-a închinat, căzând la picioarele lui., 26. Iar Petru l-a ridicat,

zicându-i: Scoală-te. Și eu sunt om., **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 19, 10. Și am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui. Și el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, care au mărturia lui Iisus. Lui Dumnezeu închină-te, căci mărturia lui Iisus este duhul proorociei., Cap. 22, 8. Și eu, Ioan, sunt cel ce am văzut și am auzit acestea, iar când am auzit și am văzut, am căzut să mă închin înaintea picioarelor îngerului care mi-a arătat acestea., 9. Și el mi-a zis: Vezi să nu faci aceasta! Căci sunt împreună-slujitor cu tine și cu frații tăi, proorocii, și cu cei ce păstrează cuvintele cărții acesteia. Lui Dumnezeu închină-te!).

Toate creaturile, cerești sau omenești, trebuie să se închine doar Domnului!

Îngerul lui Dumnezeu: „Vezi să nu faci aceasta! ... Lui Dumnezeu închină-te!” Atât!

Și, contrar doctrinelor extrabiblice false ce, din nefericire, abundă astăzi în lumea creștină, **„unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: omul Hristos Iisus”!**

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Luca**, Cap. 5, 21. Iar fariseii și cărturarii au început să cărtească, zicând: Cine este Acesta care găiește hule? Cine poate să ierte păcatele decât unul Dumnezeu?, **Faptele Sfinților Apostoli**, Cap. 4, 12. Și întru nimeni altul nu este mântuirea, căci nu este sub cer nici un alt nume, dat între oameni, în care trebuie să ne mântuim noi., **Epistola întâia către Timotei a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 2, 5. Căci unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: omul Hristos Iisus),.

Sfântul Apostol Pavel: *„Căci unul este Dumnezeu, unul este și
Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: omul Hristos
Iisus”*

*„Și întru nimeni altul nu este mântuirea, căci nu este sub cer
nici un alt nume, dat între oameni, în care trebuie să ne
mântuim noi.”*

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea
integrală a Capitolelor: *“CAPITOLUL 9. Religiile lumii, CAPITOLUL 10.
Închinarea prin sfinți”*, din lucrarea intitulată *“Semnul Fiarei”*

20. Vă rog să indicați în Biblie, unde sunt consemnate o multitudine de posturi și sărbători, aferente Fecioarei Maria, sau sfinților sau apostolilor, etc. ce umplu astăzi calendarele lumii creștine

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: *Domnul Dumnezeu NU a instituit, în întreaga Biblie, astfel de “posturi și sărbători”! Învățăturile extrabiblice, referitoare la Fecioara Maria, Cultul sfinților, Cultul icoanelor, Cultul moaștelor, etc. sărbătorile și posturile aferente acestora etc., etc., etc., n-au fost niciodată poruncite Omenirii de către Mântuitor. Toate acestea nu sunt decât învățături, „suplimentare”, înșelătoare, adăugate treptat în timp de către diversele biserici, din Pagânism și/sau „Sfânta Tradiție”! Și cu de la sine autoritate!*

Scurte explicații:

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 28, 19. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,, 20. Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.*).

Deci, ce trebuie învățate toate neamurile? Răspuns: **“să păzească toate” câte Domnul a poruncit! „Toate”!**

Intră și altele aici, atașate ulterior din Tradiție, neporuncite de Dumnezeu? NU! Domnul NU afirmă: *“Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și ... câte vă voi mai porunci ulterior, după înălțarea Mea, pe parcursul secolelor următoare, prin credincioși, tradiție, etc..”* Domnul NU afirmă așa ceva! Forma verbului **“v-am poruncit”**, este la trecut (nu la viitor!) și înseamnă încheierea Învățăturii și

Poruncilor! Nu mai sunt Învățăături sau Porunci, în plus, de adăugat ulterior la Învățătura și la Legea lui Dumnezeu, față de cele rostite direct prin gura Domnului Iisus!

Domnul Iisus: „Învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

*(Exemplu: A doua epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan, Cap. 1, 10. Dacă cineva vine la voi și nu aduce **învățătura aceasta**, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit!).*

La „**învățătura aceasta**” nu mai trebuie adăugat absolut nimic, oameni buni!

21. Vă rog să indicați în Biblie, unde Domnul Iisus Hristos își împarte copiii Săi în ortodocși, catolici, protestanți, sectari, etc. (și de unde reiese că preferă sau favorizează vreuna dintre aceste categorii)

Timp de raspuns: cca 4 minute.

Răspuns: Nu împarte! Acestea sunt „atribute” artificiale și nu sunt de Sus!

Scurte explicații: Astăzi, în lumea creștină, întâlnim foarte multe *confesiuni, denominațiuni, secte etc.* religioase, cca 2.000, iar după unele păreri și statistici mai laborioase și detaliate, peste 30.000. Și de n-ar fi atâtea, ci numai câteva sute sau chiar zeci, cifra este tot foarte mare în contextul în care Domnul Iisus Hristos este Același! Iar biserica Lui ar trebui să fie una singură! Caci Evangheliile Acestuia, sunt aceleași pentru toți creștinii dintodeauna și pentru întreaga omenire!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 16, 18. Și Eu îți zic ție, că tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui., Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 1, 13. Căci ați auzit despre purtarea mea de altădată întru iudaism, că prigoneam peste măsură Biserica lui Dumnezeu și o pustiiam.*)

Observați? „*Biserica lui Dumnezeu*” este una singură, termenul este la singular, nu la plural! Domnul Iisus Hristos Însuși vorbește despre o singură Biserică („*Biserica Mea*”) și nu despre mai multe biserici!

Fiecare confesiune creștină susține că are dreptate, că deține adevărul, și că proprii enoriași vor avea parte de Rai. Altfel n-ar mai avea propria individualitate. Iar omul simplu,

ortodoxul de exemplu, afirma că el are dreptate, doar pentru că s-a născut ortodox, catolicul la fel, protestantul la fel, luteranul, evanghelistul, anglicanul, baptistul, sectarul etc., la fel. În imensa majoritate a cazurilor, doar prin prisma motivației că într-o astfel de confesiune creștină s-a născut!

Vedem, însă, că lucrurile nu stau deloc așa, în Rai vor fi „oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul”.

(Exemplu: *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 5, 9. Și cântau o cântare nouă, zicând: Vrednic ești să iei cartea și să deschizi pecețile ei, fiindcă ai fost înjunghiat și ai răscumpărat lui Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul; Cap. 7, 9. După acestea, m-am uitat și iată mulțime multă, pe care nimeni nu putea s-o numere, din tot neamul și semințiile și popoarele și limbile, stând înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe și având în mână ramuri de finic.).

Deci și din țări ortodoxe, și din cele catolice sau protestante de orice fel etc..

Mă îndoiesc să aibă dreptate în dogme contradictorii, toate bisericile în același timp, așa că, cine are totuși dreptate?

Răspuns: are dreptate, pe fiecare dogmă în parte, biserica care respectă *Adevărul*, cea care respecta *Cuvântul Domnului*! Dar unde găsim acest *Cuvânt*, acest *Adevăr*?

Cuvântul Domnului, Adevărul, este exprimat prin Biblie!

Deci are dreptate biserica care respectă *INTEGRAL* Biblia! Multe biserici pot avea și dogme adevărate, dar se pare că nici cele false sau mixte nu lipsesc!

Trebuie căutat însă numai Adevărul pur, curat, necombinat cu minciuna!

Chiar și din matematica știm că: *Adevăr + Adevăr = Adevăr*, în timp ce *Fals + Fals = Fals*, *Adevăr + Fals = Fals*! și *Fals + Adevăr = Fals*! ! Așadar,

Minciuna și combinațiile adevărului cu minciuna sunt extrem de periculoase, întrucât formează specialitatea Satanei!

De aceea, *trebuie identificate și abandonate, eliminate!*

- Eu: ...Părinte, după cunoștințele mele actuale, am fost furați în masă, am fost înșelați aproape la grămadă, mai toată lumea creștină de astăzi este în Babilon. Eu am ajuns la concluzia că bisericile creștine care merg cu „*Sola Scriptura*” sunt mult mai aproape de adevăr...
- Un Preot ortodox: ... „*Sola Scriptura*” este un mod de gândire foarte îngust... Domnul Iisus Hristos n-a scris nimic și nici n-a spus ucenicilor Săi să scrie ceva... El i-a învățat prin viu grai... deci Evanghelia s-a răspândit de la unii la alții... prin tradiție... dacă nu scriau nimic, cum era? Însemna că nu-l mai aveam noi astăzi pe Hristos? Nu...
- Eu: ... Parinte, Biblia surprinde Cuvântul Lui Dumnezeu! Este arhisuficientă! De ce să riscam să adăugam învățături din „*Sfânta Tradiție*”? Dacă „*Sfânta Tradiție*” a fost infectată, în timp, pe ici pe colo, cu minciuna satanică?...
- Un Preot ortodox ... N-a fost infectată, că biserica noastră a selectat mereu adevărul...

Elementar greșit, în opinia mea! „*Biserica noastră a selectat mereu adevărul... din „Sfânta Tradiție”, biserica catolică a selectat mereu adevărul din „Sfânta Tradiție”...*”, o parte din bisericile protestante diverse au selectat mereu adevărul din „*Sfânta Tradiție*” etc., etc..

Și care este rezultatul? Nenumărate confesiuni creștine diverse și o multitudine de doctrine, dogme, învățături, practici religioase etc. bazate pe „*Sfânta Tradiție*”, contrare între ele și, mai grav, contrare Cuvântului Domnului Iisus. Învățături care au ajuns, de multe ori, să prevaleze *Sfintei Scripturi*!

Dvs. credeți că-i sănătos? Deci, „***Sola Scriptura***» (**doar Sfânta Scriptură = Biblia, fără „Sfânta Tradiție”!**) *este un mod de gândire foarte îngust*”, dar noi, care suntem deasupra (căci nu ne ajunge „*Sola Scriptura*”!), suntem complecși, cu viziuni largi și înalte, prin bisericile noastre, am tot selectat în timp la adevăruri, provenite din „*Sfânta Tradiție*”, până am ajuns fiecare cu „adevărul” lui diferit și pervertit!?

22. Vă rog să precizați care sunt factorii implicați în procesul mântuirii individuale a creștinului

Timp de raspuns: cca 5 minute.

Răspuns: Salvarea și dobândirea vieții veșnice (Raiului) de către creștin, presupune efortul combinat al omului cu Dumnezeu, iar factorii implicați în procesul mântuirii acestuia, sunt trei:

<i>1. Ascultarea omului, motivat de dragoste, de iubire;</i><i>2. Credința omului;</i><i>3. <u>HARUL DOMNULUI IISUS.</u></i>

(Exemplu: *Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 13, 13. Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea., *Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 2, 8. Căci în har sunteți mântuiți, prin credință, și aceasta nu e de la voi: este darul lui Dumnezeu;).

Scurte explicații: Dar, atenție! A nu se înțelege greșit: “*efortul combinat*” nu presupune nicidecum vreun gen de neputință din partea lui Dumnezeu, Care este Atotputernic (și nu înseamnă nici că El ar avea nevoie de ajutorul omului ca să-l poată mântui pe aceasta!), ci doar necesitatea pocăinței creștinului, în inima lui. Pocăință, ce se poate realiza, de asemenea și numai, în urma legăturii și cu ajutorul lui Dumnezeu, prin Harul Său și prin puterea conferită omului în acest scop. Omul singur, fără legătura cu Domnul și în afara

ajutorului Duhului Sfânt, ar fi incapabil să participe la acest „**efort combinat**”. Așadar, sânguina conștiință spre desăvârșire, a omului slab, se întâmplă de asemenea prin puterea conferită lui de către Domnul și sub oblăduirea atotacoperitoare a Harului Acestuia.

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 16, 16. Legea și proorocii au fost până la Ioan; de atunci împărăția lui Dumnezeu se binevestește și fiecare se silește spre ea., Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 15, 10. Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost în zadar, ci m-am ostenit mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine., Epistola întâia către Timotei a Sfântului Apostol Pavel, Cap. 6, 12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, cucerește viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai dat bună mărturie înaintea multor martori., Epistola a doua către Timotei Sfântului Apostol Pavel, Cap. 1, 6. Din această pricină, îți amintesc să aprinzi și mai mult din nou harul lui Dumnezeu, care este în tine, prin punerea mâinilor mele., Cap. 2, 15. Silește-te să te arăți încercat, înaintea lui Dumnezeu lucrător cu fața curată, drept învâțând cuvântul adevărului.).*

Pocăința include lepădarea de sine și predarea inimii lui Dumnezeu, acte motivate de iubirea desăvârșită a Acestuia pentru om. Și odată inima omului predată Domnului, calea înspre desăvârșirea sa, respectiv îndeplinirea cât mai completă a celor doi factori ce-l vizează, devine doar o „**consecință**” a iubirii sincere purtate, la rândul lui, Acestuia. Întrucât, în primul rând, Domnul îi oferă lui, prin HAR, în DAR, condițiile și posibilitatea mântuirii (primirii cadoului ceresc nemeritat!), doar pentru că El este milos și iertător, bun și infinit iubitor de om.

Sau mai simplu spus, Domnul trebuie iubit, și implicit ascultat deplin și urmat pentru că, în primul rând, El ne iubește desăvârșit și ne vrea veșnic fericiți în Paradisul Lui, în

eternitate. Și ca să fie cu putință acest lucru, S-a sacrificat la cruce pentru noi toți, oamenii dintodeauna! Acest sacrificiu suprem al Divinității, a deschis poarta salvării în veșnicie a oamenilor ce se pocăiesc în inima lor, mântuirea acestora fiind așadar posibilă prin meritele lui Hristos.

Astfel, căința, pocăința, credința, **ascultarea motivată de iubire**, sunt interconectate și reprezintă reacția de răspuns a creștinului la iubirea desăvârșită purtată lui de către Dumnezeu, iubire ce a mers până la sacrificiul suprem, pentru a-i putea dăruia acestuia, NEMERITAT, viața eternă.

Dumnezeu trebuie ascultat și urmat, nu din frică de pedeapsă și nici doar pentru răsplată, ci pentru că-L iubim! Este un Dumnezeu infinit bun, Căruia ne dorim de bună voie și cu ardoare să-I slujim! Iar acum aș vrea să remarcăți ceva, simplu dar vital important: **îndeplinirea celor doi factori ce țin de om, implicați în procesul mântuirii sale, nu reprezintă altceva decât îndeplinirea voii lui Dumnezeu!** Așadar, cei ce se străduiesc întru voia Lui, mânați de iubirea purtată Acestuia, vor fi salvați! **Ascultarea (1)** se bazează pe iubire și respect iar **credința (2)** este liantul care activează **HARUL (3)** lui Hristos!

Revenind, alegerea este însă a noastră, a fiecăruia dintre noi! Dar alegerea Domnului nu place Vrajmașului!

Scopul Satanei este scurtcircuitarea (întreruperea, blocarea etc.) traseului omului către Dumnezeu!

Biblia transmite următorul MESAJ, pentru creștin:

Să-L IUBIM (1) pe Dumnezeu, să CREDEM (2) în El și prin HARUL (3) Domnului Iisus vom fi mântuiți! (1+2+3)

Dar vine Biserica Baptistă și spune, contrar Bibliei, logicii și firii:

**„Prin HARUL (3) Domnului Iisus vom fi mântuiți!”
(Sola Gratia)**

Doar atât! În viziunea acesteia, nu există **„efortul combinat”**, participă doar Dumnezeu, nu și omul. Se înșeală amarnic!

Dar vin și alte biserici protestante și spun, contrar Bibliei, logicii și firii:

„Prin CREDINȚĂ (2) vom fi mântuiți!” (Sola Fide)

Doar atât! În viziunea acestora, nu există **„efortul combinat”**, participă doar omul, nu și Dumnezeu. Se înșeală amarnic! Celor din această categorie, le-aș atrage atenția, în plus, că dacă ar fi așa, atunci ar însemna că și demonii s-ar mântui în cele din urmă. Căci demonii, ei înșiși cred în existența Domnului Dumnezeu! (Exemplu: *Epistola soborniceasca a Sfântului Apostol Iacov*, Cap. 2, 19. *Tu crezi că unul este Dumnezeu? Bine faci; dar și demonii cred și se cutremură.*). Iar noi știm sigur că acest fapt NU este adevărat, întrucit demonii nu se vor mântui! (Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 25, 41. *Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui.*).

Sau

„Să CREDEM (2) în El și prin HARUL (3) Domnului Iisus vom fi mântuiți!”

Doar atât! În viziunea acestora, în **„efortul combinat”**, participă Dumnezeu, iar omul poate fi comod, lejer, delăsător în cele trebuincioase salvării sufletului său. Se înșeală amarnic!

Apoi vine Biserica Ortodoxă și spune, mai mult, dar tot incomplet:

„Să-L SEMI-IUBIM (parte din 1) pe Dumnezeu, să CREDEM (2) în El și prin HARUL (3) Domnului Iisus vom fi mântuiți!”

Și aceștia au fost înșelați, în parte! Mult mai puțin decât bapțiștii aici! Dar mult mai mult decât ei în multe ale privințe. Căci, pe de altă parte, practic, Biserica Ortodoxă păstrează ziua falsă de odihnă, se închină prin/la Fecioara Maria, icoane, sfinți morți sau vii și moaștele acestora etc. + altele neporuncite. Și rău face! Căci toate acestea pot însemna încălcarea Poruncilor Domnului, adică **păcat!** Adică nerespectarea Iubirii (factorului notat la nr. 1: „**Ascultarea omului din dragoste, din iubire**”), și/sau a Credinței (factorului notat la nr. 2)! Din acest punct de vedere, se pare că ortodocșii au fost furați (înșelați de Satana!) foarte tare, și sunt mult mai departe de **Sola Scriptura**, decât bapțiștii.

Toate bisericile creștine, fără de acest MESAJ biblic complet (1+2+3), ci cu mesajul incomplet, mai mult sau mai puțin trunchiat, par să fie în eroare!

Iar, din nefericire, se pare că eroarea umple astăzi lumea creștină, Omenirea fiind furată (înșelată de Satana) aproape în masă! Extrem de grav! Iar dacă n-ar fi așa, ar însemna că Satana a stat cu mâinile în sân în acești 2000 de ani de Creștinism!

Revenind la Biserica Ortodoxă în care și eu m-am născut, foarte neplăcut surprins am fost, fraților, după toți acești ani de căutări, să constat că există șanse mari ca aceasta, alături de Biserica Romano-Catolică, să riște să fie unul dintre cele mai mari „*Babiloane*” dintre nenumăratele confesiuni ale lumii creștine de astăzi! Probabil, în mare măsură, datorită acceptării „*Sfintei Tradiții*”.

Mult mai mult adevăr am găsit în bisericile creștine ce urmează principiul **Sola Scriptura!** Chiar dacă unele dintre acestea sunt considerabil mai mici, cum ar fi, de exemplu, cea Adventistă de Ziua a Șaptea!

(Exemplu: *Isaia*, Cap.8,20. Întrebați legea și descoperirea!
De nu vă vor vorbi asemenea cuvântului acesta, atunci nu-i
lumină în ei.).

*Am ajuns la ferma concluzie că, cu cât confesiunile
creștine sunt mai severe în urmărirea acestui principiu, cu atât
sunt mai aproape de Adevăr și mai departe de rătăcire!*

23. În privința ereziilor, cine credeți că riscă mai mult să cadă în capcană? Cei ce învață la respectarea, la păzirea întocmai, a Cuvântului lui Dumnezeu și-al Domnului Iisus, exprimat prin Biblie, sau cei ce aduc și prioritizează învățături nefundamentate deplin scripturistic, ci mai degrabă cu tradiții, filozofii sau alte surse extrabiblice?

Timp de raspuns: cca 3 minute.

Răspuns: Riscă erezia, cei ce aduc învățături nefundamentate scripturistic, nesprjinite concret de versete biblice directe, ci sprjinite pe „Sfânta Tradiție” sau cel mult pe unele versete „indirecte”, dar căroră li se atribuie interpretări forțate, sucite, ilogice, filozofice, transcendente, etc., pentru a se plia totuși pe falsele doctrine acceptate.

Scurte explicații: O bună parte din Lumea Creștină de astăzi, recunoaște, de regulă, opt (8) dintre *Cele Zece Porunci*, că tuturor ni se pare că este Ok să nu furăm, să nu mințim, să nu ucidem, să nu comitem adulter, să ne respectăm părinții, etc. Cu acestea ar fi Ok. Însă, cu de la noi autoritate, avem „ceva” în special cu *Poruncile Numărul 2 și Numărul 4*, ne „deranjează”, exact acelea care poruncesc închinarea înaintea lui Dumnezeu și menținerea relației dintre credincios și Creatorul său, înspre mântuirea omului:

(*Ieșirea* - a doua carte a lui Moise, Capitolul 20):

2. Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea și al patrulea neam, Și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

4. Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, Iar ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine,

Dar puneți în balanță, gândiți logic, simplu, rațional și sănătos! Și apoi hotărâți singuri, pentru dvs. înșivă:

Cine credeți că-și asumă cel mai mare risc de-a fi în rătăcire, în erezie? Cei care se limitează doar la mesajul biblic, la mesajul (Cuvântul) complet (100%) al Domnului Iisus? Sau cei care suprapun peste acest mesaj (Cuvânt) complet (100%) al Domnului Iisus, învățături adăugate, suplimentare, extrabiblice, de multe ori subtil sau chiar vadit contradictorii Acestua?

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Luca*, Cap. 1, 4. Ca să te încredințezi despre temeinicia învățăturii pe care ai primit-o., *Faptele Sfinților Apostoli*, Cap. 16, 4. Și când treceau prin cetăți, învățau să păzească învățăturile rânduite de apostolii și de preoții din Ierusalim., *Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 16, 17. Și vă îndemn, fraților, să vă păziți de cei ce fac dezbinări și sminteli împotriva învățăturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei., *Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 4, 14. Ca să nu mai fim copii duși de valuri, purtați încoace și încolo de orice vânt al învățăturii, prin înșelăciunea oamenilor, prin viclesugul lor, spre uneltirea rătăcirii., *Epistola întâia către Timotei a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 1, 3. Când am plecat în Macedonia, te-am îndemnat să rămâi în Efes, ca să poruncești

unora să nu învețe o altă învățătură,, **Epistola către Tit a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 2, 7. Întru toate arată-te pe tine pildă de fapte bune, dovedind în învățătură neschimbare, cuviință,, 10. Să nu dosească ceva, ci să le arate toată buna credință, ca să facă de cinste întru toate învățătura Mântuitorului nostru Dumnezeu.).

Și cine credeți că-și asumă cel mai mare risc de-a huli împotriva Adevărului? Cei ce păzesc întocmai cuvântul Domnului Iisus? Sau cei ce „adăugă” la acest cuvânt?

(Exemplu: **Epistola întâia către Timotei a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 4, 1. Dar Duhul grăiește lămurit că, în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de la credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile demonilor,, **Epistola a doua către Timotei Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 4, 3. Căci va veni o vreme când nu vor mai suferi învățătura sănătoasă, ci - dornici să-și desfăteze auzul - își vor grămădi învățători după poftele lor,, **A doua epistolă Sobornicească a Sfântului Apostol Petru**, Cap. 2, 2. Și mulți se vor lua după învățăturile lor rătăcite și, din pricina lor, calea adevărului va fi hulită;).

Sfântul Apostol Petru: „Și mulți se vor lua după învățăturile lor rătăcite și, din pricina lor, calea adevărului va fi hulită;”!

Iar Bisericile Catolice și cele Ortodoxe, care dimpreună formează grosul Lumii Creștine, sunt totodată și cele mai „bogate” în cărți apocrife și doctrine diverse, nebiblice, nescripturistice, ci adăugate din Tradiție! Astfel, vă rog să apreciați! La cine este aceasta **cale a adevărului**? La cei mulți? Sau la cei puțini? La cei mulți, care astăzi urmează doctrinele extrabiblice ce vin inobservabil sau chiar flagrant în contradicție cu învățăturile biblice? Să fie la ei?

Nu prea cred! Să nu uităm o clipă că, așa cum acum 2000 de ani Domnul Iisus a fost prigonit de mase sub influența capilor religioși ce i-au „manipulat” pe cei laici, la fel și în vremurile din urmă, cei mulți (tabăra înșelată) îi vor prigonii

pe cei puțini (tabăra Domnului) sub influența celor Două Fiare *apocaliptice* unite (Papalitatea – în calitate de conducătoare a bisericilor unite ale lumii și SUA – ca superputere laică)!

Așa că,

Vă recomand din toată inima, să-L urmați strict pe Domnul Iisus și să abandonați toate doctrinele și practicile nebiblice, adăugate din Tradiție, pentru a nu risca pierderea vieții veșnice! Vă recomand să faceți EXACT ce v-a cerut cu gura Lui, deschis, direct și concret, Domnul Iisus Hristos! Nici în plus, nici în minus!

(Exemplu: *Pildele lui Solomon*, Cap. 30, 5. Toate cuvintele lui Dumnezeu sunt lămurite, scut este El pentru cei ce caută la El scăparea., 6. Nu adăuga nimic la cuvintele Lui, ca să nu te tragă la socoteală și să fii găsit de minciună!, *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 5, 48. Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este., *Epistola către Coloseni a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 2, 4. Vă spun aceasta, ca nimeni să nu vă înșele prin cuvinte amăgitoare., 8. Luați aminte să nu vă fure mințile cineva cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească, după înțelesurile cele slabe ale lumii și nu după Hristos., *Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul*, Cap. 22, 18. Și eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărți: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sunt scrise în cartea aceasta;, 19. Iar de va scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și de la cele scrise în cartea aceasta.).

Căci, cine poate delimita Tradiția de unde începe și unde se termină, care parte este adevărată și care parte este falsă, mai ales în lumea creștină de astăzi, extrem de diferențiată și contradictorie în sine pe această temă?"

(Exemplu: *Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise*, Cap. 5, 32. Și să le zici: Vedeți, să vă purtați așa cum v-a poruncit Domnul Dumnezeu vostru și să nu vă abateți nici la dreapta, nici la stânga!, Cap. 17, Cap. 28, 14. Și dacă nu te vei

abate de la toate poruncile care ți le poruncesc eu astăzi nici la dreapta nici la stânga, ca să mergeți după alți dumnezei să le slujiți., **Epistola întâia către Timotei a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 6, 3. Iar de învață cineva altă învățătură și nu se ține de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea după dreapta credință,, 4. Acela e un îngâmfat, care nu știe nimic, suferind de boala discuțiilor și a certurilor de cuvinte, din care pornesc: ceartă, pizmă, defăimări, bănuieli viclene,, **Epistola a doua către Timotei Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 3, 16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățatură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțeleptirea cea întru dreptate,).

De aceea, vă recomand să mergeți numai după Cuvânt, numai după ce „SCRIS ESTE” (după ce „stă scris”), asemenea Domnului Iisus!

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 4, 1. Atunci Iisus a fost dus de Duhul în pustiu, ca să fie ispitit de către diavolul., 2. Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit., 3. Și apropiindu-se, ispititorul a zis către El: De ești Tu Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini., 4. Iar El, răspunzând, a zis: **Scris este**: "Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu"., 5. Atunci diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe aripa templului., 6. Și I-a zis: Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, că scris este: "Îngerilor Săi va porunci pentru Tine și Te vor ridica pe mâini, ca nu cumva să izbești de piatră piciorul Tău"., 7. Iisus i-a răspuns: Iarăși **este scris**: "Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău"., 8. Din nou diavolul L-a dus pe un munte foarte înalt și I-a arătat toate împărățiile lumii și slava lor., 9. Și I-a zis Lui: Acestea toate Ți le voi da Ție, dacă vei cădea înaintea mea și Te vei închina mie., 10. Atunci Iisus i-a zis: Piei, satano, căci **scris este**: "Domnului Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești"., 11. Atunci L-a lăsat diavolul și iată îngerii, venind la El, îi slujeau.).

Remarcați, vă rog, că Domnul Iisus Hristos Însuși, nu a răspuns la ispita diavolului, bazându-se pe datini, tradiții,

doctrine, practici și obiceiuri omenești nescripturistice, ci pe acel „**este scris (scris este)**” din **Sfânta Scriptură**, existentă la acel moment. Hristos Și-a argumentat poziția cu **Sfânta Scriptură**! Cu atât mai mult, noi oamenii, când urmărim să înălțăm un adevăr, trebuie s-o dovedim cu **Biblia**!

Să nu uităm o clipă că Satana și îngerii căzuți acoliți lui, raportat la cerințele Domnului Dumnezeu, au făcut în plus (**călcarea Legii = păcatul!**) și minus (**nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor!**)

(Exemplu: **Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan**, Cap. 3, 8. Cine săvârșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta S-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului., **Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iuda**, Cap. 1, 6. Iar pe îngerii care nu și-au păzit vrednicia, ci au părăsit locașul lor, i-a pus la păstrare sub întuneric, în lanțuri veșnice, spre judecata zilei celei mari.;).

Fraților, să nu le călcăm pe urme, să nu le urmăm exemplul, să nu ne asemănăm lor, prin proprie voință și alegere, pentru a nu avea nici nefericita lor soartă!

V-a cerut Domnul Iisus Hristos să vă închinați Domnului Dumnezeu prin Fecioara Maria/Maica Domnului, statui, icoane, sfinți morți sau vii, moaștele acestora etc.? V-a cerut? Dacă v-a cerut, faceți-o!

V-a cerut Domnul Iisus Hristos să țineți ca zi de odihnă ziua întâi a săptămânii (duminica) plus o multitudine de „sărbători” ce umplu astăzi calendarele lumii creștine? Sau v-a cerut să nu țineți nicio zi de odihnă? V-a cerut toate acestea? Dacă v-a cerut, faceți-le!

Dar dacă le faceți și Domnul Iisus Hristos nu le-a cerut, atunci să știți că este posibil să vă asumați niște riscuri enorme inutile, căzând totodată în capcana celui viclean, prin asemănare cu atitudinea acestuia!

(Exemplu: *A doua epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan*, Cap. 1, 9. Oricine se abate și nu rămâne în învățătura lui Hristos nu are pe Dumnezeu; cel ce rămâne în învățătura Lui, acela are și pe Tatăl și pe Fiul., 10. Dacă cineva vine la voi și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit!, 11. Căci cel ce-i zice: Bun venit! se face părtaș la faptele lui cele rele.).

Deci, în privința *ereziilor*, cine credeți că riscă mai mult să cadă în capcană? Cei ce învață conform Bibliei, cei ce învață la respectarea, la păzirea *întocmai*, a Cuvântului lui Dumnezeu și-al Domnului Iisus, sau cei ce aduc învățături nefundamentate scripturistic, ci numai cu tradiții sau filosofii? Învățături nescripturistice, „*adăugate*” le-aș zice eu, care astăzi umplu lumea creștină și care, în unele cazuri, chiar sunt vădit contrare Cuvântului rostit direct, deschis, prin însăși gura Domnului Iisus!

Și, parafrazându-l pe Martin Luther, aș îndrăzni să transmit tuturor adepților doctrinelor și practicilor nebiblice, adăugate din Tradiție, următorul mesaj:

*Nu cu mine vă luptați, oameni buni, ci cu propria
voastră Biblie, cu Adevărul!*

*Însă trebuie să știți că în fața Adevărului, veți pierde bătălia
și astfel veți risca să îngroșați rândurile taberei pierduților!*

Nota: Pentru mult mai multe detalii și argumente, recomand citirea integrală a Capitolelor: “Reacții și comentarii”, din lucrarea intitulată “Semnul Fiarei”

Concluzie finală:

Interviul acesta (care, pentru cei neintervievați, include atât întrebările cât și răspunsurile lor) se adresează tuturor, inclusiv preoților. Întrebările, deși la început nu par să aibă toate legătură, în fapt sunt profund corelate între ele iar răspunsurile corecte biblic, reprezintă argumente complementare unele altora, fiind intercon condiționate și demontând, din aproape în aproape, o parte dintre importante doctrine biserecești false moștenite.

Astfel, întrebările **Interviului** sunt oarecum capcană, dar scopul lor, așa cum spunem încă de la început, nu este acela de-a demonstra, fiecare dintre confesiuni sau fiecare dintre noi, cine este mai deștept, mai cult, mai citit, etc., ci acela de descoperi (sau mai degrabă, de-a **REDESCOPERI!**) atât **eroarea**, dar mai ales **Adevărul Biblic**. Și, deși simplu, am constatat cu stupoare (și implicit, cu dezamăgire!) că nimeni dintre preoții nostri, nu vrea sau nu poate să răspundă la el. Fie ca-l chiamă Daniel, Necula, Agatanghel, Iulian sau oricum l-ar chema. Nimeni. De ce? Pentru ca l-am întocmit eu? Nu! Nicidecum! Aici nu este vorba de mândrie sau orgolii personale ci de recunoașterea și urmarea Adevărului! De ce nu vor sau nu pot să răspundă? Din cauza neputinței proprii, întrucât aceștia sunt în bună măsură, pe subiectele tratate, pe lângă Biblie!

Referindu-ne la ziua de odihnă, de exemplu, **Interviul nu oferă nicio soluție practicanților doctrinelor nebiblice**, care dacă ar accepta provocarea, răspunzând la cele câteva întrebări care le-ar fi înmânate pe rând, adresate în ordinea specificată mai sus, nu s-ar putea încadra, din aproape în aproape, decât în următoarele situații:

1. Dacă ar răspunde incorect (nebiblic) la fiecare întrebare, s-ar vedea împinși să declare că Iisus Hristos este, de fapt, cel mincinos, și nu învățăturile lor. Postura aceasta nu le convine! Deși ar trebui să conștientizeze oricine că prin

practicarea unor doctrine false, atribuite în mod artificial lui Hristos, Acesta este jignit oricum!

2. *Dacă ar răspunde corect (biblic) la fiecare întrebare, adresate succesiv, ar ajunge repede la concluzia că doctrinele lor proprii (cu duminica) sunt mincinoase. Nici postura aceasta nu le convine! Nu vor să renunțe așa ușor la doctrina falsă, împământenită de către Satana în biserica lor, de atâtea veacuri.*
3. *Dacă ar răspunde la unele întrebări corect (biblic), iar la altele incorect (nebiblic), pe lângă ca s-ar descalifica elementar întrucât ar deveni ilogici, iraționali și elementar contradictorii în sine, ar ajunge atât la concluzia că doctrinele lor proprii (cu duminica) sunt mincinoase, dar ar fi și împinși să declare că Iisus Hristos este, de fapt, mincinos. Aceasta postură este cea mai de nedorit!*

*Și-atunci, ce fac? Majoritatea “duminicarilor” (susținători ai duminicii ca nouă zi de odihnă) refuză să răspundă la **întrebări**, chiar dacă sunt rugați. Iar dacă unii, luați pe nepregătite, acceptă, imediat cum se simt în mare încurcătură, doar după câteva întrebări, își maschează neputințele sărind la atac, acuzând de erezie (culmea!, pentru că chiar dâșii sunt în afara Bibliei!), și pleacând fără să rezolve problema! Nu sunt nicicum în măsură să răspundă coerent la acest mic set de întrebări, adresate lor în ordine! Dar, dragilor, mai grav este nu că nu pot răspunde la întrebări, ci că deși loviți de neputința propriilor învățături tradiționale, nu abandonează doctrinele false moștenite, chiar dacă, în sine, se zdruncină sau s-au autodescoperit cu această ocazie, ca fiind predicatori ai unor învățături contrare simplu și flagrant celor rostite prin gura Însuși Domnului Iisus Hristos și/sau a apostolilor Săi.*

Am deja experiență, le cunosc neputințele, explicațiile, reacțiile. Pe mulți i-am abordat pe teme de esență, în situații diverse. Cei deschiși dialogului, deși împinși în imposibil și vădit contradictorii față de Cuvântul existent, valabil, pentru a-și apăra totuși poziția care nu are niciun fundament scripturistic, vor fi

nevoiți să **FABULEZE** tradițional, prin încumetare omenească proprie, și astfel vor susține că duminica, ca zi a învierii, reprezintă „**noua creație**” ieșită de sub robia Legii sau că simbolizează „**noua odihnă veșnică în Rai**” ce ne va fi dăruită de către Mântuitor, prin comparație cu vechea odihnă a sâmbetei, care ar fi fost vremelnică, etc, etc. Și tot așa! **Vor fantasmagorisi și vor fabula care mai de care mai divers și vor ridica fabula dâșilor deasupra Cuvântului lui Dumnezeu!** Dumnezeu ne avertizează repetat, nici să nu **adăugăm**, nici să nu **scoatem** din Sfânta Scriptură (mai jos aveți ultimul avertisment biblic)!

(Exemplu: **Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul**, Cap. 22, 18. Și eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărți: De va mai **adăuga** cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sunt scrise în cartea aceasta; 19. Iar de va **scoate** cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și de la cele scrise în cartea aceasta.).

Dar învățații, preoții și teologii noștri și ai majorității lumii creștine, **au** **adăugat** **duminica în timp ce au** **scos** **sâmbata**! La fel au procedat (**au** **adăugat** **și** **scos** **din** **și de la Cuvânt, treptat în veacuri!**) în numeroase alte priviințe, rătăcind lumea de la Biblie, prin Tradiția dâșilor! Iar rezultatul rătăcirilor și smintelilor, este săvârșirea păcatului, împotriva Domnului! VAI Omenirii încumetatoare!

Aprofunțați, acumulați cunoștințe și convingeți-vă singuri punându-i la încercare, cel puțin cu întrebările din prezenta lucrare! Dacă vreți **Interviul** (cu tot cu răspunsuri), publicat sau în formă electronică, vă rog să mă contactați. Citiți-l și judecați singuri. Acesta demonstrează biblic, logic, rațional, matematic, simplu, inginereste, falsitatea unor doctrine bisericești foarte răspândite astăzi!

Încă o dată, în altă ordine de idei și mai concret. Matematic, nu există decât **3 (TREI) VARIANTE POSIBILE!** Acestea sunt:

1. **Cele Zece Porunci s-au desființat.** Celor ce susțin acest lucru, le arătăm cel puțin versetele biblice din tabelul de la prima întrebare, ale Domnului Iisus, **și se încurcă total!**

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 19, 16. Și, iată, venind un tânăr la El, l-a zis: Bunule Învățător, ce bine să fac, ca să am viața veșnică?*, *Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 10, 17. Și când ieșea El în drum, alergând la El unul și îngenunchind înaintea Lui, Îl întreba: Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?*, *Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 18, 18. Și L-a întrebat un dregător, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?*).

Noul Testament			Vechiul Testament	Numărul poruncii (dintre Cele Zece Porunci)
<i>Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 19.18,19</i>	<i>Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 10. 19</i>	<i>Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 18. 20</i>	<i>Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20. 13,14,15,16, 12</i>	
Iar Iisus a zis: Să nu ucizi,	Știi poruncile: Să nu ucizi,	Știi poruncile: ... să nu ucizi,	Să nu ucizi!	Porunca a 6 a
să nu săvârșești adulter,	să nu săvârșești adulter,	Să nu săvârșești adulter,	Să nu fii desfrânat!	Porunca a 7 a
să nu furi,	să nu furi,	să nu furi,	Să nu furi!	Porunca a 8 a

Noul Testament			Vechiul Testament	Numărul poruncii (dintre Cele Zece Porunci)
<i>Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 19.18,19</i>	<i>Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 10. 19</i>	<i>Sfânta Evanghelie după Luca, Cap. 18. 20</i>	<i>Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20. 13,14,15,16, 12</i>	
să nu mărturisești strâmb;	să nu mărturisești strâmb,	să nu mărturisești strâmb,	Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău!	Porunca a 9 a
Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta	cinstește pe tatăl tău și pe mama ta	cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.	Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție	Porunca a 5 a

Ca să nu mai vorbim că, în cazul desființării Legii Divine, se anulează atât voia Creatorului cât și sensul noțiunii de **„păcat”** (care înseamnă **„fărădelege”, „nelegiuire”, „nedreptate”**), **„păcat”** care se poate săvârși numai prin încălcarea Legii existente valabile, prin încălcarea Poruncilor lui Dumnezeu. Căci dacă n-ai Lege în vigoare, nu poți avea nici fărădelege sau nelegiuire, nici pedeapsa aferentă, iar păcatul devine la liber, permis și nepedepsit. Este elementar logic și simplu! Iar Domnul Iisus Hristos (și apostolii Săi) vorbește categoric împotriva păcatului și fărădelegii!

(Exemplu: **Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 7, 23.** Și atunci voi mărturisi lor: Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea., **Cap. 13, 41.** Trimite-va Fiul Omului pe îngerii Săi, vor culege din împărăția Lui toate smintelile și pe cei ce fac fărădelegea., **Sfânta Evanghelie după Ioan, Cap. 8, 34.** Iisus le-a răspuns:

Adevărat, adevărat vă spun: Oricine săvârșește păcatul este rob al păcatului., Cap. 14, 15. De Mă iubiți, păziți poruncile Mele., **Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 7, 12. Deci, Legea e sfântă și porunca e sfântă și dreaptă și bună., **Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan**, Cap. 3,4. Oricine făptuiește păcatul săvârșește și nelegiuirea, și păcatul este nelegiuirea., Cap. 5,17. Orice nedreptate este păcat,; **1 Ioan**, 3:4. Oricine făptuiește păcatul săvârșește și călcarea legii, căci păcatul este călcarea legii.; 5:17. Orice nelegiuire este păcat... - Biblia Ortodoxă, București 1968).

2. **Cele Zece Porunci nu s-au desființat.** Celor ce susțin acest lucru, dar totuși sunt adepții duminicii, le arătăm că sunt pe piste greșite cu noua zi de odihnă, **contradictorii în sine**, pentru că **Porunca a Patra**, cea nedesființată, poruncește păzirea zilei a șaptea și nu a celei întâi a săptămânii, așa cum procedează dânșii, **și se încurcă total**;

Cele Zece Porunci (DECALOGUL = Legea Morală = Legea lui Dumnezeu, Legea Divină) “scrise cu degetul lui Dumnezeu” pe “cele două table ale legii, table de piatră”,

(Biblia Ortodoxă versiunea Modernă, Exemplu: **Ieșirea - a doua carte a lui Moise**, Cap. 31, 18. După ce a încetat Dumnezeu de a grăi cu Moise, pe Muntele Sinai, i-a dat **cele două table ale legii, table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu.**, **Deuteronomul - A cincea carte a lui Moise**, Cap. 4, 13. Atunci v-a descoperit El **legământul Său, cele zece porunci**, pe care v-a poruncit să le împliniți, și le-a scris pe două lespezi de piatră., Cap. 9, 10. Și nici pâine n-am mâncat, nici apă n-am băut. Atunci mi-a dat Domnul două table de piatră, **scrise cu degetul lui Dumnezeu**; pe acelea erau scrise toate cuvintele pe care vi le-a grăit Domnul pe munte, din

mijlocul focului, în ziua adunării., Cap. 10, 4. Iar El a scris pe table, cum fusese scris și pe cele dintâi, **cele zece porunci** pe care vi le spusese Domnul pe munte din mijlocul focului, în ziua adunării, și mi le-a dat Domnul mie; **Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel**, Cap. 9, 4. Având altarul tămâierii de aur și chivotul Așezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrupa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și **tablele Legii**.).

sunt următoarele:

(Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Capitolul 20)

1. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, Care te-a scos din pământul Egiptului și din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine!
2. Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu zelos, care pedepsesc pe copii pentru vina părinților ce Mă urăsc pe Mine, până la al treilea și al patrulea neam, Și Mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.
3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert, că nu va lăsa Domnul nepedepsit pe cel ce ia în deșert numele Lui.
4. Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, Iar ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine,

5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești ani mulți pe pământul pe care Domnul Dumnezeuul tău ți-l va da ție.
6. Să nu ucizi!
7. Să nu fii desfrânat!
8. Să nu furi!
9. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău!
10. Să nu dorești casa aproapelui tău; să nu dorești femeia aproapelui tău, nici ogorul lui, nici sluga lui, nici slujnica lui, nici boul lui, nici asinul lui și nici unul din dobitoacele lui și nimic din câte are aproapele tău!"

Deci, Porunca a 4 a din cadrul Celor Zece Porunci (Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20, 8-10), **poruncește păzirea zilei a șaptea (sâmbetei) și nu a celei întâi a săptămânii (duminicii):**

"Adu-ți aminte de ziua odihnei, ca să o sfințești. Lucrează șase zile și-ți fă în acelea toate treburile tale, Iar ziua a șaptea este odihna Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci în acea zi nici un lucru: nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici sluga ta, nici slujnica ta, nici boul tău, nici asinul tău, nici orice dobitoc al tău, nici străinul care rămâne la tine,"

(Exemplu: **Biblia (ortodoxă) de la 1688, Ieșirea - a doua carte a lui Moise, Cap. 20, 8.** Adu-ț aminte de ziua **sîmbetei**, să o sfințești pre ea. 9. Șase zile să lucrezi și vei face toate lucrurile tale, 10. Iară **a șaptea zi, sîmbăta** Domnului Dumnezeuului tău, să nu faci într-însa tot lucrul, tu, și feciorul tău, și fata ta, sluga ta, și slujnica ta, boul tău, și înjugătoriul tău, și tot dobitocul tău, și cel nimearnic ce lăcuiaște cu tine. 11. Pentru că în șase zile au făcut Dumnezeu ceriul și pământul și marea, și toate câte sînt în eale, și odihni **în ziua a șaptea**. Pentru aceea blagoslovi Dumnezeu **ziua a șaptea** și o sfinți pre dînsa.).

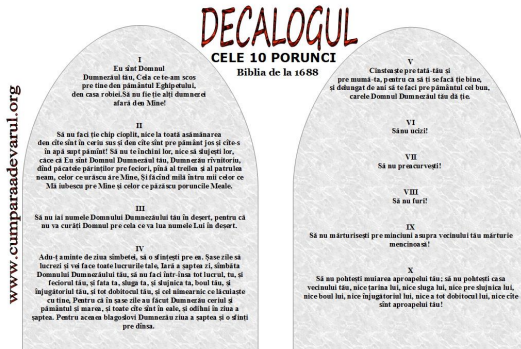
(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 28, 1. După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminică), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul., *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 16, 2. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt., *Sfânta Evanghelie după Ioan*, Cap. 20, 1. Iar în ziua întâia a săptămânii (duminica), Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineață, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt.).

3. Cele Zece Porunci s-au desființat în parte prin înlocuirea Poruncii a Patra, respectiv a sâmbetei cu duminica, datorită învierii Mântuitorului într-o zi de duminică, sau a altor argumente “mute” (le-aș zice eu, datorită lipsei desăvârșite a fundamentului lor biblic!), pe care le aduc adepții acestei poziții. Celor ce susțin acest lucru, adică grosului lumii creștine de astăzi, le arătăm cel puțin versetele biblice din gura Domnului Iisus Hristos, referitoare la imposibilitatea schimbării Decalogului (Legii Morale), și se încurcă total și pe aceștia (în această categorie intră și enoriașii sau bisericile creștine ce nu țin nicio zi specială de odihnă în săptămână).

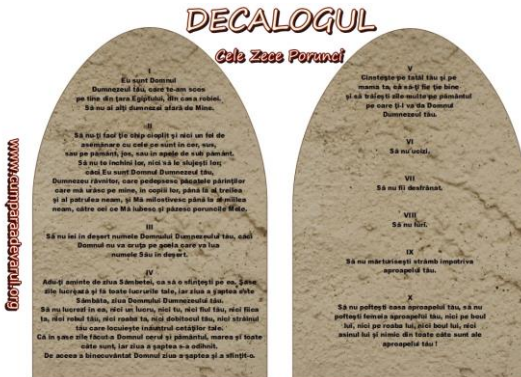
(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 5, 17. Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc., 18. Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate., *Sfânta Evanghelie după Marcu*, Cap. 13, 31. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece., *Sfânta Evanghelie după Luca*, Cap. 16, 17. Dar mai lesne e să treacă cerul și pământul, decât să cadă din Lege un corn de literă., Cap. 21, 33. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.).

Și mai mult, toți duminicarii nu pot indica în Biblia lor, unde Dumnezeu a poruncit duminica (sau unde a anulat ziua a șaptea) și, din nefericire, nici nu par să conștientizeze că neșinerea sâmbetei (Poruncii a 4-a, Sabatului Creațiunii), înseamnă nimic altceva decât **fărădelege = păcat = încălcarea vooi Creatorului!** Discernământul grosului Lumii Creștine a fost cronic pervertit!

Nu există o a patra posibilitate! Ci sunt doar **TREI!** Alegeți dumneavoastră care este varianta corectă. Nu trebuie să fi preot, savant sau filozof ca să realizezi simplu și logic că **Cele Zece Porunci nu s-au desființat și sunt neschimbabile, iar pe cale de consecință, ziua adevărată de odihnă este sâmbăta și nu duminica. Domnul Dumnezeu NU ESTE SCHIMBĂTOR!**

Biblia de la București (1688) este prima traducere integrală în limba română a Bibliei, cunoscută și sub numele de Biblia lui Ștefan Cantacuzino. Cele zece porunci cuprind esența tuturor faptelor de Dumnezeu (primile patru porunci) și a tuturor faptelor de oameni (ultimile șase porunci).

Textul este reproducut cu voie bună de la Biblia, edită de Dumneșcoasa Scriptura a Vechiului și a Noului Testament, tradusă după textele originale ebraice și grecești de preotii profesori Vasile Radu și Gala Galaction, din înalta învățătură a măgistrilor sfinți Regelui Carol I, București, Fundația pentru Literatură și Arte "Regele Carol I", 1939, fațetă 201-17 (p. 80)

Lucrurile sunt de o banalitate elementară! Însă înșelătoria este veche, împământenită, puternică și groasă! Iar lumea nu vrea să renunțe la aceasta cu una cu două, poziționându-se astfel, practic, în afara oricărei variante! Într-o variantă inexistentă, imposibilă! De aceea, preoții duminicari ai oricăror confesiuni, ca să nu se facă de râs, mai bine se eschivează și fug de Interviu.

Dar sfatul meu este ca fiecare dintre noi, să nu urmeze turmele mari ce merg cu moștenirea eronată, ci să gândească cu propriul cap și **să aleagă pentru sine calea sigură**, nepunând înșelătoria tradițională cronică secular-milenară deasupra Cuvântului lui Hristos din Sfânta Scriptură. Chiar dacă, din nefericire, majoritatea lumii creștine de astăzi o face, fiind astfel în postura foarte incomodă și stânjenitoare pentru sine (chiar rușinoasă!), de-a nu-și putea argumenta poziția cu Biblia proprie. Motiv pentru care, sunt nevoiți să recurgă, de la cele mai sucite, forțate, ilogice, inventate și încumetatoare explicații omenеști adăugate Cuvântului, până la cele mai aberante, fantasmagorice sau de-a dreptul trăsnete! Știu că limbajul este dur, dar surprinde Adevărul declarat al lui Hristos din Biblia dvs., din Biblia Omenirii! Și nu cred că mai sunt vremuri în care să ne permitem să mângăem minciuna pe creștet. Adevărul trebuie strigat în gura mare și nu minciuna apărută cu orice preț, de dragul moștenirilor sau din oricare alte cauze.

Așa cum acum 2000 de ani, bună parte a Clerului evreiesc și **conducerea sa**, nu L-au primit și nu L-au recunoscut pe Domnul Iisus ca fiind Fiul lui Dumnezeu – Mesia Cel așteptat, răstignindu-L, smintind implicit grosul poporului evreu (care astfel a rămas iudaic, nedevenind creștin!), atât pe parcursul trecerii veacurilor (pentru că **“Istoria se repetă!”**) și probabil **mai ales la vremea sfârșitului lumii**, bună parte a Clerului creștin și **conducerea sa**, a reținut și va reține lumea de la Adevărurile lui Hristos, a smintit și va sminti grosul populației Planetei. Însă nu toți, pentru că pe lângă cei acara au făcut-o deja, există speranța ca mulți alți prelați sincer credincioși să se trezească în timp util, în aceste cazuri, beneficiind turmele păstorite de către aceștia.

Frați creștini din oricare confesiune, nu-l lăsați pe Satana să aleagă în locul vostru și pentru voi, căci nu va fi bine! Pentru siguranța dvs., slujiți Dumnezeului Celor Zece Porunci și nu dumnezeului celor nouă sau opt porunci!

Am dat acest **Interviu**, în stânga și-n dreapta, și nu o dată mi s-a spus de către primitori: „...știu eu pe cineva, un preot foarte deștept, știe ăla, își vorbește o zi dacă vrei...; ... am un văr preot, foarte citit...;îl cunosc pe preotul cutare, cu siguranță știe să răspundă.....” De regulă, am replicat „...foarte bine că preotul cutare este așa de deștept și de citit,... cu atât mai bine, uite, lansez o provocare, citiți dvs. **Interviul** mai întâi, apoi chemați-l să stăm la masă la discuție ... să ne răspundă în direct la aceste câteva întrebări, adresate în ordine, iar dvs. asistați și judecați...” Toți cei care au acceptat discuțiile, au ieșit dezastruos pentru că Sfânta Scriptură nu-i ajută deloc, ba dimpotrivă, îi încurcă teribil atâta timp cât majoritatea preoților și teologilor de astăzi resping Adevărul biblic în timp ce urmează minciuna omenească seculară, sau, după cum spun unii dintre dânsii, „**tradiția bisericii**”. Dar care este contrararea Sfintei Scripturi!

Mi-aduc aminte de răspunsul unui preot, întrebat de ce nu păstrăm sâmbăta, așa cum spun textele biblice: „...ținem duminica pentru că așa s-a încetățenit! ... și doar n-om mai schimba noi lumea acum!...” Mulți dintre cei cu carte, cunosc originile nebiblice ale duminicii dar se pare că se complac în erorile larg acceptate (atitudine și alegere foarte neînțeleaptă!).

Un alt preot, care în fața argumentelor biblice, a admis posibilitatea introducerii artificiale a duminicii, de către bisericile înșelate de prin veacul al 4-lea d.Hr., își justifică poziția noii zile de odihnă, prin existența pe piață, a unor nemernicii mult mai mari. Dvs. vi se pare în regulă? Să justifici săvârșirea **fărădelegii doctrinare** (prin neținerea sâmbetei!), prin alte fărădelegi ce se comit în lumea de astăzi, **fărădelegi nedoctrinare**? Dânsul vorbea despre crime, lăcomie, nedreptate socială, etc. Cu alte cuvinte, indirect, după dânsul, fărădelegile nedoctrinare, mult mai multe și mari, scuză sau “acoperă” fărădelegea doctrinară! Deloc înțelept!

Alți preoți, deschiși, care au acceptat să le adresez toate întrebările în ordine (bineînțeles, la primele, cu privire la adevărata zi de odihnă, s-au încurcat elementar în sine sau au fost neputincioși, iar la cele legate de **Fiare** și **Semnul** lor, măcar au fost cinstiți și l-a luat pe „**nu știu**” în brațe). Este grav oricum, pentru că acel „**nu știu**” al preoților, nu este individual, ci le caracterizează întregile lor biserici oficiale. „**Nu știu**” al majorității bisericilor creștine diverse de astăzi, în raport cu Apocalipsa, la aproape 2000 de ani de la scrierea acesteia, nu poate fi altfel decât **grav**!

Unul dintre ei, neputând contesta argumentele biblice ale sâmbetei și inexistența celor ale duminicii, la finalul discuției purtate cu mine, exclamă: „...mă, asta cu sâmbăta nu este erezie!...” OK! Dacă, asta cu sâmbăta nu este erezie!, atunci înseamnă automat că **asta cu duminica este erezie!** Din două, una! Exclus ambele în același timp! Apoi, cu jumătate de gură, a afirmat că **alegerea duminicii a fost o decizie politică din primele secole de Creștinism**. Aici are dreptate! Chiar așa este! Dar atunci, de ce-o țin bisericile, de ce ridică deciziile politice omenești deasupra Legii neschimbabile a lui Dumnezeu? Greu de înțeles! Dar culpabil, pentru că de aici decurge neascultarea, respectiv fărădelegea (păcatul, încălcarea Legii). Însă, orbiți fiind de atâta Tradiție milenară, nu par să mai conștientizeze acest fapt, neducând raționamentul până la capăt.

Deși vizibil și profund tulburat și încurcat, a plecat luându-și angajamentul că va reveni cu cineva, un coleg de-al dânsului, extrem de pregătit pe Biblie, ca să-mi contraargumenteze. I-am replicat: „...puteți veni cu oricine, părinte, cu unul, cu mai mulți, cu cine vreți și cu câți vreți, pentru că aceștia nu pot fi mai presus decât Iisus Hristos, care ne-a confirmat faptul că o cirtă, o iotă, un corn de literă din Lege nu va cădea! ... cu ce-ar putea veni aceștia în plus? ...sau s-ar putea ridica dânșii deasupra cuvântului Domnului din propria lor Biblie?...” Nici până în ziua de astăzi n-a mai venit cu nimeni!

Dragilor, nu va mai obosiți degeaba! Nimeni nu poate veni cu nimic pentru că **Biblia** și **duminica** ca nouă zi de odihnă,

nu pot încăpea în aceeași propoziție! Toate argumentele duminicii (arhidezbătute dealtfel, de către sâmbetiști!) sunt artificiale, omenești, încumetatoare, nebiblice și anti-biblice! Astăzi, este arhicercetată și arhirumegată problema, de mulți, mari și buni teologi, profesori și istorici, care implicit susțin veridicitatea sâmbetei. Duminica ca **nouă zi de odihnă** nu reprezintă altceva decât rezultatul urii Satanei împotriva lui Dumnezeu și respectiv, rezultatul urii falșilor creștini din secolele primare de Creștinism (copleșiți de Păgânism), împotriva evreilor (împământenită treptat în timp, pe fondul înșelătoriei cornice complexe ce a generat Sincretism divers în majoritatea lumii creștine și apostazie aproape generalizată).

Rugați orice preot duminicar să vă indice în tot Noul Testament, unde Domnul Iisus a abrogat sâmbăta în timp ce a instituit duminica sau de unde reiese că ucenicii sau bisericile creștine primare țineau duminica ca nouă zi de odihnă. Nu vor avea ce să va arate pragmatic, clar, deschis și concret, **nerămânându-le decât să discrediteze cumva Cuvântul lui Hristos** (fie să-l arunce în derizoriu, fie să-l distorsioneze, să-l denatureze, să-i schimbe sau chiar să-i anuleze importanța și înțelesul, fie **să adauge** sau **să scoată** de la acesta, cu de la sine încumetare tradițională moștenită), sau, pur și simplu, să nu vă răspundă deloc, dând bir cu fugiții!

Din nefericire, la acest moment, dintre creștini, sunt doar vreo câteva zeci de milioane de oameni ce pot să vină liniștiți și cu inima deschisă la acest **Interviu**, fiind capabili să răspundă coerent, logic, simplu, **biblic** și corect, iar aceștia nu sunt ai nostri, nu-s ortodocși, nici catolici sau diverși protestanți, ci adventiști de ziua a șaptea. Aceștia par a fi la acest moment, singurii care respectă Biblia în privința Celor Zece Porunci, respectiv a adevăratei zile de odihnă și care totodată luptă împotriva doctrinei zilei mincinoase (duminicii) ce a cotropit aproape întreaga lume. Însă există posibilitatea, ca pe măsura trecerii timpului, mulți alții, teologi, preoți, pastori, credincioși simpli și enoriași, din diverse confesiuni,

să iasă din confuzie, să părăsească Babilonul spiritual și să revină la Adevărul strict biblic. Să ne rugăm, să ajutăm și să sperăm.

Sfânta Scriptură (în special **Apocalipsa** și **Daniel**) vorbește clar despre „**Două Fiare**” ce vor pune în practică, în vremurile din urmă, înaintea sfârșitului lumii, lucrarea malefică exacerbată a Satanei, despre un „**Babilon creștin**” și despre un „**Semn al Fiarei**” ce se va implementa atunci, spre pierderea veșnică a tuturor celor care îl vor accepta. Majoritatea confesiunilor, deși neagă identitatea acestora ca fiind **Papalitatea, SUA, Doctrinile bisericești false și Legea Duminicală**, categorisindu-le foarte ușor și superficial ca „**aberații**” sau „**speculații**”, nu au propria variantă pentru acestea, n-au nicio altă variantă, nu le atribuie nicio identificare. Dorm liniștite, neînsușindu-și învățăturile Apocalipsei, a cărei esență este astăzi descifrată!

Dacă nu refuză din start orice (fiind închistate în propria carapace seculară moștenită), atunci ori nu cunosc ori nu învață mai nimic pe aceste subiecte extrem de importante și mai actuale ca niciodată, ori, în cazul în care exprimă ocazional ceva interes fragil, sunt pe piste flagrant eronate. Practic, pentru grosul lumii creștine de astăzi, ce depășit fiind, manifestă amorțire și orbire chiar și după două milenii de Creștinism, **Apocalipsa** („**Descoperirea lui Iisus Hristos**”) este degeaba, fiind aruncată inconștient în inutil și derizoriu, ca și când această ultimă carte biblică s-ar numi „**Acoperirea**”, „**Ascunderea**”, „**Tăinuirea**”. „**GRAV!**”- este puțin spus!

Multe biserici, pentru că n-au identificat încă Elementele apocaliptice (și pentru că nici nu vor să recunoască că alții le-au luat-o înainte!), se „autoscuză” învațând **Futurismul** (Antihristul și tot ce are legătură cu acesta, se vor întâmpla în viitor), ceea ce reprezintă lacune majore și doctrine false foarte periculoase. În timp ce acestea așteaptă ca doi oameni persoane fizice din viitor (**Antihristul + Proorocul cel mincinos**), să le implementeze Cipul din vârful unui Guvern Unic Mondial, Papalitatea sprjinită de America, adevăratele **Fiare** apocaliptice pe care nu le identifică, le va impune **Legea Duminicală**, adevăratul **Semn al Fiarei**, pe care

nu-l cunosc, și astfel riscă să-l primească din mers, fără să sesizeze având în vedere minciuna cronică milenară deja implementată (pe fondul „**Babilonui creștin**”!), înspre pierderea în veșnicie a multora.

De asemenea, extrem de periculos este și **Preterismul** susținut de către unii teologi (Antihristul ar fi fost în trecut, înainte de Hristos, respectiv regele grec Antioh Epifanul - 215 î.Hr. - 164 î.Hr., care a interzis ritualurile iudaice, a profanat Templul și i-a elenizat cu forța pe evrei). Cum ar putea fi Antioh Epifanul, mort de cca 2.200 de ani, **Cornul** principal din Daniel, dacă Biblia ne descoperă că acesta reprezintă aceiași entitate cu principala **Fiară apocaliptică**, pe care o regăsim în slujba Satanei, vie, până la sfârșitul lumii acesteia?

În privința Ortodocșilor, aceștia par să fie și mai dezinteresați, neînvoțând mai nimic concret în acest sens, la nivel oficial. În afară că se învârt și aceștia în jurul Cipurilor sau pașapoartelor biometrice, nu știu să existe, pe acest subiect, ceva pragmatic și serios la ei. Aici aș îndrăzni la o oarecare comparație: japonezii, în istoria lor, la începutul epocii moderne, s-au autoizolat complet pentru o perioadă mare de timp, până când s-au întâlnit pe mare cu occidentalii. Ei, în bărci mici și primitive, din materiale rudimentare, același tipar de sute de ani, iar occidentalii în vapoare imense, din metal, dotate, foarte dezvoltate, mult înaintea lor. Când au văzut japonezii, s-au speriat, s-au redeschis și în câteva decenii, cu eforturi mari la nivelul națiunii, au recuperat marele decalaj, realizând greșeala făcută. Dragii mei, astăzi, în cea mai amărâtă și înapoiată barcă ce **rătăcește** pe mare, închistată în sine și care ține cu dinții de moștenirile tradiționale eronate, plutește Biserica Ortodoxă. Dacă dintre cârmacii acesteia nu se vor trezi în timp util, pentru reîntoarcerea strictă la Cuvânt și abandonarea rezidurilor satanice de peste veacuri, va fi vai și amar de grosul acestui popor.

Lacunele mari, dezinteresul, închistarea fără sens, înțelegerea falsă și doctrinele seculare eronate, pervertite, mixte, biblico- tradiționiste, sau întreg „tradiționiste” (total extrabiblice), provoacă inevitabil neputințe și incoerențe proprii MAJORE, celor

ce le acceptă! Toate confesiunile, toți preoții sau teologii sau credincioșii, etc. din această categorie, nu-și pot argumenta învățăturile cu Biblia lor! Și, așa cum spunea foarte sugestiv un cunoscut de-al meu, lector universitar, aceștia „...fără Tradiție sunt ca fără hainele de pe ei... nu-ți pot da răspunsuri! ...”.

Pe lângă că, din nefericire, sub orbia înșelăciunii în care se zbat și la care se pare că le este greu să renunțe, sunt și contra propriei lor Biblîi, ceea ce este grav și poate avea consecințe nefaste în veșnicie! Nu numai asupra lor ci și asupra multora dintre cei pe care îi păstoresc greșit!

(Exemplu: **Iezechiel**, Cap. 22, 26. Preoții lui calcă legea Mea și pângăresc lucrurile sfinte ale Mele; nu osebesc ce este sfânt de ce nu este sfânt și nu fac deosebire între curat și necurat; de la zilele Mele de odihnă și-au întors ochii, și Eu sunt înjosit de către aceștia., **Sfânta Evanghelie după Matei**, Cap. 7, 13. Intrați prin poarta cea strâmtă, că largă este poarta și lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei care o află., Cap. 23, 13. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor; că voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați.).

Pentru că doctrinele false sau pervertite pot avea ca efecte comiterea de păcate din categoria celor „inobservabile”, „inesesizabile”! Și, prin păcat (conștient sau inconștient - prin înșelăciune!), Satana își atinge scopul iar Dumnezeu suferă!

Dacă ești într-o biserică creștină cu doctrine pervertite, poți să încalci Cuvântul Domnului, adică să comiți păcat, fără ca măcar să-ți dai seama! Și cine și-a atins scopul? Satana! De aceea a și “muncit”, din începuturi, la pervertirea învățăturii creștine biblice originale! Și se pare c-a reușit în mare măsură, din moment ce există atâtea mii de biserici creștine diferite, dar „fiecare cu adevărul său”!

Repet, fraților, adevărul nu poate fi decât unul singur! Iar pervertirea adevărului este scopul Satanei! De aceea, fiecare dintre noi, nu trebuie să rămână sau să pice în capcana

clasică comună, foarte răspândită astăzi din nefericire, manifestând orbește „patriotism”, fidelitate și loialitate față de învățăturile tradiționale false moștenite, ale uneia dintre cele cel puțin 600 de biserici creștine mari diferite între ele, căreia i-am aparținut (de regulă, prin naștere; și nu prin proprie alegere în cunoștință de cauză!), ci citind, ascultând, căutând, studiind, învățând, aprofundând și astfel deschizând ochii, trebuie să manifestăm „patriotism”, fidelitate și loialitate **DOAR** și **NUMAI** față de Cuvântul lui Dumnezeu, ce se regăsește în UNICA Biblie a Omenirii!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 15, 9. Și zadarnic Mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor*”, *Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 7, 7. Dar în zadar Mă cinstesc, învățând învățături care sunt porunci omenești*).)

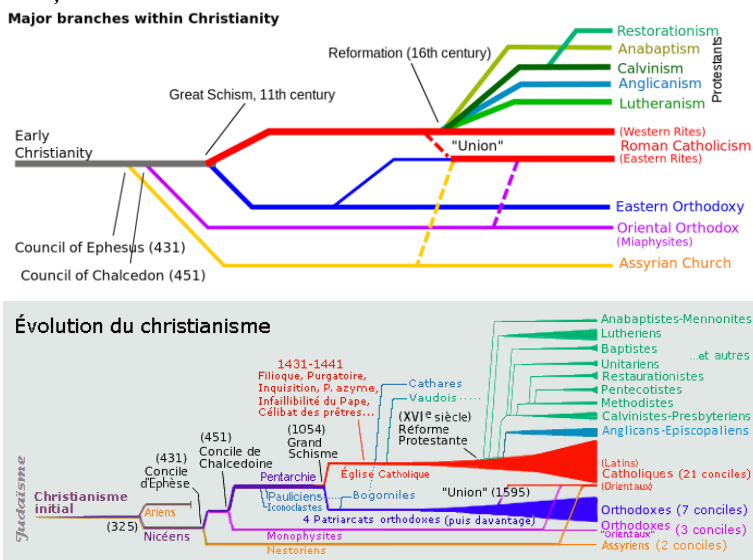
Domnul Iisus: „*Și zadarnic Mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor*”.”

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei, Cap. 15, 3. Iar El, răspunzând, le-a zis: De ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră?*, 6. *Acela nu va cinsti pe tatăl său sau pe mama sa; și ați desființat cuvântul lui Dumnezeu pentru datina voastră*”, *Sfânta Evanghelie după Marcu, Cap. 7, 9. Și le zicea lor: Bine, ați lepădat porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră!*, 13. *Și astfel desființați cuvântul lui Dumnezeu cu datina voastră pe care singuri ați dat-o*. Și faceți multe asemănătoare cu acestea.)

Pentru că, atunci când autoritatea Bisericii este pusă mai presus decât autoritatea Domnului Dumnezeu și când autoritatea Tradiției este pusă mai presus decât autoritatea Bibliei, rezultă APOSTAZIA! Adică renunțarea la învățătura sănătoasă, corectă, adevărată a Domnului Iisus Hristos și urmarea unor învățături nesănătoase, incorecte, neadevărate, nebiblice, adăugate treptat, în timp, de către vrăjmaș (Satana) prin omul înșelat!

De aceea lumea creștină a ajuns astăzi extrem de bulversată și diferențiată!

Dar noi să „stăm liniștiți”, că există cineva care nu stă cu mâinile în sân, ci se luptă acerb, nu pentru eliminarea APOSTAZIEI, ci pentru refacerea unității lumii creștine: Antihristul (Vrăjmașul, Pervertitorul, Adăugătorul)! Pentru că, conform profețiilor biblice, grosul lumii creștine va ajunge, din nefericire, sub stăpânirea acestuia, într-un viitor ce nu pare a fi foarte îndepărtat. Iar APOSTAZIA, care nu este altceva decât rodul muncii multimilenare a Satanei, a fost, este și va fi folosită pentru ÎNȘELAREA lumii!

Vă rog să reflectați foarte profund, cel puțin la eventualele „rezultate” ale prezentului Interviu! Întrucât „problema” nu este numai a mea, ci și a fiecărei ființe umane dintodeauna! Iar toți cei ce recur și stăruie într-o poziție contrară Cuvântului lui Dumnezeu exprimat prin Sfânta Scriptură (și mai ales după ce li se redescoperă Adevărul biblic!) sau cei ce aderă la o poziție „indiferentă” (atitudine extrem de răspândită astăzi, din nefericire!), riscă să se autoînșele! Foarte mulți dintre cei ce parcurg prezenta lucrare sau altele similare religioase, iau totul ca pe un roman, ca pe o poveste. De parcă nu le-ar aparține, nu i-ar viza și pe ei și n-ar fi și lupta lor. Nu procedați astfel, dragilor, pentru că este exact povestea dumeavoastră (nu numai a altora!), este povestea care, prin proprie alegere, vă va determina veșnicia! “Ai toată aprecierea mea pentru cartea aceasta” – îmi spunea cineva. Fraților, cartea aceasta n-a fost scrisă pentru apreciere proprie deșartă, ci în speranța salvării de suflete în eternitate!

(Exemplu: *Sfânta Evanghelie după Matei*, Cap. 12, 30. Cine nu este cu Mine este împotriva Mea și cine nu adună cu Mine risipește., *Sfânta Evanghelie după Luca*, Cap. 11, 23. Cel ce nu este cu Mine este împotriva Mea; și cel ce nu adună cu Mine risipește., *Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel*, Cap. 2, 3. Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire care, luând obârșie din propovăduirea Domnului, ne-a fost adevărată de cei ce au ascultat-o.).

Astfel, deși de foarte bună credință, majoritatea confesiunilor creștine înregistrează **lacune, de esență!** Rog pe oricine, indiferent de credința moștenită, să nu fie reticent, ci deschis către Adevărul Biblic. Și eu m-am născut ortodox dar am constatat că doctrinele Bisericii Oficiale, în bună măsură, nu au fundament sripturistic. De aceea, vă rog să găsiți timpul pentru a verifica informațiile primite, cu Biblia, l-a care vă învît să reflectați profund.

Domnul Dumnezeu transmite poporului Său, adică credincioșilor adevărați și sinceri din toate confesiunile creștine, un mesaj al separării (și nu al „unirii în diversitate”!), al ieșirii din Babilon (al părăsirii doctrinelor bisericești false!) și respectiv,

al afilierii la **“biserica rămășiței”**, cea care, urmează întocmai și numai Biblia! Acest mesaj, își va găsi împlinirea maximă, în timpul vieții ultimei generații a acestui Pământ, când lumea va fi nevoită să se polarizeze în două tabere.

Vă recomand să nu fiți orgolioși și să vizionați pe **You Tube**, cel puțin seria intitulată **„RĂZBOIUL TOTAL”**, a Profesorului Walter J. Veith (acestea se pot găsi ușor, la finalul fiecărui film, fiind redată întreaga listă cu denumirile celorlalte filme). Dintre acestea, prioritar pot fi:

You Tube: Serialul “RĂZBOIUL TOTAL”: Omul din spatele măștii; Fiara din adinc; Secretul din spatele societăților secrete; Crima tuturor veacurilor; Două fiare devin prietene; Vinul Babilonului; Femeia călare pe fiară; Apogeul iminent al istoriei; Mult așteptatul mileniu;

You Tube: Asul lui Trump - Walter Veith + altele similare.

You Tube: 2/20. Doug Batchelor - Codul profeției - Răpirea din Apocalipsa; 8/20. Doug Batchelor - Codul profeției - Cea mai mare farsă a istoriei; 9/20. Doug Batchelor - Codul profeției - Apocalipsa îl demască pe antichrist; 10/20 Doug Batchelor - Codul profeției - 666 și Semnul Fiarei; 11/20. Doug Batchelor - Codul profeției - SUA în profeția Biblică ; 13/20. Doug Batchelor - Codul profeției - Înșelătorii Mortale ; Agenda pentru unitate a Antihristului: Reperele Fiarei. Doug Batchelor | cu subtitrare în romana; Mesajul papei a implinit profeția; etc.

You Tube: 5 filme, intitulate: „Ziua a șaptea (1)” – (5)” - prezentator Hal Holbrook.

Interesante sunt și seriile traduse în română ale lui David Asscherick, intitulate **„Descoperind Profețiile”** + altele similare.

Țineți pasul cu informațiile actualizate permanent prin mas-media și fiți pregătiți pentru Dumnezeu, ASTĂZI!

Deși bine ar fi să parcurgeți integral lucrarea intitulată **“Semnul Fiarei” (pentru mult mai multe detalii și argumente – susținute și explicate de mari profesori și teologi români și internaționali!)**, dacă nu o veți face, recomand măcar citirea integrală a Capitolelor: **“CAPITOLUL 5. Voia Domnului: Legea Domnului, CAPITOLUL 6. Voia Satanei: Păcatul, CAPITOLUL 8. Dincolo de moarte. Învierile, CAPITOLUL 9. Religiile lumii, CAPITOLUL 10. Închinarea prin sfinți”** sau măcar a Capitolelor prioritare: **“CAPITOLUL 11. Ziua de odihnă, CAPITOLUL 12. Fiara din vremurile din urmă, CAPITOLUL 13. SEMNUL FIAREI, CAPITOLUL 14. Vremurile din urmă, CAPITOLUL 15. Babilonul”**, și mai ales a celui intitulat **“Reacții și comentarii”** (lucrarea intitulată **“Semnul Fiarei”**, se poate solicita (cel puțin sub forma electronică), gratuit, de către oricine, la adresa de e-mail sus specificată).

În concluzie, frați creștini din oricare confesiune, **vă rog să nu vă înecați la mal!** Necunoașterea în timp util a **Elementelor** prezentate mai sus, ar putea determina pierderea de suflete în masă, pentru veșnicie! Ceea ce nu este deloc de dorit! Vă rog să nu vă asumați acest COLOSAL risc! De aceea, cred că înțelept este să cercetați în profunzime cele câteva idei prezentate mai sus, chiar dacă, la prima vedere, acestea frapează!

Dumnezeu să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi toți!
Doctor inginer Cîrstian Dragoș George